

Par

109

C Petri Corbeli=
ni Cenomanensis Adagia=
les Flosculi.

C Tetrastichon ad lectorem.

Qui legis excusos ista sub imagine libros
Verum Rembolti dixeris esse typum:
Vendicat hāc aliquis ficto sibi nomine formā
Vera typo non est huic adhibenda fides.

C Venūdant Parrisijs a Claudio Cheuallo in
vico diui Jacobi sub Sole aureo: & sub intersignio
scti Christopori: e regione collegij Cameracēsis.

Cū grā & priuilegio,

1711
Copia de la Real Cedula
de 1711

Yo el Rey
Por mandado del Rey
Yo el Rey
Yo el Rey

Yo el Rey

Petrus Corbelin⁹ Clarissimo Doctore Theologo Hieronymo De Hagest: Dignissimi Cenomanorum praesulis: Cardinalisq; Reuerendi Ludouici Borbonij In Aede Cenomanica Vicario Primario Salutem.

Quum forem Calcographis hanc a me ex classicorum auctorum viridarijs collectam Flosculorum congeriem excudendorum formis traditurus: necdum virum delegissem cuius tutela: veluti quondam suauis Zephiro floreret floridius Praespectatissime. Vnum te mihi: vndique radianti singularis tuae virtutis splendore: & morum probitate: celeberrima praebuit tui nominis amplitudo: cuius nostrae Mineruae (quae tula eaque sunt) praeludij benivolentiae auspicia captare: qui esses studiosus & bonae indolis adulescentibus omnibus commune Asylum. Posteaque enim oculis (vt in vulgo est) eruditus: non fucatum tuum in nostrates amorem (quum illuc regionum turba commissariorum Duce Adamo Fumee Equite aurato: & omnium huius aetatis viroque celeberrimo: non sine magna Ciuium formidine conuenisset:) circumspexi. Neminem ex omnibus qui mihi arrideret: praeter unum te intus habui: cui Flosculorum istorum praeflora meta nuncupare: dicarique. Ad quod etiam plerumque me hortatus est vir inter tuos Coterraneos non proletarius: Enguerrandus a Valle quondam ex Aulicis defuncti reuerendissimi in Christo patris: Philippi Cardinalis Luxemburgi nominis non postremi. Sed te meriti meae accessisse ipsum hoc arguet rubiginos.

si dētis homūcio: qui te penitiorib⁹ deditū literis:
Pappi huius/fili tenuioris: & farina prorsum Plæ-
beia dealbati: atq; & nutricū nugis cōferēdi nūcu-
patione interpellare nihil veritus nō erubueri. Ad
hęc/vt Vulturijs hoibus (si mō sint vlli) respōdeā: fe-
cit iustitię: q̄ i te est legitime vniuerso virtutis noīe
insignis (sicuti nos peripatetica instruit disciplina)
integritas. Quę in eorū schola/Habitus electionis
cōpos i ijs circa q̄ plurimū versat vir bonus ad legū
firmissimā custodiā: & publici boni corrolarie/fi-
niri cōsuevit. Vt igit̄ hi nostri florescētes Flosculi/
nullo liuidulę mentis sputo corrūpi: aut tetra liuo-
ris vredie arefcere possint: aut flaccescere oīno: tuo
nomini/veluti cuidam Cedrino vasi ascripsimus.
Quibus quidē curā/studiūq; animi quasi feriatōe
quadam: vt olim pila puerili Scæuola: Socrates &
Agésilus harūdine: & fidibus Homericus Achil-
les/relaxare & remittere poteris. Nā vt horū odore
(si modo quid odoris habēt) tuus reficiat̄ animus/
grauiorib⁹ dedit⁹ studijs (ne tantilla operis mei exi-
guitate tui noīs deprimat̄ celsitudo) haud est nr̄a
mētis cupiditas. Ceterū vt Flosculos id genus: qui
nūc primū añ Nasutiores hoīes spargūt: munuscu-
la boni cōsulas P̄vigilātissime: eos dēq; tibi nuncu-
patos facie (vt dī) Comica admittas/oīm ip̄rimis ve-
lī maxie: putēs q; nō qdē celebritati satisfactū tuā:
sed ab audacula imbecillitate nostra id demū quod
Nauarræ pturiūmus: audaciter oblatū. Qui etiā
maiora partus maturioris germia (auspice deo) sis
suscepturus. Vale. Ex Regio Nauarrę Gymnasio.

INDEX ALPHABETICA

A Duerfum Phenices Syri.	xxiiiiij.
A Asciam cruribus illidere.	xxv.
Ad Architæ Platagen.	xxviij.
A rithmeti corum digitis similes.	xliij.
A rgenteo vomere arare.	lviiij.
A pud me nunq̄ Harmodíum canes.	lxviij.
αβγ.	lxxxviiij.
A lexandri poculum.	lxxxvj.
A sinus Aegyptius.	cviiij.
A utumnalis appetentia.	cx.
A micus vt oleum plantis.	cxj.
A mazones.	cxliij.
A rgíuo clypeo dignus.	cxlvj.
A ristogiton claudicat.	cxlix.
A duentores	clxviij.
A lter Hercules.	clxviij.
A tergo varij.	clxxxviij.
A cridophagorum fato perire.	clxxxviij.
A uribus prouehi	lxcix.
A cteon laniatus a canibus.	cciiij.
A uleum Tragicum.	cc.
A Foculo discedere.	ccv.
A quilæ senectus	ccxiiij.
A coniti vicit.	ccxviij.
A lter Iphiclus	ccxxiiij.
A estiué bibere.	xcix.
A ethneus venator.	clx.
A egyptium templum.	ccccix.
A egyptio Scytha non inuidet	xxxvj.
A egyptius Sophista.	xxxviiij.

C iij

INDEX

Aurea pluuia vicit Danaen	ccxxxiiij
Byssinis verbis vti.	xluiij.
Basilicam habere.	lxxj.
Bonum vicinum habet	ccxxij.
Corium pro Corio.	xiiij.
Crater Helena.	xxvj.
Cantharides nō nisi letioribus innascunt frumen tis.	xxxviij.
Carcerem instruere	xl.
Cotis Figlina	xlviij.
Cyclops excecatus.	l.
Capnosphrantes.	lxj.
Cardamo similis	lxiiij.
Cotem nostram.	lxv.
Clauo destinare.	lxx.
Clauus æneus.	lxxviij.
Coma Lycia.	lxxxviij.
Collopi similis	cvij.
Conclamare vasa. cxiiij.	Cercus. cxvj.
Canterino ritu somniare.	ccxiiij.
Cantarus pilulam	ccxiiij.
Camelus Bactriana	ccxxv.
Crycus Demosthenis.	ccxxviij.
Candidatus Cæsaris.	ccxxxviij.
Cotabiffare.	clviij.
Comica facies.	clxxj.
Canis Lethargus	clxxx.
Cuiq; suauxor: & mihi mea	clxxxv.
Crucifalus.	cxcvij.
Coena saliaris.	ccvij.

ALPHABETICA.

Cæcus aut puerum aut baculum.	ccxx vii.
Deorum Institutor.	xlj.
De Nasatorum peculio	lxi.
Delphini vis in terra.	cxxvj.
Duodecima hora ædificare.	cxxxiiij.
Diphilus Diphilo tardior.	cxxxviii.
Datis alter.	clxxix.
Dose est sua forma puellis.	clxj.
Dij laneos pedes habent.	cxciiij.
Desultoria scientia.	cxcvj.
Equo Sophocleo similis	cxlviij.
Extra Leucoparyph⁹ at int⁹ Holoporphyrus.	cxl.
Equus Troianus.	xcij.
Ex Asia pulsus. xxx. millibus Sagittariorū.	xl.
Facere literam longam	viiij.
Fabulam ætatis peragere.	xxx.
Fabula fies.	xxxj.
Febris æstiuā.	xcviiij.
Flamines Diales.	ccxj.
Fortibus factis Adoria.	ccxv.
Facundia vehiculum.	cxcviiij.
Gorgię Senectus	ccix.
Gallica sapientia.	ciiiij.
Galenī valetudo.	cvj.
Homo Simia.	cxxxxvij.
Herculis calliditas.	clxxviii.
Hermogenes inter pueros	cxl.
Harpya.	cvii.
Hiemalis refectio.	ci.
Homo Tetragonus	ccii.

INDEX

In Poesi Damonis Pedotribæ esse crepidas.	xij.
In cubiculo Nola.	xxviiij.
In Aetholis manum habere.	xxxiiij.
In Clōpidis mentem habere.	xxxiiij.
In calceis Lunam gerere.	xxxv.
In digitos mittere.	xl.
In digito mori.	xlvi.
Iudex Aegyptius.	xlviij.
Ieiunium olet.	xlix.
In triclinio Choa.	lxxij.
Iracundia ieiuna.	lxxxviij.
In iuce: in iuce	lxxiiij.
Iam ver adest & vndenam Pauo	clij.
In malaco sanum	clxx.
In peculio Proserpinæ	cxciiij.
Ibit eo quouis qui zonam perdidit.	ccxiiij.
In sola Sparta expedit senescere.	ccxvi.
In tergo ferre Nemesim	ccxxx.
Ius Vis ccxxiii Leo risit.	cxxxv.
Lecythum in malis habere.	cxxxvi.
Leporem mœnibus dormire.	clij.
Licea conuestitus.	cxv.
Lapis super lapidem.	lxxxii.
Literæ mutæ.	lxxxiiij.
Linostholiæ non faciunt Isiacos.	cxxii.
Laurus crepitans.	ccxx.
Maritimi mores.	xvi.
Mandragoram bibere.	xix.
Memoria matutina	xxxii.
Missilia expectare.	lix.

ALPHABETICA.

Mari Diónysium immergere.	lx.
Mopso certior.	lxxxv.
Minerua Phidiæ.	xc.
Mantis te vidit.	cix.
Millus canum	cxli.
More Scopeliano libris in uigilare.	cxlii.
Manu Solœcisum facere.	cxliii.
Menecrates alter.	clxxvii.
Mœsonica Scommata	clxxiii.
Mugil ieuus	clxxvii.
Mirtus Veneris.	ccxxxv.
Miror te hēre maculā/quū Fullonē hēas.	ccxxxix.
Mus etiam mordet.	ccxxxv.
Nuda Venus.	ccxxxvi.
Nostrum est laudari & nostrū vituperari.	ccxxxiii.
Nunq̄ nisi plena nauī tollo vectorē.	ccxxxii.
Nectar Cytheriacum.	ccviii.
Naribus hariolari.	ccv.
Nudæ gratiæ	cxci.
Nobilitatem in Astragalīs gestare	cxliiii.
Non ex vomitoribus fumus.	clvi.
Nebrida ferre	clxii.
Nec grata est facies: cui gelasinus abest.	clxxxvi.
Nunq̄ Hecale fies.	cv.
Non si te ruperis.	lxxiii.
Numus Spartanus.	iii.
Ouum totus factus.	lxxx.
Oculi eruditi.	xc.
Oculos Solis facile decipere.	xcvi.
Optima potio sitis	clxxxiii.

INDEX

Optimum obsonium fames	clxxxiiij.
Oculos morficare.	ccxviii.
Osculana pugna.	cxxi.
Ouis aureo vellere	ccxxxviii.
Parthenon amare.	ii.
Pallas draconem.	vi.
Procemio male uti.	xxxix.
Platano similis.	liii.
Promiscuo pisci non insunt spinæ	lxvi
Perambulare Crocum.	lxviii.
Profopion habet	lxxvii
Proci Penelopes.	lxxviii.
Panegyrica.	lxxxii.
Porcus Troianus.	xciii.
Perdicis libido	xciiii.
Perdicis vafrities.	xcv.
Pallenicum inspicere	cxviii.
Pallephatia Papyrus.	cxix.
Proscenia	clxxvi.
Pocula Grammatica.	clxxxiii.
Pardalea vestitus.	clxiiii.
Pudor infans.	ccii.
Quinquennium Neronis.	cxxxiii.
Quod quum olfacies/deos rogabis.	ccii.
Quadrantaria mulier	xxii
Roscium esse in scena.	clxxxi.
Risus Comicus.	clxxii.
Rectis an procluatís hastis	cliii.
Rex sum non mercator.	ccxxxi.
Rara in tenui facundia panno.	ccxl.

ALPHABETICA.

Rara concordia formæ atq; pudicitia.	ccxxvj.
Saliorum carmina.	ccxli.
Super ignem affari.	ccxix.
Sorbillans suauium.	ccxcv.
Similis infundibulo	ccxcii.
Senex clarius videt.	ccxc.
Solis mensa.	lxxv.
Sulcus Aegypti Lybię arenas nõ curat.	lxxxix.
Staterii paries	cxx.
Sub manu.	ccxvii.
Sine Corrolario discedere.	ccxv.
Strumam Dibapho vestire.	ccxii.
Somnus attonitus	ccxiif.
Septimani Tragedi	ccxi.
Senilis valetudo	cc.
Supra Mazam.	ccxxxi.
Super omnem Irin.	ccxlviii.
Simia Tragica.	ccclv.
Sermo Prætextatus.	ccclxxxii.
Soles duos non patitur mundus.	ccclx.
Semiramidis tumulus.	ccclix.
Sine radio cumulare.	ccclxx.
Sepulchra legere	ccclix.
Smicrologus.	ccclx.
Summittere fasces.	ccclxi.
Super Chœnice sedere.	ccclxiii.
Stragula conuoluta habeto.	ccclxv.
Sambico grauiora pati.	ccclxx.
Seruus non habet caput.	ccclv.
Seruus Ceruus.	ccclvi.

INDEX ALPHABETICA.

Suilla caro.		lvii.
Suam metuere vmbra.		lxii.
Thefauro dignus.		xviii.
Triplex Cappa pessima.		xxiii.
Teuthidi similis		li.
Teuthidem non habere.		lii.
Terrestre tonitru		cxiii.
Talus vulturius		cxxx.
Thraciæ notæ.	clxv.	Triffare
Totum diem argutari.		clxix.
Tres Sirenes.		cciiii.
Timor strenuus.		ccix.
Timor exanguis.		ccxii.
Vitrum inter lapides		ccxxi.
Ventri concenes	clxii	Virago.
Vernis Passeribus Salacior		ccxxvii.
Vulturis Similis.		ccx.
Vulturi Togati		cxxviii.
Ventrem non habere		cxxix.
Vestimenta initiatorum		cl.
Vmbra canem fallit.		clvii.
Vnum quidem sed Leonem.		clxxxix.
Verba Cupresso similia		lxxix.
Vmbra suam metiri		liiij.
Vbi sum ibi non sum.		lxiiij.
Venus testudinem calcat.		xvii.
Virtutem ac sapientiam testudo superat.		v.
Vt Pieriam Phrigius.		i.
Vt Sarabaita pius.		xlii.
		ccxlii.

FINISTABVLAE

Petrus Corbelinus Illustrissimo Patri
Belli Loci Dignissimo Abbati. Gaufrido Sueto Salutem.

Se animi generosi: ac prorsum Heroici / munuscula vel ab tenuissima fortis hominibus oblata non Pappi facere: verum exporrecta & renideti fronte potius excipere: ab uide cognoscis Pater modestissime. Propterea quos ego viro Omniscio / Doctori Theologo Hieronymo de Hangeft / Flosculos istos (quos hyemales quis pia nuncupabit) dicasse: nolui tibi exploratos non fieri: ut qui fores scientificę nouitatis auidior: illudque Socraticum pro speculo haberes Vnicum esse bonum Scientiam / Inscitiam / malum unicum. Nec credo has nostri partus primitias matutino despiciaberis supercilio: qui mihi ingentem tuę singularis amicitie vim nonnumquam ostenderis: quum praesertim perinde ac parisi fortunę homo / coram tecum commenterer. Proinde ad foeliciorum me parietem recipiens: quę ex multis paleis grana (quę & in triviali ludis personant / vel imperitissimi cuiusque ad notata ex charta bulis) collegissem: ut verius tui in me expullulet amoris incrementum: si ad te mittere: tibi fore gratum putavi semper. Iam quoque ex multis dierum Ebdomadibus de me quęsierat vir nominis integerrimi: & mei semper amantissimus (qui te ad instar numinis cuiusdam: & habet: & veneratur: & quę etiã non minus excolis. Enguerradus a Valle: ut quod

dignum tuis titulis: tuis pingerē coloribus. Quid
 enim præstabilius quidq̃ exosculandum magis (in
 quiebat ille) q̃ a grauib: & vitæ inculpatae homi-
 nibus (quorum raritatē cum Phenicum multitudi-
 ne comparabat) adamari? Itaq̃ ego hāc subiturus
 aleam non permisi mihi (qui mētem veteriosa ocii
 rubigine squallētem surrigere altius: & excitare po-
 tes) ab nostris odoramentis te inhonoratū pertran-
 fire: quibus ocium possis consumere. Ita namq̃
 præcellens tua virtus nominis annexa candori exi-
 gere visa est: ne ab his Flosculis (qui tuo ductu flori-
 diores fiant) te vlla ratiōe: velut incultum: in nomi-
 natūq̃ dispararem/ sequestrarerue. Eam igitur ob-
 rem in nostros te veluti odorem Flosculos obseruā-
 ter admittere volui: vt tuarum virtutum immensi-
 tas: quandoq̃ me forsan ocio collabentem præful-
 ciret: & ad spacia iam forte arrepti Coronidē: velu-
 ti in principio siti anhelantē Stadiodromū animo-
 sius compelleret. Vale: & me semper ama.

Petrus Corbelinus Disertissimo Francis-
 sco Briando Iuris Peritis. Salutem.

 Hippocratis ego certe merito dign⁹ iu-
 dicarer Homo rarissime: si aliq̃d ani-
 mi grati specimē tibi nō offerrem: es-
 semq̃ veluti Medea Nasonis: potio-
 ra cōprobās: secutus tamē deteriora.
 Quū enim mecum memoria repeto
 amplitudinē tuorū erga me meritorū: & animi tui

benevolentiam non vulgariam: non possum non
vehementer dolere: qui te huc vsq; incuria in saluta-
tum reliquerim: nullumq; prorsus tui recordatio-
nis ex me habueris monumētum. Nec me latet in-
gratitudinem (quam rigidi omnes damnant calcu-
li) plerisq; olim maximo fuisse detrimento: Cuius
cū in sacris tum in prophanis Historiis suppetunt
prope exempla mille. Ego vero nunc ad me rediēs
(ne quicquid gratitudinis inest: videar penit⁹ præ-
termisisse) hoc Flosculo breui te exornatū veli: quo
lectione multa elanguentis animi detergatur fasti-
diū. Gaudeo mi Erancisce me adhuc: elementariū
tuæ ferulæ manum supposuisse: cui a nobis omnia
prope deberi fatēdum sit: vt inde similes cum Phi-
lippo Macedonum Diis gratias agā: qui te præce-
ptore non pœnitendo primos Musarum liquores
puerilibus labris imbiberim. Præceptores quoq;
nostros (quod mihi iugiter ante oculos habēdum
ex Fab. lib. ii. frequenter admonuit Antonius Sil-
uester vir i re literaria plane detritus: quem nobis
Aristo. nodos diligētissime ænodaret:) nō minus
q̄ ipsa studia: discipuli amare debemus: & parentes
esse: non quidem corporum: sed mētium credere.
Nolui igitur tibi quod multorum dierū sudor no-
bis peperisset/ denegare: a quo nil mihi vnq̄ sit de-
negatū: honestissimæq; sæpenumero fuerint obla-
tæ conditiones. Interim vale: Tuosq; omnes meo
nomine salutato.

PRAEFATIO.

Go cū aliq̄ diu nutabūd⁹ cogitāsem
 quonā ferrumine: quonāve filo has
 momentaneas Flosculorū nostrorū
 oscitatiōes adglutinarē: alligarēve:
 & vndenā exordiū sumerē: nihil tan
 dē aptius fore duxi: si quod idagine
 varia Oratorū/Poetarū: necnō & Historicorū (ne
 Flosculos istos ī hortis meis pullulasse p̄dicem)
 multifarijs seminibus collectū esset: ab ea (cui⁹ etiā
 fit fores Adamantinas frāgere) in itiū facerē Pecunia.
 Maximarū enim viriū mihi semper visa est: ad
 quā suos oīs neruos tendāt huius etatis homines.
 Quinetiā rebellis hęc virtutū: & sapientiæ domi-
 trix: animæ naufragiū: quot Cresos: quot Midas:
 quot deniq; Narcissos: & Sillas in Plutonis bara-
 trū p̄cipitauerit: neminē fere a Musis adeo abes-
 se putarim qui nesciat. Quodq; nos animi magis
 excruciat: quibus illa provoto suppeditat: soli ī pri-
 mis habentur honoribus: quum sint (vt de ijs ride-
 bat Cynicus Diogenes): perinde ac oues aureæ.
 Quibus q̄ cæca blandius arrideret fortuna/prime
 notæ cōditoribus/vt gregarijs quibusdam diriter
 tractis in p̄ceps: sibi oculos eruisse Abderiten De-
 mocratum tradit Laertius: q̄ improbos suis votis
 gaudere ægrius ferret. Videmus enī plerūq; eū cui
 nihil insit doctæ saliuę: ijs quibus nō parū inest sal-
 titudinis/p̄poni. Vt cūq; tamē pila cadat: susq; de-
 q; facio. Verū ne forte nasutioribus quibusdam vi-
 deat Iliade longiora/in ipso limine contexere: iam
 Scopum ipsum attingemus.

Virtutem ac sapientiam testudo superat. I

DEloponnesiorū numisma antiquus Testudo dicebatur: ppter inscalptā in eo Testudinis figuram Testē huius rei citat Erasmus vir quidem omnium calculis doctus: ac tū Græcē: tū Latine perpolitus: Iuliū Polucem li. ix. de rerū vocabulis scriptitasse olim carmen prouerbio celebratum: quod nobis sonat: virtutem Testudinibus: ac sapientiam cedere. Huius quoq; meminit: & Lodoicus Celius: nō postremę literaturę homo: suarum Antiquarū lectionum. lib. vj. ca. ij. Est autē hoc velut enigma innuens pecuniam longe plus posse: q̄ aut virtutem aut sapientiam. Horum quoq; numum fuisse quēdam ab incussa animalis forma Chelonē: id est Testudinem nuncupatū: dum curiosius quępiā scriptorum versaremur monumēta iuenimus: nā & Eupolis obolum: Callichelonum appellauit: veluti Testudinē dicas pulchrā. Sed de numismatū multifaria varietate: ne forte hac parte a symboli: ac quasi mutili: vel potius hemiobolici: id est precium semioboli non excedētes flosculi videātur: longe amplius in nostris Bibliothecis phylomusis sum⁹ satisfacturi.

Parthenon amare. II.

ATheniensium numisma erat Core: vt scribit Celius ibidem. Id Euripides Parthenon vocauit: hoc est virginem: q̄ Palladis imagine foret inscalptum: vnde Eubulus in Anchise. Palladis Po-

A

ADAGIALES FLOSCSLI.

Ion nūcupat: id est pullum. Etiam si esset item Corinthiorum numus Polos Pegasi habens in signe. A Partheno numo festiuum de poscinumijs Scortillis emanauit adagium: quo Parthenon non sine sale amare dicerentur. Nūcupabant porro numorum species quasdam Atheniēses Triobolū & Dyobolū. Sed Dyobolis Noctue signū erat cū Iouis facie. Nam Terbolū duas habuisse Noctuas cōpertissimum est.

Numus Spartanus.

III.

Spartanorum numus: sicuti & Bizanthiorum Sferreus erat: cuius pondus magnum quidē erat: preciū fere nullum: aceto insuper vi hebetata. Numi ferrei meminit Aristoteles Oeconomicon. ij. nec non stannei & ænei. In quibusdā veterum monumentis inuenio Pompiliū Numam ex ferro & ære primum cudisse numismata: quę ex proprio auctoris nomine sint numia appellata: quum ante illum: scortea & ostracina pecunia impleret vsum: quod & a Trāquillo fuisse literis traditum prodūt qui Gręca viderunt. Illud vero superpōdij loco adieciisse nō obfuerit adulterina numismata dici: præter notionem publicā: paratypa & paracharagmata. Qui autē id cudūt paracharactas. Vnde vice prouerbiali numum Spartanum dicimus de re conatus magni: emolumentū nullius.

Ex Asia pulsus triginta milibus sagittariorum.

IIII.

A Puderuditissimos Sagittariū dici numisma Persicum obseruauimus: a notę genere ita nū

cupatum. Hi autem non alijerant q̄ Darici: aucto
re Plutarcho i apothegmatis: ex quo celebre ema
nauit in posteros Agesilai dictū: quod & Adagio:
nis circulum habet: se ex Asia pulsum triginta mi
libus sagittariorum. Quum Persarum rex ea nu
morum summa corruptus: per Timocratem Athe
niensibus effecisset: vt is de prouincia decederet:
quod & in prouerbū venit: de ijs: qui pecunia dei
ciuntur a gradu: qua nil nō expugnatur. Nam Ma
cedonū rex Philippus dicere solebat. Nullā prors
sus videri inexpugnabilem arcem: in quā onustus
auro asellus summitti posset.

Venus Testudinem calcat.

V.

Testudinem nō modo numismatum fuisse no
tam: quod in horum flosculorum apice astrue
bamus: verum etiam secreti ac silētij symbolum: ex
Celio: tāq̄ cella quadā proma: affatim suggeritur.
Hoc enim argumento Eliēsibus Phydias Venerē
fecit: quę Testitudinem calcaret: opertius: compli
catusq̄ commonstrās esse muliebris decoris: q̄ des
custodire: ac silētium. Vxorium quippe ornamen
tum est: aut cum marito: aut per maritū loqui. Nā
& Aegyptijs mulieribus inde vti calceis non fuit
patrii moris: vt ita domi se continere quodammo
do cogerentur.

Pallas draconem.

VI.

Phydie solertē prudentiā indicat illud quoq̄:
q̄ Pallados simulacris draconem apponeret:
veluti ambagiosa figura inueret: virgūculas puigi
li cura indigere: vt pudor castus seruet illibatusq̄.

A ij

ADAGIALES FLOSCVLI.

Sine radio cumulare. VII.

IN lucripetas & auaros scitissimum adagium extat: qui sine radio ceu absq; hostorio: quod est affluenter atq; vltra mensuram cōgerere: ad cumulāt. Signat autem hostorium: quod Latinis auribus parum frequens est: radiū: siue instrumentū quo radūtur mēsurę. Quo prouerbio vsus est Plautus: Dii/deæq; omnes: inquit ille: tātam nobis lætitiā tot gaudia sine radio cumuletis.

Facere literam longam. VIII.

PLautinus Scirpus est Staphyleanus: in cuius explicatōne cecutire multos palam est: etiam si nō insint Platonici numeri: aut Bœotia enigmata: nec exvulturū nidis expositio petenda foret. Si qui ergo haftenus exudarunt in eo: iam opinor desinant saxum voluere. Neq; quicq; melius est mihi (inquit illa) vt opinor/q; ex me: vt vnā faciam literā longā: laqueo collū mihi quando obstrinxero. Scitum hoc uideri adagium potest: & apertum satis in eos: qui p̄postere commoriuntur: p̄cluso (vt inquit Plinius) spiritu: cui quēreret̄ exitus. Cæterū: quo locupletiores dimittamus studiosorū aures: si quis harum auscultationum est sititor: quę se ingerunt/appingemus: ne dilata mox excidant. Questum enim sepe: nō in plebe vulgaria modo: sed inter classicos quoq;: ac primę notæ cōditores: quæ esset litera hęc. Quare recte opinor fecerim? si nō dū vel Gordiano implicatorē: vt tollatur: si quis inest apud incultiores Scirpus: aut Grīphus: enocharimus: dū Celiū igitur: vbi plurima indagine va

ria venati sumus: lectiones Antiquas sitienter ver-
saremus defloraturi: quæ nostros flosculos floridío-
res efficerent opulentiús / & insigniter adiutū irēt.
Literam longam parum & sciēter / & explorete. L.
plerosq; dixisse inuenimus: sed hebeti profum (vt
inquit ille) iudicatu. Dicant enim viri doctissimi:
quo probent argumento pendentem hominē am-
plius: q̄ vbi suis cōstat vestigijs: eam exhibere figu-
ram. Illis vtiq; parum liquet. Quin doctius fuerit
interpretamentum: ac perspicacius: si ad. T. literā
Græcam Plautinos sales retulerimus (inquit) quo-
niam qui pendet eam plane reddit imaginem: sus-
pensiōsi: defuncto obtinente vicem lineæ ex supe-
riori parte in imam productæ. Trabes vero vnde
laqueus destinatur: trāsuersam elementi portione
fingere videtur. Id vt ad hunc modum coniectemus
doctissimus facit Lucianus. Qui ad disquisitionē
literam hanc vocatam a Sigmate: ita coargui fingit:
vt quæ furatrinam exerceret: & aliena violenter in-
uaderet: ex plerisq; dictiōibus pulsa litera. σ. in cu-
ius locum se nullis comitijs suffecerit: proinde vi-
deri dignam: quæ in id contolleretur supplicium /
quod ipsius exprimeret figura. Ea vero est crux: ac
furca. Nam & Tau Gallicū positū inuenies apud
celeberrimos auctores: quam ad eum cōstruere mo-
dum Galli consueuerant. Et Hieronymus super
Marcum: Tau: inquit: litera salutis: & Crucis.

Sepulchra legere.

IX.

Hvic ad agioni occasio data est: vt eum qui me-
moriam sit nulla Sepulchra legisse dicam⁹: nec

A iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

Sine radio cumulare. VII.

IN lucripetas & auaros scitissimum adagium extat: qui sine radio ceu absq; hostorio: quod est affluenter atq; vltra mensuram cōgerere: ad cumulāt. Signat autem hostorium: quod Latinis auribus parum frequens est: radium: siue instrumentū quo radūtur mēsurę. Quo prouerbio vsus est Plautus: Dii/deæq; omnes: inquit ille: tātam nobis lætitiā tot gaudia sine radio cumuletis.

Facere literam longam. VIII.

Plautinus Scirpus est Staphyleanus: in cuius explicatione cecutire multos palam est: etiam si nō insint Platonici numeri: aut Bæotia enigmata: nec exvulturū nidis expositio petenda foret. Si qui ergo hæctenus exudarunt in eo: iam opinor desinant saxum voluere. Neq; quicq; melius est mihi (inquit illa) vt opinor/q̄ ex me: vt vnā faciam literā longā: laqueo collū mihi quando obstrinxero. Scitum hoc uideri adagium potest: & apertum satis in eos: qui prepostere commoriuntur: precluso (vt inquit Plinius) spiritu: cui quereret exitus. Cæterū: quo locupletiores dimittamus studiosorū aures: si quis harum auscultationum est sititor: que se ingerunt/appingemus: ne dilata mox excidant. Questum enim sepe: nō in plebe vulgaria modo: sed inter classicos quoq;: ac primę notæ cōditores: quæ esset litera hæc. Quare recte opinor fecerim: si nō dū vel Gordiano implicatorē: vt tollatur: si quis inest apud incultiores Scirpus: aut Grīphus: enodarimus: dū Celiuigitur: vbi plurima indagine va

ria venati sumus: lectiones Antiquas sitienter ver-
saremus defloraturi: quæ nostros flosculos floridior
res efficerent opulentiùs/ & insigniter adiutù irèt.
Literam longam parum & scièter/ & explorete. L.
plerosq; dixisse inuenimus: sed hebeti prorsum (vt
inquit ille) iudicatu. Dicant enim viri doctissimi:
quo probent argumento pendentem hominè am-
plius: q̄ vbi suis cōstat vestigijs: eam exhibere figu-
ram. Illis vtiq; parum liquet. Quin doctius fuerit
interpretamentum: ac perspicacius: si ad. T. literā
Græcam Plautinos sales retulerimus (inquit) quo-
niam qui pendet eam plane reddit imaginem: sus-
pendiosi: defuncto obtinente vicem lineæ ex supe-
riori parte in imam productæ. Trabes vero vnde
laqueus destinatur: trāsuersam elementi portionē
fingere videtur. Id vt ad hunc modum coniectemus
doctissimus facit Lucianus. Qui ad disquisitionē
literam hanc vocatam a Sigmate: ita coargui fingit:
vt quæ furatrinam exerceret: & aliena violenter in-
uaderet: ex plerisq; dictiōibus pulsa litera. σ. in cu-
ius locum se nullis comitijs suffecerit: proinde vi-
deri dignam: quæ in id contolleretur supplicium/
quod ipsius exprimeret figura. Ea vero est crux: ac
furca. Nam & Tau Gallicū positū inuenies apud
celeberrimos auctores: quam ad eum cōstruere mo-
dum Galli consueuerant. Et Hieronymus super
Marcum: Tau: inquit: litera salutis: & Crucis.

Sepulchra legere.

IX.

Hvic ad agioni occasio data est: vt eum qui me-
moria sit nulla Sepulchra legisse dicam⁹: nec

A iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

sepulchra legēs (inquit apud Tullū Cato) vereor
(quod aiunt) ne perdam memoriā. His enim ipsis
legendis redeo in memoriā mortuorū. De huius
vi: & exemplis aliquot: lege Bibliothecas.

Smicrologus. X.

HOc nomine taxatur is: qui parua & precij pro
pe nullius: nimio plus magnificat & admira
tur: perinde ac si (vt. M. Tul. in oratione pro Plau
tio dicebat) Ex Cloaca arcem faceret: lapidemq; e
Sepulchro: pro deo veneraretur. Quod crimē La
cedemonijs a Celio inuritur.

Summittere Fasces. XI.

Valerium Publicolam: tradūt Historici: ple
bi Ro. gratificaturū libertatisq; tūc primum
auspicanis solidiora iacturū fundamēta: abstulisse
se a Fascibus secures: & futuris post se Consulibus
morem tradidisse: qui multis annis custoditus est:
ac ad tēpora sua seruatū scribit Dionysius: vt quū
extravrbem essent Consules: vterentur securibus:
intus vero Fascibus ornarentur. Quod Max. quo
q; Valerius intelligi voluit. Inuidiosum scribens
magistratus fastigium ad tolerabilem habitū esse
deductū: dum Fasces securibus vacuefecit. Porro
T. Liuius refert. Eundem quum prodixisset in con
cionem: Fasces populo summississe. Ex quo elegās
prorēpsit Adagiū: vt quam manū damus: & her
bam (vt in vulgo est) porrigimus: vinciq; nos plane
fatemur. Summittere Fasces dicamur. Qz si qs am
bigat: quid omnino sit Fasces summittere. Celius
ita interpretatur non surrectos tenere (vt solebant

prius lictores) vt visendos eos præberent: ostentarentq; ad terrorem increscentis audaciæ: sed deprimere: & ante pedes quodammodo deijcere.

In poesi/Damonis Pedotribæ esse
Crepidas. XII.

ID ænigma nos admonet: si poeta (vt solet) effundit pleræq; summa laude digna: nō tamē qcquid in poemate legimus: admiratione debere excipere: alioqui ipura: vanaq; cōprobare videremur. Neq; enim (vt Celius ait) Platōis Gibbū amplexamur: aut Aristotelis balbutiem. Id vero quā originē habeat: sciat lector cādīdus: a Damonis cuiusdā Crepidis effluxisse: quas quum furto amisisset: imprecabat: vt furis pedibus maxime congruerent. Erāt vero hę non rectæ: nec accommodæ: illi tamen pedum deprauatorum ratione imprimis idoneæ & aptæ.

Corium pro Corio. XIII.

Prouerbiū est: qđ e sacre pagine sulcaminibus exerpēdum duxit Celius: ex li. Job: in cuius capite. ij. ad verbū ita legitur. Cui respondens Sathan pellem ait: pro pelle: & cuncta quę habet homo dabit pro anima sua: Parcmia est: quū rei charissimæ parcentes: quod vilius est: fortunæ subijcimus. Nam eum locū ita explicat Nicolaus Theologus: pellem pro pelle. i. vitam alterius corporeā: vt suam ipsius tueatur: facile cōtemnet. Et alter Interpretres: sæpe inquit: dum ictus contra oculum venit: manum opponimus: vt ea potius pereat: q̄ preciosissimum membrum lēdatur.

A iiij

ADAGIALES FLOSCVLI.

Super Chœnice sedere. XIII.

Nobile adagiū est: in eos qui parū secundum hominē viuunt: plurimūq; obrutescūt: & qui bus (vt ait Satyrographus) in solo viuēdi: causa palato est. Est vero Chœnix (vt hoc explicet primū) Latine quam Semodium dixeris. Positū quoq; id vocabulū apud Herodotū li. vj. Regibus (inquit) Spartę ad cænā non eūtibus mittūtur binæ Chœnices farinę: & vini singulę Cotylę: hoc est Sextarij. Præsenti bus dupla datur omnia. Quia vero de Chœnice disertatum est: hic postremo bonarū literarū cādidatos velim cōmonitos: ne falli quis paulo inficitior possit: Pythagoram illum sapientissimum / multa & præclara (sed symbolice multū) nobis præcepta reliquisse. Quorum quidem vnū est: quod (vt Celius insinuat) in aliorum Commentarijs nō rebullit. Ne super Semodium: seu Chœnicem sedeamus. Eo nimirum nomine nō utiq; cibaria: nec quid eiusmodi concipiens: sed rationalem animę partem signans mystice. Ea enim potentia tanq̄ Chœnice nūq̄ fallente: omnia metimur / iudicamus / examinamus / mittimus in digitos.

Stragula conuoluta habeto. XV.

Sed: vt ad Pythagoram gradum reuocemus. Est Seiusdem symbolum aliud. In hoc vero (vt in reliquis occlusissimum: ac ænigmaticū latere sensum: nemo adeo a studijs feriatu s est: vt eū ista possint latere. Sed quo is pacto elatebris: & Heracliti antro sit euocādus: nō fere est (inquit Celius) qui in literas promat. Hic vero scientissimū philosophū

Stragulorū nomine inferiores animæ vires intellexisse contendit: quoniam rationi in capite: veluti in arce constitutę subijciantur Straguli quadam imagine. Quod obuolutum seruari debere præcipitur. Quoniam irascibilis: ac concupiscibilis potentia ita est cōprimenda: ac retundēda penitus ne disiecta: profiliēsq; aduersus rationis/ tanq̃ principis/ imperium confurgat. Vel sentētia non ita longius abeunte Stragulorū nomie: corporeos sensus accipit: qui obuoluēdi sunt. i. cōuertēdi (inquit Plotinus) aduens. i. ad ratione pollentē animā. Nihil enim aliud per speculandī compotē scientiam perquirimus: q̃ vt a sensibus abducamur longius.

Maritimī mores.

XVI.

Plato in lib. de Rep. fugiendū esse mare cēsuit: perinde ac improbitatis magistrum. Nā vt ab eo q;sq; maxime remotussit: ita optime Remp. administraturū: Mare attingētes (inquit Strabo) deteriores effecti latrociari cœperūt: & hospites matrare: quādo quidem multis impliciti: in eorum luxuriam & lucra sordida: societateq; auaritię dilapsi sunt. Hinc factū: vt maritimī mores: pro pessimis celebrentur: ac sordidis.

Vbi sum/ ibi non sum.

XVII.

Id Sophismatis figurā habet: i Amasios. Amor nāq; formæ (inquit aduersus Iouinianū. lib. ij. Beatus Hieronymus) rationis obliuio est: & infamie pximus: turbat cōsilia: altos & generosos spiritus frāgit. Inde est Plautin⁹ amator i Cistellaria Nullā (inquit) mentem animi habeo. Vbi sum: ibi

ADAGIALES FLOSCVLI.

nō sum. Vbi non sum: ibi est animus meus.

Thesauro dignus.

XVIII.

ADagium latētis cauilli: in eum qui teterrimo supplicio: flagitijs adobrutescit differendus. Docent Plutarchi monumēta Thesaurum fuisse Domiciliū subterraneum apud Messenios: neq; auras: neq; lucem exterius excipiens. Nec vllæ carceri fores erant: saxo immani intruso occludebantur. In quem quum magnus Græciæ Imperator Philopoemen fuisset impactus: mox hausto veneno interiit.

Mandragoram bibit.

XIX.

Mandragoram bibisse: docte ac eleganter ij videtur posse dici: qui velut Aspide icti somniculosa nimis desides sunt: atq; ita quodammodo a sensu diffiti: abiunctiq; vt excitari nō queant. Vnde Lucianus in Timone. Quonam (inquit) modo O Iuppiter tāq; sub Mandragora dormis: qui neq; peierantes audis: neq; iuris violatores aduertis: de somno in Bibliothecis.

Sambico grauiora pati.

XX.

EPiscopi Dianæ templum olim fuisse i Elide: quod quidem Aristarchiū vocaretur: repetit Celius. Id quū expillasset Sambicus: cruciabiliter per annum in questionibus habitus interiit.

Homo Tetragonus.

XXI.

DE fœlici hoīe grauiſſima ſententiā. Quoniā vero fœlix vel ſemp vel maxime omniū agit: contēplaturq; ſecundum virtutē: fortunamq; fert optime: ac per omnia omnino decenter. Hinc pro

uerbali figura natum: vt hunc vere bonum: sineq;
 vituperatiōe: totum Teretem atq; rotundū (vt ait
 Horatius) quadratum item: siue quadrāgulum ap
 pellemus. Vnde illud est protritū Sapiens vno mi
 nor est Ioue. Sextius quoq; dicere solebat Iouem
 plus non posse: q̄ bonum virū. Quod vero de qua
 drato prætexuimus viro: vt liquidius inotescat id:
 paulo altius ex literis interioribus tota repeten
 da res est. Quadratū igitur reperio ex Celij lectio
 ne dici scienter in numeris: figura & corpore. Nu
 merum quadratum intelligi volunt eruditi: ex seip
 so in seipsum resultantem: vt quater. iij. xvj. consti
 tuunt. Etiam ipsa quaternitas perfectus est nume
 rus. Vi enim in se numerum complectitur dena
 rium: vltra quem non proprie est numerus. Nam
 reliqui vltra: qui dicuntur numeri: priorum sunt
 replicationes. Continet autem denarium hoc mo
 do. Nā habet. iij. iij. ij. j. Quę simul colligata: De
 nariū manifesto cōficiunt. Figura itē quadrata per
 fecta est. Cōstat nāq; iij. lineis æqualib⁹: iij. quo
 q; æquales habēs angulos. Corpus pariter quadra
 tum: perfectū itelligitur: vt est cubus. Habet enim
 vj. superficies quadratas æquales: quarū vnaqueq;
 iij. habet lineas: & iij. angulos. Et quōcūq; iaceat
 semper rectus stat eodē se modo habēs: quia portio
 nes oēs æquales sunt. Cōsimiliter vir foelix semper
 eodē se habet mō. Sentētia aut de viro Tetragono
 est apud Arist. mora. primo: sed & Rhero. iij. Sed
 & Plato Difficile est (inquit) virū vere bonū fieri
 manibus: pedibusq; ac mente Tetragonū: hoc est

ADAGIALES FLOSCVLI.

quadrangulum absq; vituperatiōe fabricatum: sic enim interpretatur Celius.

Quadrantaria mulier. XXII.

Locus hic est ex p̄fesso obscurus: & atriore **A**legoria obuolutus: & (vt sic) ænigmate magis intricatus. Suspiciat̄ a Cecilio (ex cuius officina id emanauit) Celius impudicam eo nomine Clytēne stram significari. Tamen quadrantes prostituerū fuisse p̄ciū: capturamve a Plutarcho cōmonemur: i **M. Tullij** vita sic prodēte. A adolescentē quendam in **Clodij** sororis loculos pro argēteis numis quadrantes imisisse æreos. Quo nomie delusa puella. Quadrans est cognominata ex cōcubitus precio.

Triplex Cappa pessimum. XXIII.

Iactatū & illud olim ænigmatis vice: quo triū gentiū mores notati sunt. Cappadocū. f. Cilicū & Cretum. Huic opinioni arridēt fere omnes: & quam secuti sunt viri infinite eruditionis **Erasmus** & **Celius**. Tanq̄ homies indidē proueniētes sint mortalium pessimi. Quod tamen **Augustinus** in lib. de Grammatica: non de tribus regionibus: sed de tribus **Cornelijs** dici autumat: **Cornelio** videlicet **Silla**: **Cornelio Cinna**: & **Cornelio Lētulo**: q̄ hominum perniciosissimi fuere.

Aduersum Phœnices Syri XXIII.

Scitum admodum cauillum: vbi versutus sategit imponere versuto. Sunt enim Syri ad ioca & cauilla in primis factū genus. Incessitur etiam Syrorum gens: vt mortalium auidissima: nec non varicia nimis solers.

Asciam cruribus illudere. XXV.

EX. L. Apulei doctrina: per Parœmiam dicitur: de iis videtur qui ipsi sibi mala accersunt: impinguntque: aut sponte: aut per temeritatem: quod genus nimio plus frequens est. Asciam nonnulli dolabrum dicitur: unde inclinatur Dolabella: ut secunda sylaba prorsum habeat. a. n. o. ut fere vulgo receptum est

Crater Helene. XXVI.

CRater Helene: apud Philostratum: prouerbij forma enunciatum refert Celius: de his: que nobis estuationem mentis leniunt: sollicitudinem sedant: molliuntque: & differenato animo: ac fronte erugata/ exporrectaque: curarum obliuionem inducunt. Sunt ex diligentioribus: qui rimari exactius: cuius namodi foret Pharmacum illud: quod vocatur Nepenthes: ex quibusque concinnaretur suspicati sunt esse Buglosam: per vino iniecta hilaritatem inducat. Sed quod ad hunc locum potissime facit: omnis animi impetus: omnisque tristitia: cibo mollitur: potusque discutitur: vinum dissipat curas edaces: ut ait Horatius & Plinius teste: somno est accommodatum: ac securitatibus. Et hoc fuit illud poculum Nepenthes: quod Helena illa Homerica Thelemaco ministrauit: quod obliuionem tristitie: veniamque afferebat. Quod utique foret cunctis mortalibus ab Helena perpinandum. Nepenthes autem sine luctu dicitur. Dignum item relatu: quod enotatum reliquit Philostratus Antiphontem illum: qui a persuadendi potentia Nestor est cognominatus: Nepenthes auscultationes promittere solitum: quando nullus tam atrox

ADGIALES FLOSCVLI.

infestusq; dolor: cuius vellicationes ciuili eloquētia non lenire modo: sed excutere etiam quiret. Ex quo se arbitrari Plutarchum Celius scribere dicit ab Antiphonte excogitatam artē Alypię: quę vox tristitię carentiam indicat.

Ad Architę platagen.

XXVII.

AD Architę Platagen subaudiendum recidit. Arbitratur Celius aduersum eos: qui prudentię inopia: aut ingenij obtusa quadam hebetudine veletiam: vt sepe: etatis vitio repuerascunt: veluti q; ad lusus redeunt pueriles. Est autem Architę tabella: inquit Celius in Gręcis plerūq; auctoribus celebrata: cuius vsus egregie Politic. li. viij. p̄mō strasse Aristoteles videt ad verbū fere ita prodens. In simul (inquit) necessariū est pueros re quapiā distineri: exerceuere. Proinde Architę Tabella recte admodū fert excogitata. Exhibebant enim eā pueris: vt eius detēti lusu nīl eorū quę sunt domi: oblectat: cōminuatve. Vbi vero hic philosophus Platagen dicit. Aretinus nobis tabellā reddidit. Græci quoq; ait idē Celius finiūt esse instrumētī speciē Platagē sonori & obstreperī ex ere. Sed & Platagē fuisse pueritię dicatā in Symposiacis testari Plutarchus videt. Eā fert Architas primus excogitasse.

In cubiculo Nola.

XXVIII.

IN nodabilis nodus hic est: obscuritatis qdē notatę: i quē ipactos plerosq; oēs cohesisse Celius ait. Referat autē ida Quītiliano li. viij. Cōiectura ducitur idē Celius ex Gręco adagio itidē hoc istud prolatū in garrulū desidentē. Qualis est meus ille

Cercophilus: passiuus amator: cui totā supellectiā
 lē dicūt esse clamorē: dies totos domi & nugali ver
 borum futiliū importunitate: & copia exundan
 ti detinnientem: vt obstrepera loquacitate: vt pica
 verbosiore: obsurdescerent aures: ac veluti tintina
 bulo: siue Alcini Apologo conuulnerarētur. Vel
 quod arridet amplius: eos intelligamus: qui domi
 quidē fluēta verborū promunt: in foro autē: vbi ci
 uili eloquētia gloriā sibi cōparant Cicerones: aut
 in senatu penitus: nec gry quidem proferentes cō:
 filescunt: fiuntq; (quod in alio citatur adagio) pisci
 bus & statuīs magis muti: Nolum siquidē pro cā
 pana minutula dici obseruauimus.

Gorgiē senectus. XXIX.

ID de optima: nec annis exoluta: queq; virescens
 omni pręstātia semp quodāmodo pubescat: di
 cit: quæ omnia fuisse in Gorgia: ex paulo politio
 ribus neminē fere arbitror latere. Nō enim vt quō
 dā Milo Crotoniates: qui quum iā senex esset: ath
 letasq; se in curriculo exercentes spectaret: suos la
 certos intuitus cū lachrymis dicebat: at hi quidē iā
 mortui sunt: cui Cicero. Nō tā isti: q̄ tu ipse nuga
 gator: neq; enim ex te vnq̄ es nobilitatus: sed ex la
 teribus & lacertis tuis.

Fabulam etatis peragere. XXX.

EX Varronis etatū i q̄ nq; gradus distributiōe
 cōmonemur scite/ & admodū/ & cōgruēter vi
 tæ tēpora fabulis cōparari. Nā & Cice. Qui hisce
 inquit: auctoritatis prēmij splēdidę vsi fuerūt: hi
 mihi sunt visi fabulam etatis peregrisse: nec tanq̄

ADAGIALES FLOSCVLI.

inexercitati histriones in extremo actu corruisse.
 In fabulis vero actus seruari quinq; pro comperto
 etiam Lippis & tōsoribus est: quādo nec persona
 quinquies egressa: vltra exire potest. Et ad ipsum
 Apuleiana facit ex lib. floridorū. iij. concinna vna
 sententia: deinde inquit: regressi ad populū: renū-
 ciauere Philemonem poetā: qui expectaretur: qui
 in theatro fictum argumentum finiret: iam domi
 veram fabulam consummasse. Adiuuat & ad Luci-
 lium Seneca. Quomodo inquit fabula: sic vita: nō
 q̄ diu: sed q̄ bene acta sit refert: nihil ad rē pertinet:
 quo loco desinas: quocunq; voles desine: tātum bo-
 nam clausulam impone.

Fabula fies.

XXXI.

Fabulam fieri: eleganter: docteq; vice prouer-
 biali dicimus: pro eo quod est munijis vitalibus
 perfungi & abire. vnde voluptas apud Persiū. In-
 dulge genio: carpamus dulcia: nostrum est Quod
 viuus/cinis/& manes/ & fabula fies.

Memoria matutina.

XXXII.

Memoriam matutinā dici quandoq; inaudias
 nec aliam prorsus intelligi: q̄ que firma: con-
 stansq; sit: ac eorum: que semel apprehenderit: reti-
 nentissima. Qualem Senecę nostrę Bibliothecę
 fuisse testabuntur. Siquidē sincerius: coherentius:
 q; adglutinantur: que proferēte se die percipimus:
 quo iam auctiore subsultat virtus ea hebescitq;.

In Aetolis manum habere.

XXXIII.

Figura prouerbialis: vt Aristophanis interpre-
 tes appositissime explicant: & meminit Eusta-

tius: quum in fordīs extremæ hominem: semperq̄
 in petendo paratum: ac nil nisi rapinas meditantē
 vt qui nil suauius opinaretur q̄ accipere: dici inter-
 pretatur. Ioci autem gratia ex verbī notione cōsur-
 git. Nam *αἰτεῖν* petere significat. At iuuat hic te mi
 Cercophile tuis pingere coloribus: qui: instar Ba-
 lantiotomi: puellos depiles: glabrosq̄: atq̄ bursa
 relicinos exhalciādo: vt semper nouisti: dimittis.
 Hi enim: si plumosi te sequuntur: statim glabri fi-
 unt. Hic fremunt: scio: nostrates Batidoscopi Op-
 sophagi: olletatum amatores: & (vt dicitur) solum
 palato gustantes: q̄ hic fiant omnino talpe: quum
 se Strabones oculatissimos arbitrentur. Sed nunc
 ego noctibus incumbo: huiusmodi enim aliquan-
 tum noctis habent: que non: nisi flamma cum sul-
 phure: in lucem reuocanda sunt. Tu tandem Cer-
 cophile: canes in Cerco venare: & canibus Cercos
 molliter odora: pusiones dilige: tuos Catamitos
 inesca: tuos pisciculos hama: liguavirus (vt soles) lo-
 gius euome: quam si mea esset (testor deum) vellem
 mordicitus expuisse: mallemp̄ hanc in crumena aut
 loculo quouis alio: q̄ in ore gerere. Et vt semel huic
 verborum prouincię vmbilicum impingam: nō te
 cū tuis rumisculis istis fabulis Milesijs vaniorib⁹:
 tuosq̄ egregios sectatores pappifacio. Quare: aut
 tace: aut infani: aut demum crepes medius.

In Clopidis mentem habere. XXXIII.

VRbanissime item ab eiusdem fontibus: in de-
 peccatorem pronunciat: quando κλωτη
 furtum indicat: vrbānitas vero elicitur inde: quia
 B

ADAGIALES FLOSCVLI.

Cropide in Leontide recensabantur tribu.

Lunam in calceis gestare. XXXV.

A Pud Ro. auctor mihi Celius: sed Plutarchus prius enūciauit: oēs qui nobilitate præstarēt: Lunulas in calceis solitos gerere: vnde & Lunata pellis Martiali: & apud Satyrographum. Apposita nigre Lunam subtexit alute. In id argumentū rationes adducuntur plures: illa interim arrisit plurimum. Etenim huic instituto affuisse videri potest nobile antiquitatis documentum: tacitis velut ambagibus cōmonētis: nō insolescēdū: nec prosperiore successu efferendos animos: inconstantiæ rerum semp memores: qua humana conflictantur. Cui argumētū præbeat Luna: quæ primo quidē ex obscuro prodeat: mox splēdido refulgens nitore visenda confurgat facie. Sed quum iam clarissimā præferat candoris speciem: rursus consenescens deflorescit donec ratione reciproca in nihilum denuo redeat.

Aegyptio Scythia non inuidet. XXXVI.

D At est apud eruditos puerbio locus: quādo inter dissimiles / & quos nunq̄ nouerim⁹ / nō exeritur virulenta Inuidiæ rabies: non solet etiā inuidia inter ignotos exoriri.

Cantharides non nisi letioribus innascuntur frumentis. XXXVII.

I Am fere omnes in eam sententiā pedibus eunt. Cantharides non nisi letioribus frumentis: & viridioribus innasci rosas. Nam (vt vulgo iactatū est) Perflant altissima venti. Solaq; miseria caret inuidia. Themistoclem enim ferunt quum etiānum

adolescens foret: nihil splendiduma se fieri: inde
coniectare solitum: quod inuidos adhuc nactus non fo-
ret. Inuidia ergo eos arrodit precipue: qui boni sunt
quique ad gloriam virtutis crassantur via: Vt cecus
Lincoo Edentulus dentato: rudis asellus doctis
moribus imbuto.

Aegyptius Sophista. XXXVIII.

Agyptium Sophisten ex prouerbio intelligi-
mus posse dici: de eo/qui suspensas habeat vite
rationes: semperque alium de pedeat: hoc est ex astantium iu-
dicio. Nam sicuti a doctissimis traditum scimus: nihil
omnium est: quod fugere sapiens eque debeat: quod ad osten-
tationem viuere: ac populares auras sequi. Quod
pluresque omnes philosophie sectatores fecisse: Hiero-
nymus adeo videtur comprobasse: ut illos glorie anima-
lia nuncupauerit: & aurae popularis vilia mancipia.
Aegyptium porro Sophisten appellabimus: qui ar-
bor fiebat/ & aqua/ & fera/ & postremo quicquid col-
libuisset. Si quidem quod modo summis extulerit laudibus:
(modo id ex animo audientium esse intelligat) quando
que ratione eadem vituperare itidem permittet sibi: modo
auditori (etiam si turpiter) arridere iniurias animadu-
uertat. Atque quod assentatorum est proprium ut Polypus
ad speciem subiecti soli colorem permittat: ita & ipse
ad voluptatem audientium sententiam: nunc hoc nunc
illo dictitabit modo. Hunc fuisse Proteum fere omnes
magni auctores intelligunt. Nec desunt qui putent
Proteum: ipsam esse veritatem: quae quia latet: & al-
ta praemittitur rerum caligine: ideo traditum a Mythi-
cis Senem Proteum in antro obdormiscere.

B ij

ADAGIALES FLOSCVLI.

Procemio male vtí.

XXXIX.

ID tralatione pereleganti de ijs dicitur: qui nego-
cium quodpiam obíturí/inítia: & quæ conatum
přecedunt minus vident: aut curant. Sumptum id
ex Attici Herodis verbis: quibus Philagrú Sophi-
sten percussit: videris (íquit) mihi procemijs nō
bene vtí. Illum vero ijs coarguebat: qđ parū accura-
te auditorum beneuolētiam venaretur: quam esse
cōstat velutí procemiū declamaturó: & sese ostēta-
turo.

Carcerem ínstruere

XL.

PYthagoram ferunt: quum audisset quendā ex
familiaribus: exercitacionibus vt pinguis fie-
ret curare: dixisse non cessare illum molestiorē sibi
carcerem ínstruere. Quæ res cedere in prouerbiū
potest: de ijs: qui teterrimi mācipij (vt sic dicam) sa-
gínę intenti: nil omnino suspiciūt: vel prospiciūt:
sed proni velut pecora: terrena modo meditant: &
cogitant: tanqđ quod supra nos est nostræ omnino
curæ non sit: optímeq; cum illis decidat fortuna: si
numerosis & fumantibus patínis titillatur relan-
guescens appetitus: distenditur venter.

Deorum ínstitutor.

XLI.

ANtípatrum Hierapolítanū scribunt ex Græ-
cis nonnulli: adeo in literis conscribēdis præ-
celluisse: vt in ea re nō temere excellentior reperiat
alius. Fuit híc Seueró íperatorí ab epistolis: cuius
etiā res gestas videtur historia complexus. Sed epi-
stola propriū erat viri opus: in ea splēdidum quid-
dam insonuit: neca decoro ímperatoríę dignitatis
recedebat. Perspicuitas inerat sententiarū iuncta

magnitudini Affyndetorū (quæ nos diffoluta dicim⁹) iucūditas mira. Etenim ea ī primis epistolā illustrant. Fuit Seueri eiusdem filiorum item præceptor. Propterea dū laudibus eum meritis optimi iuuenes onerarent: subinde deorum præceptorem nuncupabant. Quæ res & in prouerbiū trahit: vt quisq; principū aut optimatū etiā liberos instituit Is deorū dicatur institutor. Nō fere est qui nesciat ex adulatione natū: vt Imperatores perinde ac Diu colerētur: haberentq;. Eustathius tamē in Iliados primū: ex vi benefica: aut præclaro inuēto itelligere maluit. Vnde (īquit) Cæsar apud Romanos primus uiuensq; dei nomen est sortitus. Sed & eiusdē filius Augustus. At (inquit) in Apologetico Tertullianus: Maledictū est ante Apotheosin deū Cæsare nūcupare: Augustus ne dominum quidem se dici patiebatur. Est enim hoc dei cognomen.

Vt pieriam Phrīgus. XLII.

PY then genere perillustrem tradunt Historici celeberrimi: vxorem duxisse Iapygiā: exq; eo matrimonio natā illi filiam Pieriā nomine. Erat prope iuge bellū Myuntijs aduersus Milesios: sed nō citra Caduceatoris officiū (inqt Celius) Quip pestatis tēporibus patiebantur Milesij illorū mulieres ad se rei diuinæ causa cōmeare. Inter eos: qui Myuntem incolerent: erat hic (quem diximus) Pythes. Eius vxor cū filia: Dianæ celebritatem vt obiret: quam vocant Neleida: Miletum perexit: Ibitū Phrīgus ex Nelei liberis: natu maior Pieriam conspīcatus: eiusq; forma incēsus: amare puellam

ADAGIALES FLOSCVLI.

vehementer cœpit. Quicq̃ est amantium affectus cupiens illi gratificari: institit querere quid namei iucundissimum a se posset præstari. Prudens puella: & quod in viris (ait idem) haud frequens inuenias: etiam pia: id vero sibi omniũ longe gratissimũ respondit fore: si daret operam: vt q̃ sepissime multisq̃ comitibus Milletum conueniendi potestas fieret. Animaduertit Phrigius nil futurum Pieriæ gratius pace. Proinde Milesijs in concionem euocatis: cōfestim de finiendo cū Myuntijs bello: deq̃ ineũda cum ijsdem amicitia verba facit. Placet res omnibus: componitur pax. Inde euentu tam felici tamq̃ iucundis exorso initiis: apud vtrumq̃ populum Pieriæ nomen celebre fuit: adeo vt mulieribus abierit in adagiũ res: vt in votis illarum id antiquissimũ esset: si se amarivellent. Vt Phrigius Pieriam olim adamasset.

Arithmeti corum digitis similes. XLIII:

ORontem Artaxerxis perfici Regis generum: legimus quandoq̃ indignatione quadã a Socero damnatũ a honore deiectũ: quum se contẽptibilem animaduerneret: ac esse ludibrio inimicis solitũ dicere Principũ amicos videri cõsimiles Arithmeti corũ seu cõputatorum digitis. Nam sicut hi cõputando nunc Myriada (qui numerus decẽ milia continet) gestu conficiunt: nunc vero Monada: hoc est vnitatẽ: pariter et qui regibus sese insinuãt modo pollent plurimũ: suntq̃ omnibus cõspicui fumos venditantes: a multis frequentantur: obseruantur/coluntur. Plurimorum etiam vitam a prin-

cipe deprecantur. Mox vero (quī fortunæ mos est) quę quasi pilas homines habet: deuoluti in imum derisui sunt omnibus Vnde prouerbialis senariū schema elicitur: regum seu diuitum familiares esse computatorum digitis persimiles: quī nunc omnia possunt de se promittere: nūc uero minimum: vel nihil.

Byssinis uerbis uti. XLIII.

Parisatin Cyri & Artaxerxis matrem dicere solitam accepimus: Regem qui prompte: nec animo timidiore concionaturus foret: debere Byssinis uerbis uti. Quod quū altius scrutaremur: quidnam altissimi sensus mulier complecti ea sententia uoluisset. Illud ex erudita schola uideñ eruisse: Byssina uerba dici quę sublimitatē habeāt: ac magnificentiam: nitore quoq; & auctoritatē. Est autem Byssus herba. In digitos mittere. XLV.

Actatum et illud frequens est: In digitos mittere: quo prouerbij figura: ex Celio accurate supputare intelligendum notamus. Cui pene arridet illud Fabij. exorat Insti. li. j. Si actor (inquit) nō dico: si circa summas trepidat: sed si digitorum solū incerto: aut indecoro gestu a computatione dissentit: iudicatur indoctus.

In digito mori. XLVI.

ID uero nil omnino ad cōputādi canones facere hic aduerte lector cādide. Nam de animalib⁹ intelligēdum Celius supputauit: quorum genitalia uel corporis partes aliā oportuna: digitis uenolitatis contacta mortem inferunt. Cicero pro Scau-

ADAGIALES FLOSCVLI.

10. Libertus patronum non occidit: sed duobus digitulis gulam obliuit. Et Plinius. Sed antiquorum curam: diligentiamque quis possit satis venerari quum constet omnium venenorum ocysimum esse Aconitum: et tactis quoque genitalibus feminini sexus animalium: eodem die mortem inferre. Hoc fuit venenum: quo ininteremptas dormientes vxores a Calphurnio Bestia. M. Cecilius accusator obiecit Hicilla atrox poratio eius In digito eas mortuas Iudex Aegyptius. XLVII.

Agyptium iudicem si quis Aegionis schemate integrum intellexerit: sanctum nihil premio: nihil metu: a iusticie semita digredientem: & plane eum quem vocant Graeci ἀδέχαστον qui gratie nihil prorsum tribuit. estque (vt ab excessu non temperem) Iustitia ipsa iustior: & vel Stachane equior. Est autem Doribus eovocabulo trutia. Sugerunt quippe nobis veterum monumenta Aegyptijs Regibus ex prescripto legis antique moris fuisse iudices mox futuros iureiurando adigere ne si rex quidem iniusti quidpiam iniurisset: a virtutis medio declinatos: ne lineam omnino (quod dicitur) moturos. Vnde magnus Agesilaus interrogatus. Fortitudo ne preestaret an Iustitia. Fortitudinem (inquit) nil opus esset: si iuste ageremus omnes.

Cotis figlina. XLVIII.

TRam semper quidem: sed in puniendo presertim Lesse cauendam: a maximis pronunciatum auctori bus est. Ad hoc iuuat historiam preferuidae. et (vt in alio adagio est) ieiunem iracundiae testem adducere. Cotis igitur Thracum (vt opinatur Celius) rex: quae esset na-

tura prærabidus: & ad iram efferuentior: ad ultionē
 proinde etiam præceps: præcipueq; imperiosus: et
 immitis in seruorū delictis: quū pretiosiora essent
 ab hospite dono ei oblata Figlina: celato opere tor-
 natiliq; ratione conspicua. Sed tamē pretenuia: fra-
 ctionisq; iniuriæ per oportuna: offerenti quidē gra-
 tum se præbuit ampliter illum muneribus afficien-
 do. Ceterū mox vasa cōtriuuit oīa: facti protinus ex
 fide ratione reddita: q; vereretur: ne per incuriā mi-
 nistros peccātes ea ī re seuius amariuscq; verberibus
 concideret. Propterea exēplo nobili Adagiōis co-
 minisci figurā possum⁹: vt Cotis figlina idētidē
 præferuidis intendam⁹: insurremusq; quos veli-
 mus cōmonitos: prorūpētē indignationis ardorē
 ex nimio irarū estu reprimēdū prudētiē quodā sus-
 flamine. Ieiunium olet. XLIX.

SOlet illud dici de eo: cuius fetet anima. Obserua-
 tum namq; est ora hominū qui nil dum esitarint
 grauius olere. Ventre siquidē inani: minusq; agi-
 tato: aer factus calidior: spiritum / excrementaq;
 pituitosa immobilitate sua putrefacere potest. Ca-
 lidiorē autē effici: argumēto est: q; vel sitim pare-
 re ieiuniū pōt. Ac vbi ederimus: ciborū odore he-
 bescit prior graueolētia: aut interextinguit. Vnde
 Martialis videtur innuisse Bassam peius oluisse: q;
 ieiunia Sabbatariorū. Cur⁹ hoc distichum est Qd
 bis muricę vellus inquinatū Qd ieiunia Sabbata-
 riorum. Cyclops excecatus. 3 imp: L.

ADagiū est scitissimū de potentia magna: quæ
 Ducis prudētia (Quā esse anime oculū: hone

ADA GIALES FLOSCVLI.

stiffima quadam Metaphora Plato dixit: exuta: & (vt sic loquar) exoculata sit. Notior est fabella de Polyphemo staturosi præualidiq; corporis: sed ab Vlisse astutissime occecati: q̄ ea nūc ingeratur a me. Prouerbij origo (inquit Celius) ab historica demanauit fide. Etenim posteaq̄ veneno interijt magn⁹ Alexander: sicuti Plutarchi testantur literæ: dixit Demades Orator (siue is Leosthenes fuerit) Copias illius bellandi artibus & strenuitate longe præcipuas Cyclopi excecato: videri consimiles: quoniã robore peritiãq; præcellerent: sed duce: qui electissimū exercitum ductaret: forent exorbatae

Teuthidis similis

LI.

SVperiori fere compar videtur facetissimum hoc Sin Eretriēses Themistoclis cauillum. Quos ille dicitabat Teuthidibus psimiles: hoc est: habere quidem gladium: cor vero non habere. Teuthidas autē esse quidem Piscitij genus fere constat: sed quod nã sit: parum cōuenit (vt inquit Celius) Plutarchi interpres vero gladiolos reddidit. Eos porro pisces: Xiphias ab Aristo. de animalium historijs li. ij. & li. viij. nuncupari tradit Celius: & Plinius gladios interpretatur quibus figura creditur Nomenclaturæ occasionem præbuisse.

Teuthidem non habens.

LII.

SVnt quoq; ex Græcis nonnulli qui Teuthidas nunc Sepias interpretētur: nunc viliores pisciculum: qui & in prouerbium venerit: de ijs: qui inopía arctiore: vel minima & vilissima corrogare coguntur. Nã Aristophanes Anthimachū taxans co-

gnomento Pſecada. i. rorē: ita ſcribit. Quem etiā
 nū videam Teuthide indigentē. In cauſis naturali
 bus Plutarchi problema eſt de Teuthide. Curuā
 ea ſeſe oſtentante: hiemis magnæ fiat præſagium.
 Fuit & Archadiæ Ciuitas Theuthis: & eodem no
 mine Dux in Aulide cū Græcis alijs: quē tamē alijs
 pleriq; Hornytū vocāt. Hic cū Agamennone diſ
 ſidens: quum abducturus videretur ſuos: ſuadente
 Pallade: ne faceret: Deam vulnerauit in femore.

Platano ſimilis.

LIII.

Themistoclem Athenarū principem: prodūt
 auctores grauiffimi: poſtea q̄ āpliffime patriā
 eſt promeritus ſolitū tamē ſepius conuitio a Ciui
 bus inceſſi. Vnde illius præclara circūfertur ſentē
 tia. Quid eis negociū faceſſetis: qui vobis fuere
 benigni? Se quoq; ſubinde Platano conſimilē præ
 dicabat: ad quā decurrerent quos inſeſtaret imber
 mox vero ſerenitate reddita velleretur ab eiſdem:
 interimq; conuitijs proſcinderet. Ex hīſtoria igi
 t̄ produci Adagijs forma poteſt: vt dicatur Is Plata
 no aſſimilis: cui⁹ opera: q̄uis neceſſario ſepius vta
 mur: nihilominus inſita quadam prauitate illū eū
 dem incommodis liberi: habemus deriſui: cōuellī
 mus: perditum! quandoq; etiam cupimus. Mox ta
 men de neceſſitate dephenſi expertā repetimus vir
 tutem.

Verba cupreſſo ſimilia.

LIIII

Phociō Atheniēſis: quē nemo vel ridētē vidit
 vel flentē: quū ciuitatē itueretur a Leofthene
 præcipitatam in bellū: dum libertatis ſpem & Im
 perij cōcipit illa tumidius. Verba eius Cupreſſis

ADAGIALES FLOSCVLI.

cōsimilia sibi dicebat videri: quoniam pulchra quidem foret: ac sublimia. Cæterū fructu omnino carerēt. Ex hoc Adagium producitur: de ijs quæ speciosa videntur: inania tamen sunt: & nullum profus emolumentum præferentia. Nā arbor hæc (vti docuit Plinius) natu morosa: fructu etiā est superuacua: Baccis torua: folio amara: odore virulenta: ac ne umbra quidem gratiosa.

Seruus non habet caput.

LV.

Seruos non habere caput Iureconsulti statuunt: id quū dicūt: intelligi volunt statū. Proinde Seruum nō minui capite: quia nullū habet: hoc est nec libertatem: nec ciuitatē: nec familiam. Quibus si quis exuat: maxima dicitur capitis diminutio: vt accidit ijs: qui serui penę efficiuntur atrocitate sententię vel libertatis: nomine ingratiitudinis in patronos condemnatis: vel qui se ad precium participandū venūdari passi sunt. Nā minor siue media capitis diminutio est: quū ciuitas quidē amittit: libertas vero retinet. Quā accidit ei: cui aqua & igni interdicitū fuerit: aut in insulā sit deportatus. Minima vero capitis diminutio est: quū ciuitas retinetur: & libertas: sed status hominis cōmutat. Quod ijs evenit: quū sui fuerit iuris: cœperūt alieno iuri subijci: vel si filius familias a patre fuerit mancipatus.

Seruus Ceruus.

LVI.

Seruos fugitiuos: scribit Pōponius Festus: Ceruos nūcupari: de aīalis celeritate: facta nominis ratione. Ex quo apud Martialem: ita legendum eruditioribus videt. Suppositā fama est: quondam pro

virgine Ceruam. At nūc pro Ceruo mentula sup-
posita est.

Suilla caro est.

LVII.

ANtiocho Rege numeroſo exercitu in Græciā
irrupente: attonitiſq; omnibus magnitudi-
ne rerū quæ ingruere videbant. T. Quintius Ro-
Imp. ita ad Acheos verba feciſſe memoratur: dum
peditum/equitumq; nubes iactari auდიſſet a rege:
quī & claſſibus cōſtraturum ſe maria interminaba-
tur: Eſt (inquit) res ſimillima Cœnæ Chalcidenſis
hoſpitis mei: hominis & boni: & ſciti conuiuato-
ris. Apud quē ſolſtitiali tempore comiter accepti:
quum miraremur: vnde illi eo tempore anni: tā va-
ria & multa venatio: homo non q̄ iſti ſunt: glorio-
ſus renidens condimentis ait varietatem illam: &
ſpeciem ferinæ carnis: ex manſueto Sue factā. Hoc
perinde in regis copias: quæ iactentur: promi poſ-
ſe: varia enim genera armorum: & multa nomina
gentium inauditarum: Dacas: & Medos: Caduſi-
os: Aelimeos: homines tamen eſſe: haud paulo q̄
mancipiorum melius propter ſeruilia ingenia: mi-
litum genus. Ex hiſtoria eiufmodi: cuius auctor
T. Lilius eſt: ſcitur de promi adagium poteſt. At
qui Suilla caro eſt: de ijs: quæ re quidem ipſa: par-
ui ſane: aut nullius omnino momenti ſunt: appa-
tu tamen ac fuco: & nugis peregrinis præcellere vi-
dentur plurimum. Plutarchus illud adiſcit. Nec
vos inquit admiremini regis copias: quum Haſta-
tos / Cataphraſtos / Pedites / Amphipprotoxotas
auditis: nā hi omnes Syri ſunt: armis modo inui-

ADAGIALES FLOSCVLI.

cem diuersi.

Argenteo vomere arare. **LVIII.**

PListoanacta Pausanię filium: eundemq; Lacedemoniorum regem: quum ab inimicis vehementius præmeretur: præter alia prodūt auctores celeberrimi: etiamnum in simulatum: q; cū Aristocle fratre Promanti: hoc est Delphice vati persuasisset: vt Lacedemoniorum Theoris (sic autem vocant qui ad petenda proficiscuntur oracula) illuc missis hæc responderet. Ioue sati Semidei prole ex alieno solo in suum reducere Alioqui argēteo araturos vomere. Hinc fit vt scitissimū: & perinde reconditum aucupemur adagiū: vt ingruente magnæ famis discrimine Araturos vomere argenteo terram homines pronunciemus.

Missilia expectat. **LIX.**

Missilia fortunæ tralatione concinna & decēti Macpuenista dici posse: animaduertit Celius nuncupatione vna: quæ bona dicere consueuimus externa. Hinc non eleganter minus Missilia expectare dictitabimus eum: qui ex Fortuna totus pendet: eiusq; viscatis inhiat beneficijs: quæ insidias verius arbitratur sapientissimus quisq;.

Mari Dionysium immergere. **LX.**

ORaculum vetus redditū quādoq; accepimus: quod & piscatoribus per celebre fuisse scribit Celius esse Dionysium immergendum in mare: id significabat vino marinam aquam affundi oportere: facit enim ea res defecatius vinum: & firmitus & incorrupti. Id qui absunt a mari consequi putan

tur Gypso: si exusserint prius. Recensetur item ad hoc ipsum ab Atheneo Dionysij fuga ad mare: quoniam eo suauius fiat vinum.

Capnosphrantes. LXI.

INauidissimum fortunarum sititorem: elegans admodum extat Adagio. Capnosphrantes vero: id est fumii olfactor: auarum hominem: præparcū q̄ (vt notauit Celius) significat.

Suam metuere vmbra. LXII.

NArcissum (inquiunt) traditum fabulis est: in aquis imaginem conspicatum propriam: eius irretitum amore: mox amplexandi studio desiluisse: atq̄ eo modo absumptum. Vnde irrepsit Adagium. Suam ipsius metuens vmbra: in eos: qui pueriliter trepidant: vbi nihil omnino eminet periculi. T r alatum (inquit Erasmus) vel ab ijs: qui forte cōspecta corporis sui vmbra subito expauescūt: vel a melancolicis quibusdam: qui auctore Aristote. propter oculorū imbecillos spiritus in aere proximo: veluti suam quandam imaginē contemplant: arbitrātur sese suos videre manes. Socrates in Phedone Platonis. Tu vero tuam (quemadmodū dici solet) metuens vmbra. Plutarchus Symposiacorum probleumatum Decade septima. Qui vmbrae nomen refugiat: ac moleste ferat: Is vere vmbra videbitur formidare: Quod in alia pro uerbiali hiperbole/muscas/vel præteruolitantes: metuere dicitur.

Vmbra suam metiri. LXIII.

ADAGIALES FLOSCVLI.

SCite admodum: & perdocte hac puerbiali sententia commonemur: nil esse: quod vana mortalitas: & ad circūscribendam seipsam ingeniosa (vt nunc ex Plinio verba mutuemur) inani successu aliquo tumeat: quando nostra omnia bullę sunt: momento peritura: nec titi uilitio faciendę. Quo nomine illud Satyricum in ore habendum assidue est Messetenus propriam uie: & illud Delphicum Cognosce te ipsum. Ratio Parcemię est ista q̄ nihilo maior nostri corporis post fœlicitatem umbra deprehendat: ac fuerit prius. Quo perdocemur: esse nos eiusdem imbecillitatis aleę obnoxios: atq̄ eodem fortunę fallo (vt ait Boetius) quati. Natum id ex historia. Proditur siquidem memorię Macedonum regem Philippum: post nobilē in Cheronea victoriam: quum insolentius intumuisset: factusq̄ foret arrogantior: ac de se magnificentius sentiens: velut liberali iure adoptatus a fortuna: paulo asperiores (& quę Tyrannicum quiddā suboleret) ad Archidamum Agesilai filium: epistolam conscripsisse. Quais cōmotior cogitansq̄ q̄ res erat euentu p̄superiore Cristas homini surgere (vt Poeticis utar salibus) ita demum censuit respondendum. Si umbram tuam metiri uolueris: haudquā nūc maiorem deprehendes: q̄ fuerit antevictoriam.

Cardamo similis

LXIII.

Nobiles p̄potētesq̄ viros: si pauperioribus cōuicini fuerint: non desinere illos exugere: donec in nihilum redegerit: notius est: q̄ vt pluribus id comprobare uideat necesse. In hosce ita affectos

atq; institutos. Adagiū productū falsum: eruditumq;. Cardamo siquidē similes esse dicimus: Cuius ea natura est: vt herbarum in propinquo nascētium humorem ad se vi quadam intima perliciēdo cogat arescere.

Cotem nostram. LXV.

SVbaudiēdū verbū: quale est dicimus: vel aliud. **S**Aduersarium fortem: strenuūq; & virtutis nō omnino vulgatā: plerūq; prodesse creditum experimentis est. Proinde Lacedæmonij quandoq; quū vi urbem quandam cœpissent Ephori: qui scirent q̄tum militaris disciplinē metu illius: & certaminibus assiduīs custodita: nusq̄ esset dilapsa/nō quī dem efferri victoria cœperunt: vt assolet nonnūq;: sed dicere idētidem nō dubitarunt: Perijt luctatio iuuentutis: Neq; enim dehinc aduersarios habebit. Rursum pollicēte Rege urbem quandā funditus euersurum (nā ea Lacedæmonijs negocia plerumq; exhibuerat) haud quāq; permiserūt illi: quū dicerent minime subuertendā iuuentutis Cotem. Vnde prouerbij trahitur species: vt quicquid disciplinam continet: nec in segnitiam dilabi sinit. Cotem esse nostram dicamus: quādo (vt vulgo fertur) Infirmis animis hostis est securitas.

Promiscuo pisci non insunt spinæ. LXVI.

ID videtur in nimio plus voraces productū. Q̄ & Democritū vsurpasse: scribit Celius. Qui insita: Cephaliq; auuiditate quadam: raptim se saburrare festinantes semper verentur: ne accūbentibus parte vlla cēdant: nimioq; indigi: in expletiq; emē

ADAGIALES FLOSCVLI.

sa cogantur surgere. Quo fit: vt dum deglutire satagūt: quicquid vncis manibus/uelut inauspicatæ aues inuncarint: ne perpurgent quidem: sed cōfer: tim indiscriminatimq; omnia ī barathrum deuoluunt: & latrinarū meditatiū. Cui & illud simile est: Inexplebile doliū. Quod & ī alia diuersa multum ab Erasmo: non illepide diuertitur.

Apud me nunq̄ harmodium canes. **LXVII.**

CAnere in conuiujs: fuisse antiquissimi moris nō est: credo: quē lateat: interima discumbentibus Melos cōcini solitū: qđ Harmodij nuncuparet. Vnde illud ex Comica taberna. Apud me nūq̄ Harmodiū canet: quod est mecū conuiuia nūq̄ agitabit. In veterū monumentis adnotatū illud quo: q; est apud Heroas cantilenæ species fuisse quinq; Sophronisticē: cuiusmodi Clytēestræ accinebat cantor. Encomiasticen: qua præstantium virorum præcinebātur laudes: ab Achille celebratā. Threneticen. i. lugubrem. Orchematicen. i. saltatoriā. Et deniq; Peanicen: qualis est apud Homerū Iliados primo: post sacrificij absolutionem.

Perambulare crocum **LXVIII.**

In Theatri Scenęq; delitias: flores oli obrepisse (inqt Celius) atq; Crocum & odoramēta: præcipue quum agerētur fabulę. Id quod per obscure in epistolis significat Horatius: quū de Atta Comædiographo meminit: ijs versibus.

Recte nec ne Crocum: floresq; perambulet Attæ
Fabula: si dubitem clament per ijsse pudorem

Cuncti pene patres.

De Nasatorum peculio LXIX.

NAsati (vt Lampridius aduertit) viriliores: ac belle mutoniati: vulgo extritū vtiq; & i scholis Physiologorū frequens est Nasi magnitudine: mutonis concipi quantitatem quoq;

Clauo destinare LXX.

DEijs quæ negligētius curant: dicimus clauo destinare: appēdereq; Sicut quæ amplius curanda censemus: A Clauo demere: quod ex Eustathij thesauris collegit Celius. Fuit namq; apud antiquos ludi genus Cyndalismus: quem clauis exercebant. quos Passalos: siue Pattalos Græci quoq; vocant: nato inde Adagio.

Basilicam habere. LXXI.

ELegātissimum illud Ciceronis est: ex primo Epistolarum ad Atticū De pangendo q̄ me crebro hortaris: nihil fieri potest: Basilicā habeo: non villam frequentia Formianorū. Videtur autē Adagij ratione dici: vt ad quē multi passim confluant consultandi: vel quid eiusmodi faciendū causa: Basilicam habere videatur: non domū: quæ domesticis solū fere patet. Ait Celius (vbi de foro agit) Basilicarum loca foro adiūcta: q̄ calidissimis partibus fuisse: vt per hiemem sine molestia tempestatū se conferre in eas negociatores possent. Ceterū Basilicam principio fuisse locum constat: quo sub tectū ad ius dicēdū principes cōuenirēt: cui loco dignitatis gratia additū erat Tribunal. Post id: quo eēt ea quidē laxior: primarijs tectis nō sufficientibus: circumaddidere porticus patulas intrinsecus hinc

ADAGIALES FLOSCVLI.

atq; hinc: primum simplices: mox etiam duplices. Addidere in super alij secundum Tribunal: transuersamq; ambulationem: quam Caufidicam nuncupamus: q; illic Rhetorum turmæ: caufidiciq; verarentur. Erat demum perfimilis templo Basilica.

In triclinio Choā. LXXII.

EXtat apud Fabiū obscurior Nodus li. ix. implicatioq; Cymmerijs obsept⁹ tenebris: circumuallatusq;. Fabij verba subtexui. Allegoria (inquit) obscuriore (quæ ænigma dicit) poetæ vtunt: sed & Oratores nonnunq;: vt Cecilius Quadratariam Clytēnestram: & in triclinio Choā. Et ænigma hoc in bibacem meribibam cōcinnatum putat Celius: cuius in hauriēdo auditas: vel spiritu vno Choam perficaret. Choæ meminit Galenus: primo de virtutibus naturalibus: quā Theodorus Latine Sestarium vocat. Est vero Choamēsuræ vini species quædam.

In iijce: in iijce LXXIII.

EX Historica sanguinarij verbij iteratione nartum id notat Celius: vbi ex diuersis dissonisq; gentibus: Exercitū cōflari scribit. Huius verba hæc sunt. Nūcad manum est (inquit) quod euenisse Carthaginensibus scriptum est. Quibus plurimus fuit mos peregrino vti milite. Primo Punico bello in castris erāt Hispani/Galli/Ligures/Baleares: Græci: Aphri: fugitiuorum & Trāsfugarum ingens numerus. Mox finito bello quum tumultuari exercitus cœpisset: nec regi posset: Iræ impetus/furoris omnia plena erant. Tandem raptis ar-

mis per indignationē cōtempto Annone: & ceteris ducibus: Carthaginē versus profecti: apud opidū Tunes: quindecim millibus passuum a Carthagine castra locant: petentes nō debita modo sibi stipendia: sed etiā interfectorum in prēlijs eorum sibi precia exolui. Neq; ijs contenti multorū annorū frumentū deberi asserebant. Deniq; quotidie noui aliquid (quo bellum mouerent) reperiebāt. Erat in exercitu Campanus quidam: qui paulo ante seruus ex Sicilia a Romanis trāsfugerat: viribus corporis atq; audacia in rebus bellicis praeipue insignis: nomine Spendius. Hic metuens: ne si foedus cum Carthaginensibus fieret: in domini potestatem veniret: ac ex legibus penas lueret: summa audacia: verbis: ac re ipsa quaecunq; moliri: quo omnia magis perturbaretur: seditionem q̄ foedus: bellum q̄ pacem praeoptare. Præterea etiam Apher quidam nomie Matho: qui liber quidam erat: sed q̄ multa seditiose fecisset: supplicium formidabat. Hic quum Aphrorum multitudinem amplius cōcitasset: extemplo omnes in concionem deliberandi causa venere. Vbi Spendio ac Mathone in Carthaginenses vehemētius inuectis omnes facillime aures præstabant. Qz si quis præterea aliter consuleretur: non expectabant idē ne quod Spendius: an diuersum sentiret: intelligere: sed cōfestim in eum coniectis lapidibus interficiebant. Multisq; non solum duces: ad eum modum: verum etiam priuati homines cęsi. Nihil aliud in tanto tumultu per totum exercitum audiebatur: q̄ verbum hoc

AD AGIALES FLOSCVLI.

inijce: inijce: pariter omnes clamabant. Eoq̄ ma-
gis eorum animus seuebat q̄ paulo ante ebrija cœ-
na surrexerant. Ex historica igitur lectione: quam
copiosius explicare de Celij thesauris: quam prius
enunciauerat Polibius: collibuit: nata est vox
sanguine plena: & feritatis Barbaræ. Quæ imagi-
ne prouerbij quadam optime in eos congruet: qui
moribus truculentis: ac efferatis/ cruoris sitientes
cœdem imperant q̄ primum.

Non si te ruperis LXXIII.

INest persepe homini parum perspicaci: parum-
q̄ rerum perito: tanta animi caligo: ac cæcitas:
vt sui oblitus: nec domesticæ: genuinæq̄ humilita-
tis memor magna affectet nomina: inseratq̄ se ar-
gutulis Cygnis Anser obstreperus. In id gen^o ho-
mines intra pelliculam minus se continentes con-
gruet appositissime prouerbij: quod de Ramnū-
culi negocio natū: ad vsū vsq̄ vitæ proficit. Scī-
ta enim fabella est: perrexisse olim perigentē Tau-
rum ad aquas restinguendę sitis gratia. Erat ibi for-
te ranarum (vti assolet) plurimum. Dum vero au-
dius belua sese aquis inserit: Ramnūculos ibi attri-
uit aliquot. Re autem adeo tetra & formidolosa p-
territus vnus confestim mādāt fugæ præsidium: &
sedulitate mira: q̄ tam in id genus cadere probabi-
le est. Peruenit ad matrem: narrat fratrum misera-
bile exitium: vt a staturoso nescio quo forēt imma-
niter exculeati. At illa nimis iscita: nimisq̄ exocu-
lata: vt quæ filio aliqua volebat videri: tumescere

amplius cœpit: ac flatu modo magnitudinem capere rogans: Ecquid tāta foret pernicialis belua? Cui is: multo maior (inquit.) Illa etiamnum inflari plus: ac subinde cœpit: cupiens omnino magnitudinem visam exhibere filio. At is frustra conari illam animaduertens: Non si te ruperis (inquit) par vnq̄ futura es. Quod prouerbij formam fecit.

Solis mensa.

LXXV

Diuitum opulentorūq̄ hominum domos omni rerum copia vbertim affluentēs: expositas q̄ inopum necessitatibus & alimentis: qui vnus diuitiarū modus plausu: ac fronde festa dignus prorsum & videtur: & est: rectissime Solis Mensam dixeris. Quod ex historia profluxit. Scribit historie parēs Herodotus in Aethiopia pratum omnium esse quadrupedum carne refertum. Eam vero carnem magistratus illic per noctem ponere festinabant. Vbi vero illuxisset: cui libet licebat illuc aduiscendum accedere: indigenis existimantibus copiam epularū diuinitus suppeditari. Hāc Solis Mensam nuncuparunt: ad quā inspiciēdam olim Cambises Legatos dimisit in Aethiopiā. Apud Melam Pomponium ita legitur. Est locus in Aethiopia paratus: sempe pulis refertus. Et quia vt libet vesci volētibus licet: Edulia passim apposita sunt: quæ affirmat innasci subinde diuinitus.

Clauus æneus

LXXVI.

Illud scitu dignissimū est: id fuisse moris venatoribus? vesticubi i remotioribus? Suem detecissent: vel

C iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

Ceruum: ne computrescerent: Clauum æneū infisgerent: veluti ad auertēdam putrefactionem remediū plane esset efficacissimum. Ex quibus omnibus Adagiū: vt id Clauum esse nobis æneum dicamus: q̄cquid est quo ita nitamur: cōfoeamurq̄ vt eo tanq̄ ridica firmissima: aduersus reflatum omnem obfirmati constipatiq̄ cōsistamus: veluti malorum omnium aut multorum e collo Amuletum gestantes. Profopion habet LXXVII.

Prosopion habet: non Profopon. Adagiū est scite admodū: & argute in fucatam mulierē cōcinnatum: quę tectorijs (vt Satyrographi vtarvocalulo) lita facie: non aliud sane: q̄ p̄sonata esse videatur: quando nugis id genus peregrinis: vice laruę (si Horatiano verbo vtī permittitur) insitam obuelāt deformitatem: aut crassantem senectutem: erugata cute: differre connituntur. Cæterū (vt studios non remorer) eosq̄ non lateat quid Profopon: & quid Profopiō. Auctor est Iullius Pollux de rerum vocabulis li. ij. quod fronti subiectū est Profopon dici: hoc est faciem: sed in homine tātum feret: nam in reliquis (inquit) nuncupatur Protome. A Profopo autem: inter quæ etiam Profopion: inclinantur multa: quod Mormolycion (inquit) significat: quæ est persona.

Proci Penelopes. LXXVIII.

ARistotelem summum Peripateticorum principem adeo rerum naturalium cōsectatorē audū: & solertem fuisse indagatorē: produnt auctores celeberrimi: vt causam eius mortis (de quo am-

plius in Bibliothecis nostris) hinc memorent pro fluxisse. Quē quū ab auditorio abesse vidisset Plato: succlamauit: A best philosoph⁹ veritatis. Quū iterum non accessisset: dicere nō dubitauit: A best nec venit intellectus. Hic porro philosophiam tā to studio amplexabatur: vt dicere nō dubitaret eos qui artes reliquas conſectarent: hanc vero negligērent: esse Penelopes procis conſimiles: qui (vt traditū ab Homero testatur Celius) quū domina potiri nequiuissent: ad Ancillas diuertebant. Quam tamen ſententiā Dionia ſcribunt alij. Velut ſi Phi loſophia artium ars: & ſcientiarum princeps: ac (vt M. Tullij aduocatiōe vtamur) vitę dux: virtutum indagatrix: expurgatrixq; vitiorum. Hinc ergo natū adagiū: vt Penelopes procos dicitēmus: quos cunq; viliorū ſcientiarum affectatores. Quod & Horatius in voluptatibus mancipatos: nec vllam prorsus rationis lucem capientes: videtur inieciſſe in Epistola quadam. Ita enim p̄fecto habet: Nos numerus ſumus: & fruges conſumere nati Sponſi Penelopes/ Nebulōes/ Alcinoiq; In cute curāda plus æquo operata iuuentus.

Vnum quidem: ſed Leonem.

LXXIX.

AEsopi illius fabulatoris egregij: quē certatim linguæ vtriuſq; monumenta celebrant: Apologus est venustatis non illepidę: ac documentum nō contemnendi. Contendebant olim (inquit) vulpes & Leena de generoſitate: Inter alia: quum veluti ineluebile vulpes obijceret Leenam vnū ſemper parere: ſuum vero multiplicem eſſe partū: inq; eo

ADAGIALES FLOSCVLI.

sibi placeret plurimum. Respondit Leena parere se quidem vnum: sed illum Leonem. Quod in adagium vertitur: quum virtutē ac animi excellētiā spectari oportere astringimus: non vilem numerum & inutilem.

Ouum totus factus.

LXXX.

CA pillos inficere: veteris etiamnum fuisse moris: sæpius Plinij medicina perdocet. Nec idē Poetæ tacuerunt, Nam & Martialis cecinit: Mentiris iuuenem: tinctis Lētine capillis Tam subito Coruus qui modo Cignus eras. Extat itē (inquit Celius) Niciæ cuiusdam perelegans Tetrastichō: quo ridetur nescio quis (vti apparet) tingēdi capilli affectator summus: Sed ei rei dum nimium studet: effectum est: vt vitata cute defluerint crines omnino: nec vllō medicamēto succreuerint amplius. Propterea turpiter nudato capite: Ouum esse factum totum facetissime Poeta hīc cauillatur. Id est huiusmodi. Caput inficiēs quidam capillos destruxit ipsos. Et quī quis perhirsutus foret: Ouum tamen est factus totus. Proinde exclamauit infector Tōsorem nil amplius succidere: nec albam Comā neq; item nigrefactam,

Panegyrica.

LXXXI.

PA negyrica: ex scito quodā adagio dici posse vidēt quæcūq; ex pluribus aggregata sunt. Panegyrica Græcis appellari scimus: Nundinas: festas celebritates & Conuētus. Nam scribit Herodotus historia sexta: Panagyres Athenis: hoc est publicos Conuētus quinto quoq; anno fieri solitos

Hinc Panegyricas orationes legimus: quæ in huiusmodi haberentur Conuentibus. Significat & Panagyris locum ipsum in quo fit hominum congregatio. Quod vero ad præsens negociû facit: eleganter Plutarchus Symposiacorû. iiii. Corpus cõpositû (vt nostra sunt) Panegyricû vocauit mixtû: hoc est (vt interpretat̃ Celius) ex pluribus & interrim diuersis aggregatum/ concinnatumq;: ac compactum.

Lapis super lapidem. LXXXII.

ARistippí illius voluptatis assertoris: quem Diogenes Regiû canē appellare cõsueuerat: Apophthegmata circûferunt̃ pleraq; non equidē incita. Inter alia: id lōge grauissimû. Nā rogatus a quodā. Qui melior euasurus esset filius: si erudiretur: Vt nihil aliud (inquit) certe vel in Theatro nō sedebit lapis sup lapidē. Id in Adagiû vsq; proficit appositissime. Siquidē imperit̃ nō fere aliud est: q̃ lapis: aut indomitus equus. Hoc enim plane interstitio ab indoctis eruditi disparantur. Socraticum vero illud est: Vnicum esse bonum Scientiã: Incitiã malum vnicum. At Licinius Imperator imperitię conceptaculum sordidissimum: Literas virus: ac publicam pestem dictitabat.

β α γ. LXXXIII

PVer quidā Barbarus: quū venisset Athenas: magnus (vt mihi auctor est Celius) sibi videbatur q̃ Græcas literas tres α β γ didicisset. Quumq; in patriã remeasset magno populariũ fauore exceptus: contra Pretorē quendam Græce concionatē

ADAGIALES FLOSCVLI.

positus est: qui posteaq̄ perorauit (vt erat vocaliffimus) exclamare peregit: αβγ: quo clamore præteritus Prætor siluit. Barbari vero ciuem suum vicisse existimantes illum magno plausu domum redierunt. Quovti meo quidem iudicio cōueniet: vbi indoctus indoctum perinde ac Graculū graculus admiratur.

Literæ mutæ

LXXXIII.

ID prouerbiali circulo festiue admodum dicitur de ijs qui parum literis compti: ex se quidem perficere vocem nequeunt: hoc est doctas graues: viro deniq̄ dignas ciuili cōfabulationes: at enim cum eruditioribus quasi coeunt: conspiratu consono sunt plane veluti adiunctæ vocalibus Mutæ: quibus (vt Probus ait) ex natura suum vocabulum cessit: ideoq̄ Mutæ dicuntur: quoniam per vocales literas enunciantur: neq̄ etiam per se syllabam vnā efficere queunt. Literas Mutas nō immerito: Cercophili mei vmbra appellauerim: qui tantum de olla: & mero contendere videtur: nihil ad rem vnq̄ adducentes.

Mopso certior.

LXXXV.

Illud de eo dicitur: qui mentis acumine: ac rerū peritia præuidet qd futurū certissime: & prædicat. Quando latetia & pene extra hoīs captū diuinandi præstantia creditur Mopsus egregie præuidisse & enūciasse. Quo argumēto (inquit Celiū) videt Calchātū fuisse mortis causa: quū vaticinij ei⁹ claritate merore cōfect⁹ pati nequisset. Tradūt siquidē Calchantē hunc Augurem alioqui egregium cum

Amphilocus aphiarai filio: e Troiano bello redeū
tē: terrestri itinere ad Clarij Apollinis lucū perue-
nisse: qui est ante Colophonem Ciuitatē Ionicā:
quumq; in Mopsum icidisset: illi huiusmodi quid
dam proposuisse: vt cecinit Hesiodus.

Mirabor sane: poteris si dicere / ficus

Quot nūero hęc Caprific⁹ habet / pparua licet sit /

Mille quidem decies modius mensura: superq;

Vna fit: hanc nullo poteris comprehendere pacto.

Dixit: & inuentus numerus: mensuraq; certa est.

Continuo mortis Calchanti somnus obortus.

Scribit tamen Pherecides pregnantī Sue oblata

Calchantem interrogasse: quot gestaret porculos:

Hunc vero tres respōdisse: atq; ex his fœminā vnā.

Quemvbi vera locutū patuit: illū ægritudine mor-

tuum. Sunt qui dicant Calchantem de Sue propo-

fuisse: Illū vero de Caprifico: ac Mopsum vera dia-

xisse: Calchantem minime: & inde merore conta-

buisse. Et Sophocles tunc (inquit) Calchanti fato

mortem ingruere decretoriam: quum præstantio-

remaugurem offendisset.

Alexandri poculum.

LXXXVI.

Alexandrum Macedonem vtriusq; lingue cal-
culis celeberrimū: vinolentię succubuisse cō-
stat: adeo vt inde Alexandri poculū visendę capa-
citatē etiā prouerbio vsurpet. Ex quo & cuiusdā
apophthegma nobile celebratur: cui quum id por-
rigeret: repulit inquiring nolle se Alexandri calice
exiccato ad Aesculapium cogi.

Iracundia ieiuna.

LXXXVII.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Iracundiam ieiunam vsurpari posse demonstrat
Celius: pro ea: quæ propensa admodū sit: & pro
 clius: nimioq; plus ad omnē excandescētia par
 rata. Vt enim egritudine pressi in iram plabuntur
 facilius: ita & ieiuni (vt sæpius) iracundiores sunt
 q̄ saturi.

Coma Lycia LXXXVIII.

Lyciam Comam elegāter/docteq; per Adagiū
 vsurpari posse animaduertunt pleriq; pro ea
 quæ promissior sit: ac comptior. Habet & Aristo
 teles Lycios capillitiū studiosius fouere: & quidē
 vt multam subire maluerint: q̄ Comā præcidere.
 Id quādo obscurus est exequemur paulo latius: qđ
 in his Flosculis floridius elucescat: ex Celio colle
 ctum. Erat apud Mausolum Carix Regem Cōda
 lus: cuius post Regē facile erat primus dignitatis
 gradus: atq; is Lycix præerat. Quum opere precium
 arbitraretur: q̄ plurimum posset pecuniarū ad Re
 gem mittere: aut etiam sibi congerere: lepido com
 mēto Lycios circumscripsit. Siquidem intuitus il
 los Comam grate impēdioq; enutrire: finxit sibi
 a Mausolo allatas esse literas: quibus iniungerent
 vt capillos mitteret ad proscomia: ea videtur fuisse
 celebritas quædam deponendę Comę: quo nomi
 ne oportere illos attondi. Quod si præstituram pecu
 niarum summam exoluere animū inducerent: mis
 surum se: qui ex Græcia Capillitium affatim affer
 rēt. Id quum Lycij amplius perpendissent: & Co
 mæ delicias in magno reponerent: gratissime con
 ditionem admiserunt. Atq; ex faceto mox commen

to magna vis pecuniarum est congesta.

Sulcus Aegypti Libyæ arenas non curat. LXXXIX.

ADagium est de loco nō admodū quidem lato: sed insigniter fœcūdo: ac fructuoso: qui lōge anteponendus desertis videt̃: incultisq; agris ac vastioribus. Siquidem Aegyptus magnitudīe cedit utiq; Lybiæ: sed ita: vt illius tota vastitas ne huius quidē assequat̃ portiunculā. Dicebat̃ enim Aegyptus publicū Orbis Horreū. Scribit & Iosephus regionē illam tam munitam: & adeo fertilē: vt cunctos mortales pascere: deos ip̃os excipere hospitio saluare posse gloriaretur. Aegyptij porro prouentū illa mōstrarint amplissime: q̃ Cicero scribit. Auletæ patri Cleopatræ (a quo pessime: ac per summā ignauitiam regnū administrari solitū memorat Cælius) Tamen quotannis duodenū millium & quingenum talentorum tributum conferri assueuisse.

Minerua Phidiæ. XC.

MIneruam Phidiæ: prouerbio scito: excussiq; usurpamus de re cultissima: & quæ in excelso loco cōspicuoq; visenda oībus cōstitui debeat. Cicero. Hoc enim opus in apertū: vt referas nihil postulo: Nō enim est tale vt in arce poni possit: quasi Minerua Phidiæ: sed tātū vt ex eadē officina exiisse videt̃. Fuit quippe Athenis ad Acropolin Mineruæ statua ex ebore: a Phidia egregie elaborata. Meminit Pl. li. xxxiiij. Fecit inquit & ex ebore æque Mineruam Athenis: q̃ est in Parthenone astans. i. Mineruæ templo. Oculi eruditi. XCI.

ADAGIALES FLOSCVLI.

EX ADAGIO recte dici videntur: de ijs quorū iudicium amuffitatum: examinatumq; ac Censorium quodammodo in perpendendis discernendisq; rebus pernofcitur. Nec id in legendo folum: q̄q̄ hoc forte rarius: fed in fpectanda p̄ctura nobili: aut opere antiquis artificum nomini bus preciofo. M. Tullius: Auctionis tabula te ftupidum detinet: aut fignum aliquod Polycleti: Miror vnde fustuleris: & quomodo habeas intuētem te: admirantem: clamores tollentem quum video: Seruum te effe ineptiarum omnium iudico. Nonne igit̄ funt illa feftiua: ſint: nā nos quoq; oculos eruditos habemus. Hucvſq; Cic.

Equus Troianus.

XCVII.

EQuus Troianus: q̄ntū lectione magiftra cōpertum mihi eſt: prouerbio valetvſurpari pro ſocietate non in perniciem modo cuiuſpiā inita: verum & ad bonam frugem aliquā. Cicero in philippicis. In huius me (inquit) conſilij ſocietatem: tanq̄ in Equum Troianum includi cum principibus non recuſo. Alibi Cicero idē Ex Iſocratis ludo: veluti ex equo Troiano innumeros principes exiuiſe ſcribit. Adagij ratio notiffima. Nā Græcorum principes inſuſos fuiſſe in equum Epei: pro comperto omnibus eſt: Achille ab Hectore trans Simoenta in femore vulnerato: quum maiores conflictus poſtea ſequerentur: Antilochuſq; & Ajax ab eodem i pugna: ait Dion: iterempti Paris a Philoctete ſagitta ictus: & Pētheſilea a Neoptolemo telo tranſfixa mortem occubuerunt: atq; ita opibus

vttrinque foeda clade accisis: quum multo maior hominum & rerum iactura esset a Graecis facta: quam a Phrygiis: foedus utriusque ictum: ut Graeci pro ea pecunia: quam Priamus sibi dari postulabat: ob bellum iniuria a Graecis illatum: Minerue Iliace opus memorabile relinqueret. Unde sumpta est poetis materia: ut Troiam equo captam: memorie prodiderint. Plinius autem bellicam machinam Troianum equum fuisse existimat.

Porcus Troianus. XCIII.

EX hac Troiani Equi similitudine: in veteribus memorijs Porcum dici Troianum: iuenit quasi alijs inclusis animalibus grauidum: ut ille grauidus armatis fuit. Scribit in Coenis suis Macrobius: Cincium in suasionem legis Fanniae obiecit seculo suo: quod Porcum Troianum mensis inferrent.

Perdicis Libido. XCIII

Perdicis libidine usurpari posse Adagio voluit: pro efferata: turpi: atque infami: demumque perniciosa. Prodituma Mythicis est: Perdicem fuisse Venatorem: qui sit matris infando amore correptus: dum vero utrinque immodesta libido efferuesceret: & noui facinoris verecundia reluctaretur: consumptus: atque ad extremam labem perductus memoratur. Fenestella Martialis scriptum reliquit: hunc Perdicam initio fuisse Venatorem. Cui quum cruetum institutum: & solitudinis studiosa meditatio displicere coepisset: assiduis agitata cursibus: simulque quod intueretur huiusmodi rei studiosos Acteona: Adonium: Hippolitum truculento periisse exitio: Artis pristinae affectui misisse repudium: atque eo studio de-

D

ADAGIALES FLOSCV LI.

sito: agriculturę totum se m̄cipasse. Quo nom̄ine
 terram quasi matrem: omniū genitricem fertur ad-
 amasse. Quo labore consumptus: ad maciē prola-
 psus dicitur. Ceterū: vt a fabulosis ad historicā de-
 migremus facultatem/veritatēq;. Videñ auis Ada-
 gio quoq; gradū fecisse: nec enim (vt rerum naturę
 periti tradūt) in animali alio par opus libidinis. Si
 cōtra mares steterint fœminæ: sicuti Aristoteles
 v. de historijs reliquit: aura ab ijs flante: pregnan-
 tes fiunt. Hiātes autem exerta lingua: per id tem-
 pus estuant: concipiuntq; superuolitantium affla-
 tu: sæpe voce tantū audita masculi. Quod ab Aui-
 cenna repetitum dicit Celius. Dimicāt inter se ma-
 res desiderio fœminarum: victumq; aiunt: Venerē
 pati. quod & Cothurnices facere dicuntur.

Perdicis Vafricies. XCV.

IN eos qui astute sciūt insidias sibi paratas effu-
 gere: tralatiōe pelegati sumpta: a Perdice. Quæ
 (vt Hieronym⁹ ait) & aliena oua calefacit: si furto
 propria amiserit. Sed quū creuerint in nidis pulli
 euolāt: & ad parentes suos redeūt emētītū omittē-
 tes. Perdices sibi insidiant: & si afferāt illos ad siluā:
 qui eos habēt: vocē emittūt absconsi: sicq; veniunt
 ceteri: ac in retia præcipitantur: plusq; pedibus q̄
 pennis fugiunt aucupantes. Et si ad hoc fuerint vt
 capiant: similem sibi colore lapidem querūt: & in-
 ibi supinos se componunt. Vnde Adagium.

Oculos solis facile decipi. XCVI.

IN versipelles dici inuenimus. Ipsos etiā oculos
 Solis: & iustitię facile frustrari posse. Oculus ve

ro (& de quo longius alibi) Iustitiæ seruator: & totius corporis custos interpretatur. Alioqui Iustitia oculatissima esse fingitur: oculo vegetissimo: acie perspicaci: & cuncta perspiciente. Quam Chrysi-
pus effingi solitam prodidit aspectu formidabili: luminibus oculorum acris: neq; atrocis: sed reuerendę cuiusdam tristitię dignitate: Plato volumine de legibus nono. Iustitiam omnium speculatricem atq; vindicem appellat. Hinc in veterũ monumentis legimus nonnullos Solis & iustitię testatos oculos.

Harpyiæ.

XCVII.

HArpyias pro nequissimis mulieribus: veluti Lex Adagio vsurpasse videtur Apuleius: Cuiusmodi fuerint monstrosa Harpyiarum corpora notum abũde est: ex Virgiliano carmine Virginei volucrũ vultus: fœdissima ventris Proluuies: vncę q; manus: & pallida semp. Ora fame. Seruius Neptuni prodigiorũ patris: & terrę filias putat: quas Iouis alij esse malint: alij Thaumantis & Electræ. Apollonius duas esse dixit. Quidã tres. Has virgines ideo effigiari scribunt: q; omnis rapina arida sit ac sterilis: ideo plumis circumdatas: q; quicquid inuaserit rapina: celat. Volatiles autẽ: q; omnis rapina ad volandum sit celerrima. Aello enim dicitur quasi alienum tollens. Ocypete citius aufrens. Celenum vero Græci nigrum vocant. Quæ omnia id demum significare videntur apud eruditos: q; aliena concupiscimus primo. Mox expetita inuadimus. Postremo iuncata semel abscondimus:

D ij

ADAGIALES FLOSCVLI.

illatebramusq;. Estq; huic rei occasio data: Rape/ Clepe/ Tene/ Harpaga. Vnde & Harpagões apđ Comicos verbū frequens: pecuniā immorientes. Videtur Sidonius Apolliaris Harpyias vsurpasse pro raptoribus. Nam libenter (inquit ille) incedunt armati ad epulas: Albatí ad exequias: Pelliti ad ecclesias: Pullatí ad nuptias: Castorinati ad Letanias. Nullum illis genus hominum: ordinū: tēporum cordi est. In foro Scythę: In cubiculo Viperę: In cōiuiuo Scurrę: In exactionibus Harpyię: In colloctionibus Statuę.

Febris Aestiuā.

XCVIII.

A Estiuam ægritudinem fere omnē celeriter desinere: obseruatū est a clarissimis medicorum. Quod vt mōstraret maximus ille: ac diuinissimus Hippocrates lib. sentētiarū. ij. ita scriptū reliquit. Quartanę Aestiūę breues magna ex pte sunt. Autūnales longę: præsertim quæ hyemem attingunt. Ex doctrina igitur hac profluit adagiū: vt ægritudinem mox paulo desituram: nec procaci recursum: aut lancinatione diuturniore: corpus emaciaturat vel confecturam quoq; nuncupemus æstiuam. Et Galenus. Non quartanę solū (inquit) breues æstate sunt: sed ceterę ægritudines quoq; celeriter desinunt. Aestiuē bibere.

XCIX.

Senariū hic prouerbialis est: quo significat largius: vberiusq; bibere. Nā cibus parcus: potio liberalis per æstatē admittitur. Ille magis: hæc omnino. Potioni namq; per æstatem ob temporū siccitatem indulgendū ex toto est: parsimoniā vero cibi

communis quidem omnium temporū est: sed æstati magis conuenit: nā constat ratione æstuum nos siticulosiores effici. Senilis valetudo. C.

Seniores magna ex parte minus egrotare quā iuuenes adnotatū ab Hippocrate est. Attamen: qui longe ijs acciderunt morbi: magna ex parte infanabiles tota vita comitantur. Hinc fluūt adagium perelegans: vt senilem nuncupemus valetudinem: prosperam satis: minusque causatiōibus obuiam infestam: vel (si ita mauis) quæ medicam non admittat manum: nec vlla valeat ratione perfanari.

Hiemalis resectio. CII.

Hiemalem resectionē vsurpamus: pro ea: quæ largiore præbeatur manu: nec auariter. Ventres namque hieme: sed & vere quoque natura calidissimi sunt: & somni largissimi. Itaque per ea tempora cibi dari copiosius debent. Caloris enim natiui copia magna est: vt cibus peride plenior requiratur. Cuius argumento sunt ætates & Athletæ.

Septimani Tragedi. CII.

Septimani Tragedi: ex Adagio dici valent: qui morbo veletiam quauis alia causa in deliriū prolabuntur. Huius origo: ratioque historica est: Ferūt Abderitas quandoque Lysimacho regnante: nouo quodam etiam mirādo genere morbi infestari coepisse. Modus mali erat hic. Primū vniuersim crassabat febris prærapida: succēsaque. Vbi dies aduenerat septimus: ijs sanguis profluebat e naribus copiose: largiterque. Alij sudore multo digerebāt: Et hic erat febris finis. Perridicula mentem omnium obli

ADAGIALES FLOSCVLI.

debat affectio. Siquidem ad Tragediã concitabã-
 tur: iambicæq; vocalissime detonabant. Sed Eurí-
 pidis Andromedam imprimis: & Persei verba cã-
 tu percurrerãt: Prætenuibus ac præpallidis Septi-
 manis istiusmodi Tragedis offertissima Ciuitas
 erat: vociferantium hæc & id genus alia: O Deorũ
 hominũq; Amor Tyranne. In multum produ-
 cta est iusitata deliratio hæc: donec hiems & atrox
 frigus accedēs malo finē induxit. Morbi initiũ p-
 fluxisse hinc opinantur: q̄ ea tempestate magni no-
 minis Tragedus Archelaus: æstatis meditullio ca-
 loribus succēsis: Andromedã illic actitauit: vnde
 febrĩũ causam in Theatro cõtraxerint: Abderitã.
 Quumq; (vt affolet) Tragediẽ illius spectra menti
 obuersarentur: Conualescentes in eandem per de-
 lirium dilabebantur memoriã Andromeda inhæ-
 rente: ac Perseo cum Medusa. Hinc Adagiij origo
 fluxit. Eo vtĩ possumus: quum mentis errore & in-
 docto conatu opus aliquod aggrediuntur multi.

Somnus attonitus. CIII.

Somnum attonitum elegãter ac docte dicimus:
 Squum quis ita obdormiscit: vt difficulter exper-
 gesceri valeat. Sed (ĩquit Galenus) illorum deliria
 vehementer cauenda: qui tota (vt aiunt) via aberrã-
 tes Attonitum Somnum incipientem/ diutinum
 Somnũ esse existimant: quum recte nomine Som-
 nus diutinus: si temporis serie dumtaxat transiliat
 naturæ moderationem.

Quænam sit huius origo: & si CIIII.
 Gallica sapientia CIIII.
 Venam sit huius origo: & si Celium (cui nõ

parum me debere igenue fateor) legerim: me igno-
rare profiteri non verebor: Cuius tamen (vt nihil
ille visum intactum relinquit) interpretamēto pro
sapientia: quæ præmatura demum deficiens ad ob-
brutescit: sumitur. Huius verba subieci: A doctissi-
mis (inquit ille) proditum est Gallorū pueros ini-
tio sapiētes videri: mox auctiores factos desipere.
Quod educandi curæ aliqui ascribūt. Sed salua tā-
ti Viri reuerentiā dixerim non minorem Gallica-
nis circa puerorum eruditionem: & bonorum mo-
rum dotes impingēdas: quæ Lacedæmonijs olim cu-
ram consistere. Nec suos laudet Italia.

Nunquā Hecale fies

CV.

SCitus adagio est: quo significat Celius nunquā a
paupertate eiusmodi oppressum iri quempiā:
qua olim circumuēta Hecale est. De qua Plautina
carmina (ex quibus prouerbij nata obseruatio est)
subscribemus ex Cistellaria.

Ecastor haud me pœnitet:

Sicut vt dicis: ita futura es: nam siquidē ita eris: vt vo-
lo. Nunquā Hecale fies: semperque isthāc quā habes
ætatulam obtinebis.

Hæc videt fuisse pauperrima Anicula: a qua The-
seus olim adolescēs comiter est hospitio susceptus
Huius paupertatis meminit Ouidius: in de Remē-
dio: ita scribens.

Cur nemo est Hecalē: nulla est: quæ cœperit Irum

Nempe quæ alter egens: Altera pauper erat.

Apuleius quoque li. meth. j. ex Politiani emēdatio-
ne. Si cōtentus (inquit) lare paruulo Thesei illius

D iiij

ADAGIALES FLOSCVLI.

cognominis patris tui virtutes emulaueris: qui nō est aspernatus Hecales anus hospitium tenue. Et hospitij in Priapeijs epigrammatibus sic.

Equalis tibi quam domum reuertens.

Theseus repperit in rogo iacentem.

Galenī Valetudo.

CVI:

Galenum Philosophum & Medicum singula Grem: cuius scientissima & plurima extāt ingenij monumenta: quę genuinam sapiūt eruditionē: memorię proditū a multis est. cxlj. annos vixisse: tantaq; in cibo & potu abstinētia vsus: vt ad satietatem comederit aut biberit nunq̄: nec crudum vnq̄ quicq̄ gustarit. Vnde sit factum: vt odorificum semper anhelitum spiraret. Sed quod lōge mirabilius est: citra vllam omnino affectionē sola defecerit senectute: Quod in humanis est rarissimum in tanta subblandientis gulę lasciuiā: & in interitum vergentis naturę fragilitate. Vt cūq; hinc certe adagium obrepere: dicit Celius vt Galenī Valetudinem dicamus pro ea: quę vltra humanum captum nimis sit prospera: nimisq; inoffensa. Suidas tamē auctor est Galenū modo annos vixisse. lxx. Cæterum Galenus ipse de se ita propemodum scribit libro de interioribus. ij. Sum (iquit) mihi conscius quodam tempore tanto me esse conflictatum dolore: vt ventris interiora arbitrarer conuelli: lancinariq;. Ephemera porro febre hic plærumq; dolebat.

Collopi similis:

CVII.

Collopas dici prædura in ceruice bouum coria:

ex quibus moris erat (inquiunt) conficere: quos vocant Collabos: ait Celius. Sed dicitur & Colops dorsuale corium: quoniam ex eo fiat Colla. Vnde Facetissimus Comicus Aristophanes Aeschili duritiem monstraturus: Puto ipsum (inquit) Collopsi persimile. Quod in Adagij usum depromitur. Existimat idē Celius Collabos in cythara esse clauiculos: quibus remittuntur vel intenduntur fides.

Asinus Aegyptius. CVIII.

A Sinum Aegyptium venire in prouerbiū animaduertimus pro eo: qui derisui sit omnibus: quemque omnes insectentur/ conuellant: lacerent. Eius ratio ex historia est. Proditur siquidē memorię in Aegypto flauis coloris homines ludibrio esse: plurimumque vellitari. Asinos vero plerumque in preceps dari: Sicuti euenisse apud Coptitas: ait Celius. Vtriusque facti reddi ea ferme ratio: quod rufus foret Typhon: hostis perpetuus Osiridis: necnon asini quoque colorem praeferret. Sed additur item hebetudinis: ac ruditatis ratio: necnon iniuriarū illatio frequens. Quae causa gentibus item illis expressit: ut Persarum Regem Ochum nomine: quem miro prosequerentur odio: Asinum subinde appellarent. Quare is commotior factus: Asinus (inquit) hic vestro boue conuescetur. Protinusque Apin immolauit. Legimus item Busiritas & Lycopolitas tanto eius animalis odio flagrasse: ut Tubis omnino supersederent uti: tanquam sonum edant asinino plane consimilem. Prorsusque non purum id animal arbitrabantur: sed demonicum.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Mantis te vidit. CIX.

Effe in eos Adagio videtur: quibus fascinator oculus mali obiecit quippiam. Proditū enim est (id habet Celius) in Græcorum commētariolis quibusdam esse Mantin Locustæ genus: quæ in stīpulis enascat̄ virens colore: corpore prælongo: pedibus item prioribus prælongis quos & agitat assidue. Ex qua ratione sunt qui putēt præmacrā: ac prætenuē significari puellā a Theocrito. Aristarchus in Commentario Lycurgi Locustā hanc scribit si quod is pexerit animal protinus illi quidpiā producere malī. Vnde Mantis vocatur: quæ noxiū molestiq; aspectus est.

Autumnalis appetentia. CX.

ID per Senarium proverbialē doctē usurpatur pro recta aptaq; voracitate. Eius rei nō vna videtur ratio. Sunt qui ad Oporas (quos fructus interpretatur Celius) huius euentus causam reiſciant. Neq; id item simpliciter. Sunt enim qui fructuū esitatione multiplici aluum: subduci insigniter arbitrentur: proindeq; retrimētia & inutili mole exinanitum corpus nouas validasq; appetentias parare. Alij vero fructuum plurimis inesse credūt sapidum quiddam: mordaxq; quo laceffatur Stomachi voracitas amplius: q̄ obsonijs vllis: aut belarijs.

Amicus vt oleum plantis. CXI.

Oleum esse Plantis infestissimum prodi a rerū naturę peritis sciunt (inquit Celius) qui Græca pertractāt. Cui rei argumento est: Si Plantam

quamlibet oleo inunxeris: demoritur protinus: si
cuti & apes. Inde ergo cōcinnatur in eum adagiū:
qui inimicus infestusq; omnibus est: ac dissociabi-
li morum feritate: truculentiaq; communionē nō
patitur. Strumam Dibapho vestire. CXII.

Quantum. M. Tullij verbis coniectare possu-
mus: est scelera turpitudinē: sordes cuiuspiā
honorū fastigio occultare: honestareq;. Ita enim
scriptū legi. ij. epi. ad Atticū. Proinde isti licet fa-
ciāt quosvolent Cōs. Trib. pl. etiā: Deinde Vati-
nij Strumam Sacerdotij Dibapho vestiant. Diba-
phum certe purpuram signare bis tinctam: veluti
impendio magnifico: videtur id ex Plinio proflu-
xisse. Struma (vt colligunt nonnulli) extantia que-
dam in Tergo est: sicuti in pectore habet Gibbus:
Strumas Semidoctū vulgus Scrophulas vocitat.

Terrestre tonitru. CXIII.

Terrestre tonitru positū extat pro terribili: te-
tro ac metuēdi horroris. Ver^o siquidē (ait Ce-
lius) irroboraui opinio: quicquidvisā formidabi-
le: ac graue esse ex terra progenitū. Sunt qui eo epy-
tethovehemēter sonātia malint intelligi: Aut que
sub terra fiāt. Quoniā vbi insonet terra: ptingere
celum quoq; sonitus is credat. Idq; genus tonitru
ex alto cōcipi opinent homines. Nō enim mi Cerco-
phile plenam habes linguam terrestri tonitru: ad-
uersus solem semper loquitās: vt in desileas nunq;
sicuti nec bombili a suis bōbis desistūt. Parce que
so ne sis (vt dicitur) Punica Laterna: quæ lumē suū
minus celare nouerit.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Conclamare vasa CXIII.

Per iucundam a re militari translationem: de ijs prouerbio dictitant: quos iam demigrasse volūt significare. Id inuere videtur Cícero: accusatio num in Verrem lib. vj. Conquiri Diodorum tota prouincia iubet: ille ex Sicilia castra iam mouerat: & Vasa collegerat. Vnde & illud (si nemini) Lucani Corpora nondū Conclamata iacent. Therētius. Desine: iam Cōclamatum est. Et Cæsar ciuiliū bellorum lib. j. Fit ab hoc certior Cæsar Duces ad uersariorum silentio copias castris educere: quo cognito signum dari iubet: & Vasa militari more Cōclamari. Cui & simile est istud (cuius mētionem fecit Cícero) Castra mouere.

Sine Corrolario non recedere. CXV.

Succurrit nunc ex eodē Cicerone: Adagio alius non aspernabilis. Huius verba subtexui. Cena bat (inquit) apud Eupoleum. Argentum is ceterum purum apposuerat: ne purus ipse reliqueret: Duo pocula non magna: Verumtamen cum Emblematis: Hic quasi festiuū Acroma. Ne sine Corrolario de conuiuio decederet. Patet ex ijs scite admodum in auidiusculos concinnari prouerbium: quibus haudquaquam esse sat videt: si quod iustum æquū est: id ipiscant: nisi amplius aliquid corraferint: Est siquidem Corrolarium (vt. M. Varro scribit libro. j. de ling. lati. (id quod additum est: præterquod quod debitum: Tanquam Auctarium Superpodium quod. i. ultra pondus: mensuramque adiectum.

Cercus. CXVI.

CErcon Græci varie exponūt. Nūceni eo noīe
 Cvas intelligūt. Alij pro ianua æneavidentur ac
 cipere. Anulum ostij quidā interpretātur. Sed &
 animalis cuiuslibet cauda recte ita videt̄ dici a salīe
 do: obrepēdoq; Aristophanes ecce (īquit) leporis
 caudam excipe. Qui a vero mollior delicatiorq; est
 eius animalis pilus: spōgie loco vtebant̄ plerumq;
 purgādīs p̄fertim detergēdisq; lippitudinibus. In
 de natū tradit adagiū Celius i eos: qui nimis astu-
 te subblandiunt̄ vt nūcupent̄ Cercī. Auctor Tul-
 lius li. Epistolarū. viij. ad Atticū: vbi de ciuili bel-
 lo agēs Domitius (inquit) in Cosano est quidā (vt
 aiunt) paratus ad nauigandū: si in Hispaniā: non
 probo: si ad Cneū: laudo: quouis potius certe: q̄ vt
 Cercū videat: quem ego profus aspīcere non pos-
 sum. Quo in loco Cēsare intelligit Celius qui mi-
 ra vafricie grassabat̄: vt omnino arriperet principa-
 tum: Arridebatq; omnibus. Sunt qui Cercon ani-
 mal interpretentur vites obledens: nōnulli murē
 putāt esse siluestrem: Gallū etiam alij. Sed & virile
 pudendum. Vnde in Cercum nostrum nouum no-
 men cudimus: cuius extat adagiū. Quis enim meū
 Cercophilum: spurcissimum illud propudium:
 Cercum non vocitauerit: quum (vt in alio adagio
 est) sit passere verno salacior magisq; procax.

Sub manu CXVII.

ADagio est elegās: quī obscuritatis nō multē
 Vtitur eo ī Epistolis ad Luciliū Seneca. Cō-
 filiū (īquit) nasci sub die debet: & hoc quoq; tardū
 est nimis. Sub manu quoq; (quod aiunt) cōsiliū

ADAGIALES FLOSCVLI.

nascatur. Significatur autem tali prouerbio: summa temporis celeritas.

Pallenicum inspicere CXVIII.

Illud in eum docto iacitur prouerbio: qui depugnaturus in hostem generosum quiddam vultu præ se ferat: ac eximiam animi altitudinem: Vnde formido iniiciatur ex aduersum congregiendi. Eius rationem ex historia promunt: quæ ita affecti Athenienses in Pisistratum coorti sint apud Pallenem Atticæ locum: quum is Tyrannidem inuaderet. Quid si ad urbem Thraciæ Pallenem referas: nuncupatam quidē sica Pallene Sithonis filia & Cliti vxore: sicuti auctor Hegesippus est in Palleniacis. Antiquitus vero dicta creditur Phlegra. Incolas autem Gigantas dixere: quibus constiterit aduersus deos bellum. Cæterum memoriæ proditur illuc delatum Herculem gentis feritatem: & in cæteros odium quoddam intimum admiratum: cœpisse cū illis depugnare: interim vero tonuisse frequenter: & crebra de celo cecidisse fulmina. Vnde obrepit fabellæ occasio: cum Gigantibus ibi depugnatum a Dijs.

Palæphatia Papyrus. CXIX.

Delibellis: quibus inuoluta fabellis commemorantur: quæq; vix impetrent fidem: ab auctore Palæphato: qui incredibilem volumina concinnauit quinq;. Fuit Palæphatus hic Parus patria: siue (vt alij tradunt) Prieneus. Vixit autem Artaxerxis tempore. Cæterum fuit: & Palæphatus alius Historicus: qui Cypriaca scripsit:

ac Deliaea: item Attica: & Arabica. Vixit hic Alexandri Macedonum temporibus. Fuit & nomine eodem Aegyptius Grammaticus: aut (vt alij volunt) Atheniensis.

Staterij paries.

CXX.

STATERIJ Paries prouerbiū est: quo commone mur verbis esse parcendum: ne (vt affolet) & docuit Plinius: redituras per iugulum voces non satis prudenter effundamus. Multi enī in res odiosas saepe incidunt nimis incaute: vt plane temporibus suis Staterio accidisse. M. Tullius scribit. Qui ea locutus est bonis viris subauscultantibus interposito pariete: quibus patefactis: in Iudiciūque prolati: rei capitalis iure damnatus est. Huic simile quiddam refert Celsus de Lacedaemonio Pausania. Vnde patet adagij ratio.

Osculana pugna.

CXXI.

IN eos qui prius victi: resumptis demum viribus vincunt: & victores euadunt. Vnde Chalinus ille Plautinus in Casina. Nostra (inquit) omnibus lis est: pulcre prauortat viros: nostro omine it dies: victi vicimus. Quo in loco adnotatum ab eruditis est: astipulante succinēteque Pomp. festo: Osculanam dici pugnam: qua victi vincunt. Natum id a Lenino videtur: qui a Pirrho victus: mox eundem deuicit: Titium. Haec quidem quasi Osculana pugna est: qui in fugam pulsī hinc spolia hostium colligunt.

Linostolij non faciunt Isiacos.

CXXII.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Pertritum exculcatumq; vulgo: etiam pullato circulo prouerbiū est: habitu monachū non perfici. Nec enim philosophū facit pmissior barba: nec vestis pertrita. Vt nāq; Herodes apud Gellium in noctibus Atticis: Video (inquit) barbā & pallium: Philosophum necdum video. Non itē Isiacos Lino stolie faciūt: hoc est amictus linei Isidis sacerdotibus imprimis peculiāres. Et quod in Canonicis decretis relatum scimus. dist. xli. Non cathedra Sacerdotem facit: sed cathedrā sacerdos: nec locus hominem sanctificat: sed locum homo. Non est igitur vestibus adhibenda fides. Dolose nāq; vestes sunt: & dolosi colores. Sunt quoq; multi (vt alias notatum est) forinsecus Catones: ac intrinsecus Neronēs. Constat enim hominem plarumq; cultu quidem frugi vti: intus tamen luxu diffluere: ac delitijs. Propterea vesti nulla vnq; fides. CXXIII. Canterino ritu somniare.

EX Plautinis thesauris depromptum adagiū Certe (inquit ille) Hæc mulier Canterino ritu astans somniat. In mulierem concinnatum est: quæ etiam si astare: vigilare: recte q; sensibus vti videbatur: tamē quia nenas quasdam Siculis gerris vaniores effutiebatur: vt Menechmon videbat: somniare: ac dormire eam dicit equino ritu. Notissimum enim est dormire equos stantes: ac somniare eos. Est autē Canterius Caballus equus: vt ait Columella: licet Apuleianus enarrator non a Canterio Canterinum deflexerit: sed a Gantharo: qđ est vas vinariū: Cātharinū (accusante Celio) deduxit.

imor^s Cantharus Pilulam. CXXIII.

CAntharum dicitur Romanis Scarabeum: tradunt monumenta. Sed ne studiosos frustra remorer: propensosque teneam: ex Animalis generatione: factam dicit Celius Nomenclaturam. Cantharina Græci Asinum vocant. Oron autem semem: & quidem Scarabei proprie. Sic vero progigni animal produunt. Vbi Cantharus Asini recrementa (quæ Onidas nuncupant) & orbiculari fere visuntur figura: offenderit: insistit ac pedibus prouoluens inter genitalem urinam effundit: unde enascitur vermiculus: qui mox fit Cantharus. Canthari porro: hoc est Pilularij Scarabei: in fimo: quem voluunt: conduuntur per hiemem: paruosque vermiculos pariunt ex quibus ipsi procreantur. A Pilularum autem volutatione illa: quæ Cantharis familiarè volunt: inoleuit Adagiū in eos: qui castigati sepius nihil proficiunt: sed quod pertinaciter semel arripuerunt: peritacius foueant: Quod enim est Animalis ingentium: nulla prorsus arte viceris. Huiusmodi est meus Cercus ille Cercophilus: qui frequenti plagarum strepitu in demonem euasit.

IVXX Camelus Bactriana. CXXV.

Camelum Bactrianam: siue hominem bicolorem venisse in proverbium in Aegypcia Historia animaduertimus: aduersus eos quidem qui ea premunt: quæ admirationi putant futura: re autem ipsa vel meticulosa sunt/vel plane ridicula. Adagiū rationem habet huiusmodi. Ptolomæus Lagi duoque dam inusitata in Aegyptum induxit: Camelū

E

ADAGIALES FLOSCVLI.

Bastrianam insigniter nigram: Bicolorē itē homi-
 nē: ita vt medietas quidem ex equilibrio summe fo-
 ret nigra: reliqua portio albedinē p̄ferret eximiā.
 Conueniētibus igitur in Theatrū Aegyptijs alia
 vtiq; non pauca spectaculo digna exhibuit. Demū
 stuporē nouitate rei: ac iusitata specie iniecturus:
 Camelum produxit & Semialbum hominem. Cē-
 terū Aegyptij Cameli aspectu territi paulominus
 profilientes mandarunt fugę p̄sidiū: etiam si
 auro esset ornata egregie: ac purpura istrata: freno
 quoq; lapillis inter lucentibus conspicuo: e thesau-
 ris Darij Regis vel Cambise aut ipsius Cyri. Ad
 hominis autem illius ita coloribus distincti: & (vt
 sic dixerim) variegati intuitum partim effusius risē-
 rūt: partim vero monstrificū quiddā auersati sunt.
Hinc Lucianus Sumveritus (inquit) ne libelli mei
 perinde fiant: ac Camelus apud Aegyptios. Ca-
 melum vsurpant quidam literis nil mutatis: gene-
 re tantum diuerso: pro Anchorario fune: vt illud
 Euangelicum. Camelum facilius est per foramen
 acus intrare: q̄ diuitem in regna celorum. Quare
 caueant sibi Crassi, Cyri, Myde, & Pigmalionēs.

XXX Delphini vis in terra. CXXVI.

Non Græcę faciūdię auctor (inquit Celius) haud
 asp̄nendus: huiusmodi posuit adagium. Id in
 eos depromptum videtur: qui quod nesciunt: iudi-
 cant: & in quo minus valent: toto conatu petunt:
 nec se intra pelliculam continent: supra crepidam
 aliquid ambitiosius affectantes. Delphinus vero
 (vt album attingamus) terre contactum non pa-

titur: quin euectum in harenam emoritur confestim. Verum de eo in nostris laboribus pluscula quae se ingerant appingemus.

Cricus Demosthenis. CXXVII.

Demosthenem apud Graecos Oratorum Antesignanum incomparabilem: scribit Eratosthenes: in Crico pertuso (quod esse brachij gestamē quidam interpretantur) praesidio ultimorum casum consuevit venenum gestare inclusum: quod etiam hauserit intrepide: ne quid indignum tanta virtute a Macedonibus patere. Hinc natum ut quod speciem quidem extrinsecus habet: & oculos aspectu iucundo allecat: intus vero perniciem seruat euidētissimam: Cricum vocemus Demosthenis. Quid vero sit Cricus: discutiendum est. Est igitur Cricus: ait Lissias. Rhoptrum in ianua Cricum vero Theodorus anulum interpretatur lib. ij. Hist. apud Arist. & Theophrastum li. iij. de Stirpibus panulo usurpauit. Et ex Suida liquet per cathenam anulis accipi. Vulturis similis. CXXVIII

In inuidum & inimicum scitissimum cauillum. Vnde de memorandum imprimis est: quod a Plutarcho viro doctissimo: in quibus disciplinis auctoritate graui relatū animaduertimus in Commentariolo: quibus quae rationibus iuuari ab inimico possit: primum (inquit ille) omnium mihi videtur: quod est ex inimicis maxime noxium: Id si modo attendas: effici vtilissimum posse. Inimicus siquidem peruigili cura: rebus insidiatur tuis: vitamque ambit hinc inde: ansam querit: nec inspectat per quercum modo (sicuti olim Linceus) nec per lapidea vel testacea: sed per amicos: per

ADAGIALES FLOSCVLI.

seruos: p familiares vniuersos. A deo efficax est ex-
 peditusq; eorū: quæ vel facias: vel consultes: explo-
 rator inspectorq;. Præcipue vero si quid delin-
 quas: inhæret affixus: scrutaturq; & profecto
 Vulturū videt exprimere mores. Hi quippe tabi-
 da tatum confectant cadauera: Nā pura beneq; se
 habentia non sentiunt quidem. Consimiliter ini-
 micum vitæ modo labes mouet: egra illum excitat:
 ac quæ computruerint.

Vulturij Togati.

CXXIX

A Puleius Caufidicos: & Oratores foreſes pro
 broſis inceſſens verbis: q; eis (vt ex Columel-
 la accepimus) conſeſſum ſit in medio foro latroci-
 niū: togatos nominauit Vulturios: vt quibus præ-
 uaricari: reos prodere: vèdere aduocationes: & ſan-
 guinaria rapacitate homines excarnificare frequē-
 tiſſimū ſit moris. Sicuti Marcus Tullius pro Sex-
 tio. Vulturios paludatos appellat Gabiniū & Pi-
 ſonem Imp. qui precio nundinarentur omnia. Ta-
 lium meminī Hieronymus in quēſ. Iuridici lin-
 cibus & leonibus crudeliores: & ſi deuorent ore ra-
 bido: tam diu tamē depredandi memoriā non per-
 dunt q̄ diu venter eſt vacuus: de quibus etiā Sene-
 ca Iuridici velut canes acerrimi non niſi oblato ci-
 bo manſueſcunt.

Talus Vulturius.

CXXX

EX ſalibus ſuis eadem ratiōe Plautus inſeruit
 Vulturios pro Talis in Curculiōe. Vt enim
 Vultureſ carniuori ſunt: & rapto viuunt: compari-
 modo & Talivoratores ita ſunt: vt diſpoliēt ex to-

to Aleatorē: atq; (vt Plautino vtar vocabulo) deruncinent.

Supra Mazam. CXXXI.

IN eos qui diffluūt delitijs: delicatiusq; viuunt. Mazam namq; Aristophanis interpretes exponunt rigidum panem: quo nomine quidam eū volunt intelligi: qui vulgo Nauticosui maximo est: & biscoctum nuncupat plebecula. Fuisse tamē prestantioris edulij speciē ex Adagio liquet: Mazam putant ex farina oleo, & aqua confici solitam. Sudas etiā ex lacte. Vnde mox paulo nata & Mattia est. Dictaq; eo nomine preciosa omnia edulia. Mazam etiam Plut. pro re leuissima cœpisse videt in Moralibus. Non est (inquit) in Maza & lente iucunditas.

Amazones CXXXII

ID ex Maza declinatum (& si vulgo pro Viragini bus accipiatur id vocabulū) de pauperioribus: tenuiori promiscuoq; vtentibus victu: apud Graecorum scientissimos (vt a Celio accepimus) reperias veluti qui Mazam non habeant.

Quinquennium Neronis. CXXXIII.

CLaudium Neronē (quem Plinius alterā facē generis humani vocat) quēq; pedibus genitū parens eius prodidit Agrippina: Tranquillus scribit a pietate imperij exordia fecisse. Quoniā Claudium apparatusimo funere elatum: laudauit / cōsecrauitq;. Memorię Domitij patris honores maximos: matri summam omnium rerum publicarum / priuarumq; permisit. Primo etiā imperij die ex-

ADAGIALES FLOSCVLI.

enbanti Tribunos gnum dedit. Optimam matrē.
 Ex Augusti præscripto imperaturum se professus
 est: neq; liberalitatis: neq; clemētię: nec comitatis
 exhibendę vllam occasionem omisit. Senatorū no-
 bilissimo cuiq; sed a re familiari destituto: annua
 salaria: & quibusdam quingena cōstituit. Et quum
 de supplicio cuiusdam capite damnati: vt ex more
 se subscriberet: admoneretur: q̄ vellem (inquit) ne-
 scire literas. Agenti Senatui gratias respondit:
 quum meruero. Talem se initio p̄cipatus tribuit
 Nero: exiturus mox in prærabidā feritatem: ac se-
 uitiā incomparabilem. Inde Traianum imperato-
 rem eminentissimum scribit Sex. Aurelius solitū
 dicere: procul distare cunctos principes Neronis
 quinquennio. Hinc prouerbij vice vsurpare possu-
 mus quum eos coarguere volumus: qui se a princi-
 pio mites quidem & præter modū tractabiles præ-
 stant: pauloq; mox erupturi videntur in truculen-
 tiam Barbaram: quod Neroni euenisse constat.

Duodecima hora edificare CXXXIII.

M. Crassus Parthicus inhians opibus: exercitu
 instructissimo aduersus eos mouēs: quū per
 Galatiam duceret: Deiotarum Regem extrema iā
 senectute confectum: nouam tamen ædificare vr-
 bem comperit. Quod quum mirari satis nequiret:
 scommate in illum ita lusit. Quid hoc (inquit) rei
 est: Duodecima iam tibi tantum nō instat hora: &
 nouam nihilominus urbem ædificare pergis? Ad
 ea renidens Deiotarus. Nec tu (inquit) imperator
 satis matutinus (vt res habet) in Parthos moues.

Annus siquidem sexagesimus tunc agebat Crassus: grandiore tamen præ se ætatem ferebat. Ex hac Historia scitior concinnari Adagio potest: ut quisquis Acherontius: & in peculio Proserpinæ iamiam connumerandus quid magnificū atq; præcellens struit: Duodecima illum hora ædificare cōmolirive facetoso sale dictitemus: ut qui iam ad vitæ peruenerit umbilicum: admotis omnino lineis de futuro tamen: quod fallacissimum est: multa sibi pergat polliceri: Etiam si diuerticulo uti eodem potest: quo agricolas veteres vsos olim commemoramus: Qui interrogati quibus sererent: non dubitarint respondere: Dijs immortalibus. Verum ut quod sub cortice latet illatebratum resignemus: quoad Horas attinet. Duodecima intelligitur diei vltima: sicut Naturalis Historiæ. ij. Vndecima est quæ nunc diceretur Tertia & vicesima. Sic enim scribit Plinius Augusti verba ita referens de sidere Crinito. Id oriebatur (inquit) circa vndecimam Horam diei. Et apud Cosmographos Sextam horam pro meridie positam frequenter inuenies.

Leo risit.

CXXXV.

Est in nostra facundia celebre Adagium: ex Græcorum penu corruatū: in omnes: qui rugatoris frontis & Catoniana seueritate: quādoq; tamen matutinam exporrigūt frontē: ac comes se præstāt solito hilarius agētes. Pronunciatum id in conditorē nobilissimū Thucydidē: qui Cylonū scelus explicaturus / cōsueto apertius: & intellectu

E iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

nemini non obuio narrationem contexuit.

Lecythum in malis habere. CXXXVI.

PHrynen nobile scortū (vt a Celio accepimus)
Græci dixerē Lecythum in malis habere. Qd̄
exponēs Sudas ad faciei retulit tumorem: q̄ sit Le
cythus capacissimum vas. Celius tamen ad formę
elegantiam referendum cōtendit. Vtillā (inquit)
intelligamus naturali specie præsignem: accersitā
commēdationem & peregrinas haud magnopere
nugas conquisiuisse: quādo Lecythum (quem Cy
prianus Capsacem: & Iuuenalis Guttum vocitat)
Plinij Cęcilij testimōio: & M. Tullij i Epistolīs
ad Atticū pro orationis splēdore: ac excussa in scri
bēdo cura nouimus accipi. Erat enim oleo dicatū
vas Lecythus: sed & vnguētis quoq̄: Phrynes por
ro meminīt Propertius.

Nec quæ deletas potuit componere Thebas

Phryne: tam multis facta beata viris.

Meminīt in præceptis sanitatis etiam Plutarchus
qui eam dicere solitam prodit: vbi iam cōsenuisset
ac flaccida toto foret corpore: pluris fecem vende
re ex opiniōe: quā de ipsa concepissent homines.
Scribit Appollodorus Phrynes fuisse duas. Alte
ram quarū Clausigelota cognominarint. Alterā
vero Sarpediō. Celebratam Rhetoribus Phrynē
Sestum vocitatam: ex Herodico tradit Celius: q̄
attaminaret/despoliaretq̄ adeuntes. Quū auarior
quispiam subblandiens diceret: Aphrodisiū Pra
xitelis es. At tu (inquit Phryne) amor Phidię.

Candidatus Cæsaris. CXXXVII.

Candidatum Cæsaris recte dici per Adagiõis formam scribit Celius: de quocũq; sopite admodũ: & per summam fiduciam: ac securitatẽ animi negociũ aliquod subeunte. **Q**uem candidatum Cæsares confouẽdum suscepissent: is profus tanto præfultus tibicine opilatusq;: supine: ac omnino negligenter præhensaret homines: rẽ sibi factã animo conijciens. Porro dicebant Candidati: q; magistratũ petitori in toga candida id agerent. Nam & in Senatu orationem Ciceronem dixisse in toga Candida: in Consulatus videlicet petitione legimus: Cæterum & qui rem quampiam toto affectat pede ac omnibus (vt aiunt) cuneis: eius item rei illum eleganter candidatum dicimus. Vnde de Candidatus glorię: ac immortalitatis: in Plinij Panegyrico. Et Tranquillus in Galba. Libertum Icelũ fuisse summũ equestris gradus Candidatum Diphilus Diphilo tardior. CXXXVIII

In segnes & vltra modũ pigros: in obeundis: q; semel fuerint iniuncta: prouerbiũ est elegãtissimum. Vtitur eo. M. Tullius: ad. Q. fratrem lib. iij. Apud herum (inquit) recte erat in Maniliano offendi Diphilum Diphilo tardiozem. Videã Architectus fuisse Diphilus tardissimus: in perducẽdis ad finem susceptis operibus. Ad hunc Diphilum videri posset allusisse Iuuenalis his versibus. Non est Romano cuiq; locus hic: vbi regnet Protogenes aliq;: vel Diphilus: aut Erimãthus. Nimalemus Satyrum ad Poetã Diphilum respexisse. A quo Aristophanes Interpres in Nebu-

lis in Bedam Philosophum: integrum fuisse concinnatum poema scribit: aut etiam ad Tragedū verius Diphilum: quem in Pompeium petulāter edidisse compertum ex monumentis est.

Aegyptium templum. CXXXIX.

ADagiū est minus frequēs in antiquis literis
Templū Aegyptium: De eo qui forinsecus:
 & in ijs qui sub aspectum cadunt: perpolitus est: &
 mirum in modum venustus: ac elegātię omnis per-
 studiosus: Introrsum vero intercutibus madeat vit-
 tijs: & sit plane monstrificum quiddam: & inauspi-
 catum: quales ferme recte dixeris fœminas nostras
 corpore quidem prænitidas: & (vt sic dicam) illices
 omniq; decore visendas: anima vero fœdissimas: &
 p̄miscuis flagitijs agminatim obsessas: ac velut lo-
 rícula circumuallatas: ceu Strumam Dibapho cō-
 tegant. Prouerbij autem ratio hæc est. Quoniam
 Aegyptijs templa substruere erat moris: marmo-
 re antiquis artificū manibus elaborato: surgentia
 auro splēdentia: picturis mollioribus egregie per-
 ornata: summa colorum varietate distincto: omni-
 demū cultu nitido: Sed quod præcipuum fuerat:
 si deum requisisses: cuius exquisito honori tantus
 impensus fuisset labor: bone deus: q̄ ridicularium
 inuenisses: q̄ profuma rationis dictamine: ac præ-
 scripto dissitum & sequestratum. Simia erat ea:
 aut Ibis: aut Hircus: aut aliquid id genus. Sic &
 in Platonis Symposio: Alcibiades Silenis Socra-
 tem putat persimilem: q̄ introrsum longe foret
 alius: q̄ præferrent extima. Siquidem fuere ima:

gunculae quaedam Sileni ita prorsum concinnates
 ut discludi possent: sed occlusae ridicula nescio quae
 ostentabant: apertae ac explicatae angustius numi-
 nis praeferebant idolum.

Extra Leucoparyphus: at intus Holoporphyrus.

PRouerbiū perelegans vsurpari a Græcis ex
 Celio accepimus in eum: qui vestibus quidem
 frugi vtatur: nec villo maioris impediij fūco inebria-
 tis: Intus tamē: hoc est animo: luxu diffluat: ad de-
 litias vsq; vel Alexandrinas: vt totus sit inter mol-
 liculos Cinedulos: quando additamenta sunt hęc
 & velut Corrolaria efferuescētis luxurię. Sumptū
 id atq; propagatum ex historia. Quū Antipatrū
 quidam laudibus efferrent q̄ esset apprime frugis:
 ac victu præparcus & admodum austerus (inquit
 Alexander) Antipatri quidā extima Leucopary-
 pha visuntur: at intima Holoporphyra sunt. Dici
 autem ex Celio Leucoparyphus potest: albis indu-
 tus vestibus. Siquidem est Paryphe vestium conte-
 xtus. Paryphes apud Pollucem & Paralurges idu-
 mentum appellatur: at textam vtrinq; habens pur-
 puram. Id vero ab Ionibus dicitur Pachiales. Sed
 & in tunicis virgę purpureę vocantur Paryphi: vn-
 de & in Latinis literis: virgatę vestes.

Millus Canum. CXLI.
VEnaticis canib⁹ collare munimēti causa addi
 solitū: quo retūdi luporū impetus posset: ex
 grāmaticorū Glossematis cōstat: & Pōpeij ꝑcipue
 Festi: inter Glossularios nō postremi nois. Cui id

ADAGIALES FLOSCVLI.

etiam vocari Millum scribit. Sed. M. Varro rerū rust. lib: ij. dicere Melium maluit. Millus is ex corio concinnabatur: ferreis confixus clauis. Vnde factum: vt quicquid præsidio nobis est: prouerbio quodam id esse munimento pronunciemus: perinde ac sit Millus cani: Poetæ Armillatos videntur appellasse canes ex hac ratione: quoniam Millus sit ijs Armillarum vice.

More Scopeliano vigilare. **CXLII.**

Scopelianum Sophisten: vel præstantissimum (scribit Philostratus) aliuidis quibusdā: & dentis rubiginosi: ac male feriatu hominibus ex eo ordine fuisse summotum: quæ intemperans foret quæ Dithyrambicum tumorem oratione proflaret. Id parum recte ingenio facundissimo inustum nititur comprobare: inter reliqua Scopeliani præsignia nocturnum illius studiū summis effert laudibus. Eum siquidem inter mortales somni parcissimum dicit: solitumque subinde illud proferre: O nox tu quidem sapientiæ diuinæ obtines plurimum. Narratur sæpe a vespera in diluculum: lucubrationē protulisse. Quo nomine scitissimum inde promi Adagiū potest: vt huius more dicamus eos libris inuigilare: qui summe lucernarum fuligines hauriunt: & inexplebiliter: ac minus iusto valetudinē cum somno computant. Huius rem exempla facientia in Bibliothecis ampliter magis sumus alaturi.

Manu Solæcissimum facere. **CXLIII.**

Polemonē fuisse apud Græcos Sophistē: haud ingrātū: minimeq; infantē: sat notū ex gentis eius monumentis putat Celius. Celebrant Smyrne Olympiaci ludī: præsidebat Polemo: Tragedia forte actitabatur. Inibi insulsus actor: quū O Iupiter exclamasset: manum in terram protendere perexit. Rursum quū diceret *ωγα* in celum suspetabat manum eodem intentans. Demiratum vero hominis imperitiam Polemonē ferūt: ex Theatro se proripuisse insufurrantem: Manu hic Solœcismum fecit. Hoc quoq; apposui post Celium gratius: quoniam Oratoriarum Institutionum libro primo. Quintilianus in gestu quoq; nonnullos putasse scribit Solœcismi vitium inesse: quum aliud voce: aliud nutu: vel manu demonstratur.

Nobilitatem in Astragalis gestare. CXLIII.

Idem Adagio videtur recte dici de eo: qui generis præstātia tumens: nulla ipse propria nititur virtute: quum præstet tamen ingenium excoluisse in quo vera sunt stemmata: & genuina hominis excellentia. Huius ex Historica lectione ratio est. Erat Herodi Sophistę Rhegillavxor nomine. Eā ob peccatum haud ita momēti magni: iussit a liberato Alcimedonte cedi. Forte tunc gestabat vtero: agebaturq; a conceptu mensis iam octauus. Igitur hominis imprudentia ingestis in ventrem plagis: non ferēs mulier iniurię vim: immaturo partu naturæ concessit. Eo nomine postulatur cedis Herodes apud Rom. Senatū ab vxoris fratre. Nomē viro Bradeas fuit. Is maiorum claritate lōge prin-

ADAGIALES FLOSCVLI.

ceps esse: nec minor nobilitatis ostentator. Argumentum generis erat in calceis. Epiphysrion Menoides eburneum. Id significat sibilā corniculantem. Prodiens igitur apparatu magno ad peragendum reum: de causa quidē pauca fere: aut nihil: in laudibus etiam proprijs nimius: immo fere totus: quū multa iam de familia per illustri emugisset hō imperitus: scōmmate illū excepit Herodes: Tu (inquiens) in Astragalus nobilitatē gestitas. Est autē Latine Astragalus Talus. Vnde Plinius de Polycleto: Fecit & talis nudos ludētes: qui vocāt Astragolizantes. Hermogenes iter pueros. CXLV.

Ingeniorum illud precox genus nō temere vnq̄ peruenire ad frugem dictū est (vt a Celio accepimus) a grauissimis auctorib⁹. Id si alias vnq̄ in Hermogene deprehēsum maxime est: Cui vix dum pubescētivim ingenij miram: & doctrinā minus peruulgatam: neq̄ ex triuio (quod aiunt) natura indagine adnexa curiosiori ingessit: adeo vt nat⁹ annos duodeuiginti artem cōcinnarit Rhetoricē. Nec indignū putauit philosophus Musonius: declamantē præsentiā sua honestare. Immo vero nec. M. Imperator. Cæterū ipse hic ingeniosus adeo: & ultra ætatē disciplinis imbutus expolitusq̄: agens quartum & vicesimum annū mente lapsus est: nulla eui denti causa. Quare Antiochus Sophistes in eū est cauillatus: Hermogenes inter pueros senex: inter senes puer. Quod & in prouerbiū ducit de ijs: quorum ingenia cōcitata primo: & vegeta deflaccescunt mox: ac veluti bulla euanescent.

Argiuo clypeo dignus. CLXVI

Illud dicitur ex Paroemia (vt Celi⁹ ex Zenobio refert) de eo: q̄ eximia ob generositatē ueneratione fit dign⁹. Idq̄ ex Argiuorū veteri more p̄pagatū: quo honestioribus pueris cōtribueretur honor is: Vt scutum gestantes pompam ducerent. Ceterū q̄ fuerint eius rei initia non fere traditur. Inseram tamen qđ Celius in suis questionibus insperfit. Huīus uerba ita subieci. Legimus uero (inq̄t) fuisse Argiuorū Regem Enhippum fœlicitatis mirę: cuius clypeum: qui apud Gręcos insigniter rem gessisset accipiebat: vt per urbem incedens honestare. Vnde obrepit in ignauos Adagium.

Equo Sophocleo similis. CXLVII.

Prouerbialis Senari⁹ est in eos: qui aetate fess⁹ si & imbecillo corpore: animi tamen uigorē habent. Vnde ad hoc Philostratus i Damiano. Et uirū (ait) uidi p̄similē Equo Sophocleo. De Sophocle autem: qui iā senio cōfectus insanie a multis accusabatur (vt Plutarchus scribit: i libro qui est An Seni administranda resp.) copioseq̄. M. Tul. Sophocles (inq̄t) ad summam senectutem Tragedias fecit. Cuius Apologia est. Si Sophocles sum: non desipio. Si desipio: Sophocles non sum. Qđ uero de Equo dictum est Sophocleo: arbitratur Celius i eo allusum ad Tragici Cothurni maiestatem: qui sit ueluti equestris: comice humilitatis ratione: uel quia Poetæ furoris diuini afflatu: vicem equi implent.

Super omnem Irin. CXLVIII.

ADAGIALES FLOSCVLI.

EX Philostrato illd̄ se nobis īgeffit: Pasīphaes vestem in Neapolitana illa porticu diuinum quiddam enituisse super omnē Irin. Id quod Adagij formam habet de veste splendida: coloribus variantibus: ac omnino cōtexta preciosius. Siquidē Iridis colores esse inter naturę miranda/neminem præterit.

Aristogiton claudicat. **CXLIX.**

ID ex historia ī eos Paroemiæ faciem habet: qui morbum assimulant: ne militiã vel id genus pro uincię: seu oneris publici quidpiam cogantur subire: quod improbum est: & a ciuili: honesteque educato viro alienissimum. Auctores sunt fuisse Athenis Aristogitonem quendam Sicophantã: frugis non satis probe: eius conciones nihil non Martiũ spirabant: & de bellicis rebus bellicum quodãmodo canebant: adeo vt sic populum in discrimina sæpe maxima conijceret: quum alioqui mollis ipse foret & nulli rei. Proinde quum die quadam delectũ haberi audisset: simulata valetudine: crus obligat: ac baculo innixus velut grauit̄ vulnerat⁹: se in publicum promit. Eum vero: vbi e longinquo sic conspicatus est Phociõ: hominis vafricie perspecta & (quod aiunt) ex vultu Aethiopem agnoscens: vociferans (inquit) Scribe Aristogitonem claudum & eundem improbum & mendacem.

Ventrem non habes. **CL.**

Ventrem non habere tralatione scita quidem & concinna per Adagium dici de Imperato revidetur: vel etiã quouis alio male numato. Quo

P. CORBELINI.

nam vetus est pecunias esse bellorū neruos: & militum alimenta: quin & aliorum item omnium. Nā ex Hesiodo. Vicem animę miseris mortalibus pecunię præstant. Ex historię autem penu promitur Adagium. Namq; Philopœmeni illudēs Acheorum Prętori Quītius: qui equitibus multis: & armaturę grauioris pedite abundaret: a pecunijsq; vero prorsum male haberet dictitabat: Philopœmeni esse quidem manus: & crura: ventrem autem non esse. Et qui primus pecunias rerum agendarū neruos esse dixit præcipue ad res bellicas respiciēs ea dixisse videtur. Nam & Demades iubentibus Atheniensibus deductas Triremes nautis militibusq; complere: quum pecunias nullas haberent: omnino pecunijs primum (īquit) Demades opus est. Fertur etiam veterem illum Archidamum Peloponnesiaci belli principio conferēda tributa inter socios partiri iussum: ac constituere idem dixisse. Sed ne indictum omnino Philopœmenem trāsiliamus. Fuit vir is corporis proceritate & robore nullo: Peloponnesium inferior: facie tamē malus: parumq; tāto digna Imperatore. Hic enim est quem Romanus quidam quum laudibus efferret: Græcorum vltimum appellauit: veluti Gręcia iam effeta: nullum deinceps virum se dignū ab illo protulerit.

Aethneus venator.

CLI.

AEthneum venatorē docto minusq; protrito Adagio vrsuari posse ex Celio accepimus: pro eo: cuius sit cassa inutilisq; venatio. Quicq; sicut in:

F

ADAGIALES FLOSCVLI.

anis progreditur: ita etiãnum regredit̃. Sed vnde hoc? An quia illis regiõibus siluę fuerint negatę? anq̃ q̃ ferę ibi vifant̃ nũq̃? Immo vero ibi esse vtrũ q̃: & affatim quoq̃ fatendũ est. Dicitur id & loci natura & fœliciffimũ celum: Nec superciliorũ montiumq̃ idiga regio. At qui subesse causam oportet. Subest profecto: sed non alia q̃ qua coniectamus: Vernũ tempus idagini esse ineptius. Nam (vti prodit Empedocles) ferarũ lustra naribus captãtes canes: aeris defluxus excipiũt: quos in silua oberrantes reliquiffe feras contingit. Ceterum eos interextingunt paulominus: ac odore miscello confusane os reddunt stirpiũ plæreq̃ latius odore profuso. Necnõ coronamentorũ ibi haud exigua vis: Odo: rĩsecos fallit: odore ferarum indidẽ dilutiore: ac tantum non euanido. Floridæ vero regionis naturæ testimonium suggerit & Poetica fabula: quæ legendis inibi floribus intetam Proserpinam rapturo Plutoni: velut ansam occasione captata præbuisse cecinit. Cuius argumento suffragatur his versibus Aufonius.

Qualis floricomæ quõdam populator in Aethna
Virgineas inter choreas Theoïda raptam
Sustulit aduersus stigijis fornacibus Orchus.
Adde q̃ campos eos esse ppetuo floridos Scribit
Solinus & Cicerò. Et quod ad hãc rẽ magnopere
facit admirabilibus tradit Aristoteles: tantã succrescere inibi florum copiã: vt inde canũ sagacitas
insigniter obledatur: nec illinc amoueri: nisi adhibita vi queant: Aethnã autem esse Siculę regionis

montem: nec ipsi laici ignorant: ab Aethna (vt Aiacinus prodidit) Celi & terræ: tale sibi nomen adoptas. Leporē Mœnibus dormire. CLII.

Lysandrū pdidit historia quū a Lacedæmonio rū ductu Corinthios defecisse: fama enūciasset: profectū copijs instructū ad ciuitatē oppugnādam: vbi suos timore pcultos animaduertit: ignauius segniusq; irruere: ac inferre signa: Leporē forte transilientē fossam vidisse. Quo argumēto fiducia iā plenū milites sic hortari cœpisse. Non erubescitis Spartiatē huiusmodi hostes formidare: ad quorū mœnia lepores ex ociosa inertiq; vita dormiunt. Id qđ Parœmię ad instar profert in segnes imbellesq; vt ad coarguendū torporem: desidiāq; etiānum indormire Mœnibus illorū lepores dicitemus. Qđ quum sit formidolosissimū omnū animal: non facile in obuijs ac celebribus locis quieuerit. Rectis an procliuatis hastis. CLIII.

Svppleas venio vel aliud huiusmodi. Et quidē id puerbij figurā habet: qđ est Amicum ne vultis an hostem? Ductū id ex historia: Lyfander siquidē quū Boetiorū agros peruasurus foret: quęsiuit ab illis: Surrectis ne an infestis hastis per ipsorū agros iter faceret? Aliud item est: quod suis iseruit Erasmus Hastam simul & Caduceū mittere: Quod est bellum vel pacem minari.

Jam ver adest: & vndenam pavo CLIIII.

Luidi dentis & virulētī Scōma est apud Lucianū: quod nostris ferme verbis sonat. Jam ver adest et cæ. In eos qui vestitu modum excedunt:

ADAGIALES FLOSCVLI.

vt lecto nimis amœnoq; cultu: & magnifico impē-
dio: & quales luxu perdita fluxaq; excogitarint in-
genia: sublustri gratoq; vibrantes splendore: & qđ
gravius est: diuerfos quoq; & coloribus affectent
multifarios.

Simia Tragica.

CLV.

SVperiori affine est. Simias namq; Tragicas per
Sconuitium celebratas: non longius inde reuelli
nouimus. Omnis siquidē cura plerisq; de vestibus
si bene oleant: si pes laxa pelle non folleat: non di-
giti anulis radient: capilli calamistro rotentur. Hi
storica lectio insigne ad hoc nobis documentum
suggerit. Legimus namq; Lacedæmoniorum Re-
gem Lylandrum: quum Sicilie Tyrannus Diony-
sius magni impendij vestimenta ad eius filias trās-
mittenda curasset: dantis magnificentiā esse asper-
natū addito Elogio. Ne (inquit) ob ista minus ali-
quo modo venustę videantur. Vnde est grauissima
ad hoc ipsum pertinens sententia. Fabij libro. viij.
Cultus cōcessus atq; magnificus addit hominib⁹.
At muliebris & luxuriosus nō corpusexornat: sed
mentē denudat. Solet enim ex vestibus & ornāmē-
tum & nomē plærūq; comparari. Simia vero Tra-
gica: conuitio dicebat. puerbiali (inqt Erasmus)
qui fungeretur honoribus: opibusq; polleret: alio
quin indign⁹. Simiā appellāt homuncionē: vix ho-
minē: sed simulacrum hominis magis. Tragicā ad-
dūt propter fortunę strepitū: & personam additā.
Demosthenes in oratiōe Ctesiphōte Aeschinē
Tragicā Simiā appellat: q; quū esset nequissimus:

splēdidis verbis probū ageret ciuē. Diuus Hiero-
 in eplis ostēdit id Scōma ī nos iaci solere: sed ab im-
 pijs & gētilibus: perinde quasi vultu habituq; san-
 ctimoniā prēnofferamus: quū simus tamē īprobi

Non ex Vomētib; sumus CLVI.

SCitu nō iniucundū est. Vomētes dici luxu dif-
 fluētes: qui repletioē nimīa vomere sapius cogā-
 tur. Lepidissimā est ad hoc ipsum Pompeij Sente-
 tia. Nam dissidēte illo apertius iā cū Cæsare: Mar-
 cellinus ex ijs vnus: qui essent ad honestiorē locum
 a Pōpeio pducti: eū in senatu proscindere grauius
 cœpit: vt qui Cæsaris partes: mutato consilio foue-
 ret. Quo nomine cōmotior Pōpeius. Nonne eru-
 bescis (inquit) o Marcelline dū honeste minus de
 rebus meis loqueris? An excidit opera mea ex mu-
 to te vocalem factum: & ex famelico quoq; Vomito-
 rē? Extat & Aristidis ad M. Imperatorē dictum:
 Nō (inquit) ex Vomētib; sumus: sed ex eorū nu-
 mero: qui accurate dicūt. Vomētes dicit nō hosce
 modo: de quibus facta nobis mentio est: verum &
 qui extemporalī vterentur oratione.

Vestimenta initiatorum. CLVII.

ADagium est de ijs: quę attrita prorsus sunt: ac
 animia diffluūt vetustate: nullaq; tēporū vicis-
 situdine varianē: Sed eadē sunt forētia: eadē & Tri-
 clinaria: vicē quoq; Straguli pstant eadē: bonūq; si
 nō & lecti. Adagij rationē ex mutis (quod aiunt)
 magistris: hanc refert Celius. Mysteria apud Eleu-
 sinem terræ Atticæ duorū generū celebrantur: ma-
 gna & parua. Cererī sacra erāt magna: & Proserpi-

ADAGIALES FLOSCVLI.

næ parua. Posterius recepta sunt hæc. Quin & ratio ferme traditur ista. Ab Atheniēsis petebat Hercules vt initiari liceret. Lex id vetabat: qua cauebatur ne peregrinis impertirentur mysteria. At illi & viri præsignem admirati virtutem: & omnium capacem animum: simul etiam amicitia periunctis: quæ vetus fere ciuitati cum eo intercedebat: simul quod Iouis filius esset: dicereturque: ne quid abnueret: cui nil negatum vellent: rationem inierunt: qua nec Legi derogaretur quidpiam: & nihilominus competentem voti Herculem facerent. Protinus namque parua instituere mysteria: quibus & illum initiarunt. Verum obseruatum in ijs: vt quam quis dum initiaretur: vestem forte gestasset: eam ne vnquam exueret: donec victa tempore omnino fieret ingestabilis.

omino V. Cotabiffare. x33: muB. CLVIII.

Festiuum Adagium in eos: qui auidius in dies epulis distenduntur: & ultra quam genuinus stomachi calor perficere queat infarciuntur: aut quotidianam cruditatem Laconicis excoquant: aut vomitu leuant. Quos Seneca vomere vt edant: edere vt vomant tradit. De quibus item & ille ait. Quid enim oro te liberale habent isti ieiuni Vomitores: quorum corpora in sagina: animi in macie & veneno sunt? Ex Grammaticorum porro cella illud nobis sese ostentauit: bene potos quosdam Vomere consueffe: quod nonnulli Cotabiffare dicunt.

Semiramidis Tumulus. CLIX.
Semiramidem totius orientis Regnam: & mulierum omnium: quarum ex Historia ad nos dela-

ta notitia est: longe celeberrimam: scribit Celius:
 quum sibi iam magno natu monumentum: in quo
 perfuncta humanis recondideretur strueret: inscrip-
 tionem huiusmodi exculpandam curasse. Quicū
 ex Regibus pecunię inopiã senserit: conditorio
 recluso sumat inde quidquid visum fuerit. Id quū
 perlegisset Darius: vt qui auri foret auidior sepul-
 chrum iussit recludi: sed in eo pecuniam quidem
 inuenit nullam. In has autē incidit literas. Ni ma-
 lus vir fores: & pecunia prorsum inexplēbilis: non
 vtiq; mortuorum loculos moueres. Suggillatione
 lepida in sacra auri famem: eminentissimi dixerē
 auctores: quod pro speculo nobis iugiter habē-
 dum est.

Soles duos non patitur mundus. CLX.

Alexandrum Macedonem Oriētis debellato-
 re tradit Historia: dum orbis terrarū affecta-
 ret Imperium: animo ingenti Persarū Regi Dario
 indixisse bellum. Quo tempore is audaciam iuue-
 nis reformidans: simulq; virtutem admiratus pre-
 cellam nec sane publicam: ob idq; sibi fatalem quo-
 dammodo præsagiēs: quibuscumq; modis incum-
 bēs exitium euadere commolliebatur. Missisq; ad
 hostem legatis: primum auri vim magnā illi obtu-
 lit: alia item eximia. Quod vero potissimum: A si-
 g Imperium portionibus æquis cum eo se diuisu-
 rum repromisit. Ea quum foret audita Parmenio
 ni inter Alexandri familiares præpotenti. Accipe
 rem (inquit ille) si Alexander essem. Et ego per

ADAGIALES FLOSCVLLI.

Iouem (inquit Alexāder) si Parmenio forem. Ius-
sit vero Legatos Dario ita renunciare: Neq; mun-
dum Soles duos: neq; duo summa regna: saluo ter-
rarum statu: concoquere posse. Quod veteri con-
firmatur Apohthegmate Bracteato. Regnum nō
patit̄ duos. Nam vt in Poetico est. Omnisq; pote-
stas Impatiens confortis erat.

Dos est sua forma puellis. CLXI.

Illud ex vberissimo Nasonis ingenio sese nobis
ingessit de puellis & virgunculis: quarum venu-
stas formę magnopere facit ad cōnexum. Nam &
Apuleius ex Apologia secūda. Virgo (inquit) for-
mosa: & si fuerit oppido pauper: tamen abūde do-
tata est. Affert quippe ad nouum maritum animi
indolem: pulchritudinis gratiam & floris rudimē-
tum:

Vetri Conçenes CLXII.

Eos Plutarchus Symposiacorum li. iij. elegā-
ter admodū & vrbane: Vetri Conçenes ap-
pellat: qui non disciplinæ confabulatiōis: beneuo-
lētiaeve participatum veniūt: sed obsoniorum mo-
do & vorandi vsū. Quos in septem Sapientum
conuiuio: tanq̄ vasa conuiujs sese ingerere scribit:
vno videlicet repletionis studio. Cato senior quū
populum Roma. luxu & intemperantia perditū:
ac fluentē conspicaretur: In eum inuectus. Arduū
(inquit) est ad ventrem verba facere: qui aures non
habeat. Nebrida ferre. CLXIII.

In tímidos: seu vinolentos perelegans Adagio
In Nebride insigni: quam Bacchus gestaret.

Pardalea vestitus. CLXIII.

IN eum: qui est moribus varijs: & velut multis
interpunctus notis. A Pardalea pelle Pardalis
animalis.

Lycea Conuestitus. RLXV.

IN hominem furacem: simili ratione: & prædo-
nem: more lupi.

Aduentores CLXVI.

ADuentores per Parcemiam dici possunt: qui
soluti sunt in Cauponā cuiuspiā diuertere (vt
ait Apuleius) Et nunc (inquit) Senex ille doliū in-
natans vini sui Aduentores Pristinos fece summif-
sus officiosis ronchis raucus appellat. Trita vox
ea imperitæ quoq; plebi. Sunt & sui apud Plautū
meretricibus aduentores.

Mugil ieiunus. CLXVII.

ID promi in eos volūt: quibus iustitia bonitasq;
parū vel nil omnino affert emolumentum: quādo
iustissimus videtur piscis hic dum parcat alijs: & in
de Famelicus visit semper: etiā si de iustis intelligē
dū Atheneus putat. Celius tamen (sic enim diuer-
forū capitū diuersi sunt sensus) & gulonibus Ada-
giū id congruere dicit: quorum animus in patinis
semper est: necestuans gula expleri valet: quī vsber-
tim terras populetur & maria.

Alter Hercules CLXVIII.

Prouerbialis hiperbole: de staturoso laborūq;
tolerantissimo quoquam. Fuisse etenim Buisse
quā Titomū ex Celio accepimus: corpore ingen-
ti: vitibus præcellentē. In eum vbi incidisset Milo

ADAGIALES FLOSCVLI.

numero itē obscuriori: in cuius enarratione haec
 nus aqua hēsit. Et Hermolaus lectiōis vir pene in-
 credibilis: ac i re literaria detritus plane: & retorris-
 dus: & exactissimi iudicij: In eo tñ Fabij loco. In
 Malaco sanū: qđ sentiat: non satis constitutū habe-
 re: ingenue fateť. Quū nō aliud significetur ex Pe-
 ripateticorū scholis: q̄ in carnis mollitie & raritate:
 summam intelligi mentis sanitatē: hoc est pruden-
 tiam & perspicaciam. Huc vsq; Celius. De Mala-
 co autem si quis ambigit: norit id verbum vocabu-
 lo Græcanico significare molle & delicatum. Ma-
 lacum Pallium dixit Plautus in Bacchidibus: pro
 molli & delicato. Et Malacia prægñatium Plinio
 est mollities quēdam. Verbum quoq; vetus est Ma-
 laciffare: quod significat mollire/ mitigare/ man-
 suefacere. Vnde Plaut⁹. Sic Malaciffandus es: hoc
 est mitigandus.

Comica facies

CLXXI.

Comicam faciem apud Lucianum illum quidē
 cognomēto Blasphemū: vt q nec dijs: nec ho-
 minibus pepcerit (quod inquit Lactantius) sed do-
 ctum tamen atq; ingeniosissimū: constat positam
 pro exporrecta iucunda hilariq; vbi frons nec ma-
 tutina est nec striata: sed renidens & lęta. Eius ver-
 ba si quis forte reqrat: latinitate donata subsignat
 Celius. Nil (inquit) iniustius opinor: vel omnino
 feruilius: q̄ mordentem labra bilem subalere: & oc-
 clusum odium augere: vnum quidem mētem agitā-
 tem: aliud vero proferentem: & Comica facie hila-
 riq; atrocem meditari concipereq; Tragediam.

Rifus Comicus

CLXXII.

ADagium est de risu: qui sale commiscetur. Lucianus. Cōmedia (inquit) Dionysio ubi se tradidisset i Theatro obseruabat: colludebat: Risum venabatur: Scommatibus non parcebat. Et quidē Commedię finis non fere alius erat Gręcis: q̄ letitia & hilaritas: qđ adeo verū est: vt in libris obseruatū sit. Et huius quoq; testis est in Nebulis Aristophanes: Interpretis itē accedēte calculo. Risus gratia plerūq; Scortea pudēda graphice expressa: & id gen^a alia non pauca produci cōsueuisse adeo: vt Comicū Risum puerbis vice vsurpari cōpertū sit: cui quoniā inesset sepe morsus aliquis: & principū fœda suggillatio quēdā: Comicoꝝ sales venenatos dicitauit Seneca. Męsonica scōmata. CLXXIII.

Relatu dignū haudquaq̄ omiseri. Męsona fuit se Comicū Hipocritē: patria Megarensis: q̄ psonā excogitarit primus: quā de eius noīe Męsona itē vocāt. Scōmata quoq; (quibus id gen^o hoīes & p̄cipue Sceptici mordacesq; vtuntur) Męsonica vocitant: quæ in Adagium promuntur.

Pocula Grammatica

CLXXIII.

Que literis forēt isignia pocula (ait Athene^o) Grammatica nūcupabāt. Cuiusmodi illud: in cuius ambitu verba legebāt hęc: Iouis Seruatoris. Capuæ Grammaticū fuisse poculū: Dianæ sacru ex Celio accepimus: atq; ex Homericis concinnatū carminibus. Thraciē notæ. CLXXV.

IN Stigmatias: siue Stigmaticos: quibus ob infigne flagitiū: notis inurebat corpus: & frōs ipriā

ADAGIALES FLOSCVLI.

mis sicuti cōmeminit Seneca. Vnde iscriptos vult⁹ nominat scitissime Plinius. Et Thraciē notē i adagiū productę: q̄q̄ illis gētibus nobilitatis loco censeret (vt auctor Herodotus est) p̄tulisse frontē notatā punctis. Quę quia literarū formā quandoq̄ ostētarēt: nō Stigmatiē modo: sed & Literati quoq̄ ita iniusti dicebant. Eosdē & celatos magis prostrito vocabulo dictitamus.

Proscenia.

CLXXVI.

HAud frequēter dichterio Proscenia appellant. H̄ q̄ quidē speciosa extrīsec^o vident: quū mira intus lateat fœditas. Sicut meretricula quædā (vt ex Athenęo post Celiū accepim⁹) Nāniū noie: Prosceniū est cognominata q̄ vestiū & auricultu plurimo speciosa videbat: quum exuta foret vel turpissima. Proscenium vero ante Scenam locus erat: parapsasmaq̄: siue velum aut item pulpitum.

Menocrates Alter.

CLXXVII.

Menocrates Medicus quū affectos quosdā: ac pene Cōclamatos: vel casu: vel arte in integrū restituisset: proindeq̄ a nōnullis subblandiētibus Iuppiter cognomiaretur: Elatior iam is hoc nomine: sibiq̄ nimio plus placēs: eodem cognomento insolentius ipse quoq̄ vtī cœpit: i idq̄ rumoris est productus: vt ad Agēsilaū illū magnū & Spartæ Regē sic quādoq̄ scribere permiserit: Menocrates Iuppiter Regi Agēsilaō Salutē dicit. Qui reliqs haudquāq̄ plectis: sed hoīs leuitate p̄tinus irrisa: ita p̄p̄modū rescribi iussit. Rex Agēsilaus Menocrati Sanitatē dicit. Sūt q̄ p̄dāt: si quos morbo sacro la-

P. CORBELINI.

borantes curaturus adiret: iureiurando prius ad-
gere solitū: incolumitati restitutos / ipsum seruorū
vice secuturos. Et sequebā̄ illi quidē: verū Hercu-
lis habitu alius: alius vero Mercurij: Herculesq; di
civolebat. De eo ampl^o alibi. Huic simile est istud
Callipide gesticulosior. cuius sensum appigemus.

Herculis ducis calliditas. CLXXVIII

FVit hic Hercules: Alphōsi Ferrarię Ducis pa-
ter: singulari prudētia vir (ait Celius) vbi Hi-
storiā belli i Venetos gesti: repetit ab ouo (vt sic di-
cā) gemino: & in bellicis reb^o cuilibet fere veterū cō-
parādus: quū prouerbij vice passim tota Italiā sur-
paret Hercules ducis calliditas. Cui plus iesset in-
genij q̄ ceteris oibus: quotquot bellandi vsu cense-
rentur ab radicibus Alpium ad fretum Siculum.

Datis Alter. CLXXIX.

IN illiteratos qui tamen volunt literati videri &
lapparere. Fuit siquidem Persarū Strapas Datis
in bello diu probatus: qui quum Gręce cuperet ali-
qd pnūciare: forte ista q̄ recensuit Erasmus (Vnde
duxit Adagiū: Datidis Cantilena) delector / gau-
deo / letor / in Barbarismi foeditatem prouit.

Canis Lethargus. CLXXX.

FVit Lethargus Hippammonis Canis: qui cū
domino fert sepultus. Dicunt vero Lethargi
canes claudestine taciteq; adeūtes: ac morsum infi-
gentes. Vnde obrepsit Adagiū in eos: qui Ironi-
co ingenio: & ad dissimulādū aptissimo: deniq; ex-
carnificant: & letali veneno animā quoq; lancināt.

Roscium esse in Scena CLXXXI.

ADAGIALES FLOSCVLI.

ARgutū Adagiū est in eū: qui vndecumq; sit in sua arte consummatus profectusq;. Ductū id a Roscio Histrione: quem ob summam artificij peritiā. M. Cic. delicias suas dictitare solebat. Quin & Pompeius Festus Roscios prodit in omnibus perfectos dici: q; Roscius sit vnus in arte Commedica perfectus iudicatus. Et Cicero in Bruto: Volo id Oratori (inquit) contingat: vt quum dicturus surgat significetur a corona silentiū: deinde crebre assensiones: multę admirationes: Risus quum velit: quum velit: fletus: vt qui hæc procul videat etiam si quid agatur: nesciat: at placere tamē: & in scena esse Roscium intelligat.

Sermo prætextatus.

CLXXXII

Dicebatur olim de sermone sincero: qui nihil obscœni haberet. Papius olim Prætextat⁹ meruit appellari: ob tacendi loquēdiq; in prætextatæ tate peritiā: auctor Macrobius. Prætextatis enim pueris inhoneste loqui ne phaserat: A Prætexta: quæ fuit genus vestis: qua utebantur filij Patriciorum. Fuit in super Prætexta Magistratuū gestamē: & ex Regibus Romanis primus Tullus Hostili⁹ (auctore Plinio) toga Prætextata vsus est. Alij vero Sermonem Prætextatum: pro impudenti & obscuro (sed in erudite satis) accipiunt. Traditum est nā q; a. C. Suetonio Cæsarem Vespasianum plurimę dicacitatis fuisse: & sic scurrilis: ac sordidæ: vt nec Prætextatis quidem verbis abstinerit. Quo loco Prætextata verba: sermonem vocat sub obscœnum ac Impudicum: Cuiusmodi peculiaris est iunioris.

bus ac pueris: qui prætexta vtantur: nec Togam virilem induerit. Sed ijs penitus diuersa a Pompeio Festo referuntur. li. xvj. de verbis Priscis. Nephias (inquit) apud Veteres habitū est: vt prætextati pueri verbis obscœnis vterentur. Ideoq; prætextatū sermonem appellarunt: qui nihil (vt diximus) obscœnitatis habet. Quod & Vectius Prætextatus apud Macrobiū videtur probare. Nam Togam (inquit) prætextatam ea ratione pueris additam: vt ex colore purpuræ ingenuitatis pudor regeretur. Nō igitur illorum sententiæ accedimus: qui apud eundē Pompeium: Sermonem accipiunt prætextatū: pro impudico/lasciuoq;: quū nihil obscœni habere iā dixerit. Neq; nos latet iibi: prætextata verba p obscœnis esse accipienda quum dixerit admittendam in Symposio venustam alacritatem: quæ lasciuia caret: neq; prætextata & impudica verba adsint.

Optimum obsonium fames CLXXXIII.

PTolomeo Aegyptum peragranti: comitibus non consecutis: quum Cibarius panis in Cæsa datus esset: nihil visum est illo pane suauius. Nūq; enim esuriēs comederat. Nihil nāq; suauius edipote est: q̄ qđ editur ab esuriēte. Vt enim i alio Adagio est: Fames crudas etiam fabas Saccarū facit sapere. Irridebat hoc dicto Socrates luxū Atheniensium: qui varijs cupedijs & comdimentis operosis nitebantur efficere: vt cibus saperet palato: quum id imprimis maxime præstet fames.

Optima potio sitis. CLXXXIII.

Affine multū est hoc superiori: Darius (ait Cæsar)

G

ADAGIALES FLOSCVLI.

cero in quinta Tusculana) quum aquam turbidam ex cadaueribus inquinatā in fuga biberet: q̄ nunq̄ sitiens bibisset: dixit se nunq̄ iucundius bibisse.

Cuiq̄ sua vxor: & mihi mea. CLXXXV.

Philephus ex Cicerone: Video (inquit) aliam tibi consuetudinem (vt inquit Cicero) Cuiq̄ sua vxor est: & mihi mea. Nunq̄ tamen me p̄nite at mei instituti. Quod est suum cuiq̄ esse viuendi modum.

Nec grata ē facies cui Gelasin⁹ abest. CLXXXVI

Versus est Valerij Martialis. Est autē Gelasinus (vt e Grammaticis scholis retulimus) seu Gelasini: dentes anteriores: qui ridēdo ostendū: siue lineę: vel corrugationes: quę ridēdo apparent in genis. Alias Gelasini dicuntur mimi: qui gestulationibus nouis populū oblectant. Vnde est illud ex Plautina officina. Caue ne ex Gelasino Catagelasinus fias: hoc est ne ex dīcterijs & gestibus tuis fias deridiculus.

A tergo varij

CLXXXVII.

In eos qui p̄sentibus arrident: blādiunt̄ plausibiliter: efferunt laudibus: absentes autem perfidiose cōuellunt: quasi extra campum feroces.

Acridophagorū fato pereas. CLXXXVIII

Dubitabit hic forsā aliquis nouitate rei: qđ nā sit Acridophagorū fato perire. Id Pthyrasim: seu morbum pedicularem interpretant̄ eruditiores. Siquidē Acridophagi populi sunt in desertis Aethiopię habitantes: non pisce: non pectoribus: sed Locustis in ea solitudine exuberantibus:

crudis vel salitis viuentes. Hi breues/macilent/ nigri: leues corpore/veloces/vitę breuis: quadragesimum ætatis annum nō excedentes. In eo enim termino: vel ante: putri ac tetra scabie (quam Italorū deturpatricem volunt) cooperiūtur: quia pruritu illecti: corpus quadam vesania gemituq; scalpunt: a quibus ide pediculi turpes/alati/varij/ & aspectu horridi: quum sane effluunt: patientes pruritu lacessiti: corpus suum iracundius q̄ alienum inimicū dilacerāt. E quibus vulneribus pediculi & vermes veluti e foraminibus scaturiētes: nulla ope (quoad moriuntur) tolli possunt.

Vmbra canem fallit.

CLXXXIX.

Philephus a Constantinopoli (vbi omnia sibi læta & iucūda erant) secessisse Venetias dolēs: Vereor (inquit) in eam fabellam incidisse: quæ de cane dicitur. Qui vmbra tilem secutus imaginem: quā ferebat rictu carnem reliquit. Erant mihi Constantinopoli læta omnia & prospera: dū amicis his obsequor ductus ingenti spe: captusq; promissis. Nō est igitur incerta fortuna certæ & præsentis anteferenda.

Senex clarius videt.

CXC.

Adagium de ijs: qui plurimarū rerum frequentia experientia: & longo vitę penso intus clarius vident. Scribit enim Plato in Symposio: Tunc mentis oculis hominem cernere: quū corporis oculus deflorescit.

Nudæ gratiæ.

CXCI.

Inter mutuos amātes peculiaris admodū cōsuetudo. Inter tales nāq; oia debēt esse nuda & aperta: nullaq; fictiōis vmbra fucata. Nudę siquidē &

G ij

ADAGIALES FLOSCVLI.

sine nodis gratiæ a pictoribus ideo figurantur: quia
 Amici animos solutos nudosque iter sese habere de-
 beant. Has nonnulli Liberi & Veneris Deæ filias:
 (nec inerudite) tradiderunt: quæ eorum fere numini-
 bus concitentur amores. Quarum vna auersa pin-
 git: Duæ nos respicientes. Quæ profecta a nobis gra-
 tia/cum fenore: hoc est duplex soleat reuerti. Hinc
 Illioneus apud Virgilium Didoverba faciēs. Nec
 te certasse priorem Poeniteat: quasi velit intelligi Si
 nobis boni aliquid feceris: & valeat Aeneas: cū du-
 plici fenore Didon recepturā. Docet Seneca qua-
 re & qualiter Hæ tres Sorores sint: & quare mani-
 bus implexis: quare ridentes: quare iuuenes: Virgi-
 nes perlucida veste. Alij quidem videri volunt vnā
 quæ det beneficium: Alteram quæ recipiat: & Ter-
 tiam quæ reddat. Alij tria beneficiorū genera: Pro-
 merentium: reddentium simul & accipientium: Red-
 dentiūque. Consertis manibus in se redeuntium Cho-
 rus ob hoc est: quia ordo beneficij per manum trāf-
 euntis nihilominus ad dātem reuertitur. Iuuenes
 quia non debet beneficiorum memoria senescere.
 Virgines: quia incorrupta: sincera/ & omnibus san-
 cta sint: in quibus quoniam nihil alligati esse decet:
 solutis vtuntur tunicis. Perlucidis autem: quia be-
 neficia velint conspicua omnibus esse: nec tenebris
 cosa. Hesiodus vero harum primam a splendore
 Aglaiam: Mediam a letitia Euphrosinē: & tertiam
 a viriditate Thaliā appellat. Cui Orpheus in hym-
 nis conuenit. Bocchacius autē cum Lactantio: Ea-
 rum primam Pasitheim: Secundam Egialem: & Ter-

tiam Euphrosinem nominans: Iouis & Antho-
noy filias illas dicere maluit. Cuius interpretamē-
to Pasithea sonat attrahens: q̄ ante alia: quacunq̄
moueamur causa/ad aliquam rem desiderandam at-
trahimur. Egiale demulcens: & hoc immo quia ni-
si delectaret in processu quod appetimus ante non
iret in perseueratiā amicitie: immo solueret illico:
idcirco vt demulceat & delectet necesse est: qđ attra-
xerit ante. Euphrosine quasi retinens sonat: vt per
hoc intelligatur quis in vanū in delectationem at-
trahi: atq̄ a se attractum delectari: nisi quis opere
suo teneat: qđ attraxerit & delectet: quæ omnia in
amicitiā aperta esse debeant: & nuda atq̄ libera.

Nobis ostendunt Flaminum sine nodis in apice:
in cinctu: aut in quauis alia parte indumēta. In his
enī sacris cerimonijsq̄ quas Flamines sacerdotes
apud Romanos dicuntur obseruasse. (Et illud quo-
q̄ a veteribus notatum est) fuisse nephas vti nodū
vllum haberent in apice: aut quauis alia parte. Vn
de Adagij locus.

Similis infundibulo.

CXCII.

IN eum qui nullius: vel raræ admodū memoriæ
est: qui q̄ tum haurit tantum transmittit. Potest
etiā nō minus venuste dirigi in multibibas: Qua-
lis dicitur fuisse Bonosus Imp. de quo (vt ī nostris
Biblioth. lōgius tractabimus) Aurelian⁹ dicere so-
lebat: Nō vt viuat (inquit) natus est: sed vt bibat: q̄
bibit q̄ tū hominū nemo: in quo hoc fuit mirabile:
vt q̄ tum bibisset tantum mingeret. Qui quum la-
queo vitam finiisset: talis extitit iocus. Amphoz

G iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

ram pendere: & non hominem.

Dij laneos pedes habent CXCIII.

NOs monet elegans Adagio non statim perpetrato delicto Deum punire nocentem: quādo scilicet non puniunt & quasi clausis oculis se non videre dissimulant. Et ideo non ab re dixere Antiqui: Deos iratos pedes habere Laneos: ob illā apud Valerianū vulgatam sententiam: Lēto gradu ad vindictam sui diuina procedit ira. Vnde satis liquet Deorū prouidentiam nocentes nunq̄ impunitos dimittere: & si interdum sero puniant. Apuleius meth. li. iij. Sed prouidentia deum: quę nihil vnq̄ impunitum nocētibus permittit. Et Iuuenalis Satyra. xiiij. Vt sit magna tamē certe lēta irarum est. Item & Homerus Iliados. iij. Contemni numen Olympi: Haud impune sinunt Superi: scelera impia q̄q̄ Distulerit culpas hominum: grauiora morantur Supplicia. Horatius. Raro anteceditem (inquit) scelestum deseruit pede pœna claudo. Cæsar quoq; in Commentarijs auctor est: Deos consueſſe: quo grauius homines ex commutatione rerū doleāt: quos pro scelere eorum vlciſci velint: ijs secundas interdum res: & diurnā impunitatem concedere. Sunt vero qui plærumq; in diuina prouidētia tarditatē nimio plus cessantem demirēnt: prorumpentibus etiā illuc quibusdam: vt hoc nomine ambigere etiam sibi permittāt: prouideat ne humanis illud (quicquid est) altissimum. Est utiq; summus artifex iustitię fons perennis: in puniēdo (ita me dicere cogunt illi) segnior. Eiusmodi enim

est (vt inquit Eurípides) natura. Nā & veteri A da
gio testatissimū fit hoc: quod dicit: Laneos pedes
habere deos: quando Saturnus (vt scribit Apollo:
dorus) per annū Laneo vinculo alligabatur. Asti-
pultur & illud. Deorū molas rarēter molere. Por
to & illud diuinitati maxime congruū: Pœnam alí
quādiu proferre: vt sit penitentiæ locus.

In peculio Proserpinæ: CXCIII.

SVppleas cōnumeratus: In eū qui vel propter pe-
Sriculum: vel propter etatē est morti proximus:
veluti de vita nihil supersit: vt iam sit iturus ad ma-
nes: & aucturus Plutonis familiā. Hunc vocat Ca-
pularē Lucilius: q̄ sit Capulo dignus: sicuti Plau-
tus Stramen Capulare appellat Parcarum filum
pertinens ad Senem & Acheronticum hominem:
Et Silicernium: quasi Silices ex incuruitate cernē-
tem: siue Crepuscum: q̄ ī dubio vitē (quasi Crepu-
sculo) sit constitutus. Apuler⁹ libro. iij. meth. suę.
Quamq̄ enim iam in Peculio Proserpinæ: & Orci
familia numeratus: subito in cōtrariam faciem ob-
stupefactus hæsi.

Sorbillans suauium CXCIV.

IN molles & pedicones: qui labris impressis exo-
sculationes videntur sorbere. Quod Apuleius
ille verborum nouator maximus: graphice expres-
sit suæ. Meth. iij. amantis affectum denudans: qui
impressis Basijs quasi sorbet & haurit osculatiōes:
instar eius: qui ouum sitienter exorbet. Cum isto
sine (inquit) sermōis: oculos Fotidis meæ vdos: ac
tremulos: & prona libidine marcidos: iam iamq̄

G iij

ADAGIALES FLOSCVLI.

semiado petulos: admissis & sorbillātibus suauijs
sitienter hauriebam.

Desultoria scientia. CXCVI.

DEcenti tralatione dicitur sciētia pro ludicra
& voluptaria: veluti desiliens a studio pristi-
no: sicuti desultorij equi dicebantur: ex quibus ho-
mines agilitate corporis prēditi repēte desiliebāt.
Apuleius lib. j. Iam hæc quidem ipsa vocis imuta-
tio: desultorie sciētię stilo: quē accessim⁹ respōdet.

Crucifalus. CXCVII.

EX Plautino sale dictus est: quasi in crucem sa-
liens. Huic simile est. Candidatus crucis: sci-
ta tralatione i eū: qui petit Crucem: hoc est q̄ futu-
rus est iamā crucifixus: & vt veteres dicebant: Die:
rectus. A Quintiliano dicit̄ Cādīdatus eloquen-
tię: qui eloquentiā auspicať ab altero. Apuleius li.
j. A te go vt etiā erā nūc humi proiectus inanis: nu-
dus & frigidus: & lotio plitus: quasi recēs vtero ma-
tris editus: immo vero semimortuus: verū etiā ipse
mihī supuiuens: & Posthumus: vel certe destinatę
iā cruci Cādīdatus: quid inq̄ de me fiet: vbi iste iu-
gulatus mane paruerit.

Facundia vehiculum est. CXCVIII.

IN itinere comes facūdus pro vehiculo est: dice-
bat olim Publius Mimograph⁹. Asperitas enī
vię comitis elegantis sermocinatione iucunda leui-
gat. Apulei⁹ suę meth. li. j. Sermonē nō quidē cu-
riosum: sed q̄ velim scire vel cuncta: vel certe pluri-
ma: simul iugi qđ insurgimus: asperitudinē fabula-
rū: lepida iucūditas leuigabit. Itē & alibi. Sed ego

huic & credo Hercules: & gratas gratias memini:
 q̄ lepidæ fabulæ festiuitate nos auocauit: asperam
 deniq̄ ac prolixam viam sine labore & tedio euasi.

Auribus prouehi.

CXCIX.

Superiori confinis est Adagio: quo festiuitervti
 Smur: quū audientes aliquid dignū auditu & de-
 lectabile: laborē pedū nō sentimus: tāq̄ aures nos
 vehāt: nō pedes. Dixit olīm Xerxes Persarū Rex:
 animū i auribus habitare. Qui namq̄ bene audit:
 voluptate perfundit: qui vero male: is perturbať &
 excādescit. Apul. li. j. Quod beneficiū etiā illū ve-
 ctore meū credo letari: sine fatigatione sui me vsq̄
 ad istā ciuitatis portā: nō dorso illius: sed meis au-
 ribus prouecto. Auleum Tragicum CC.

Prouerbialis Senarius est: quod vti possumus
 haud illepide in eū: q̄ sermonē lōgaverborū su-
 pellectile intricatū: & difficilē in ore semp̄ habet.
 Apul. li. j. Oro te inq̄: Auleū Tragicū dimoueto:
 & Sipariū Scenicū cōplicato: & cedo verbis cōmu-
 nibus. Simile huic est Sipariū Scenicū cōplicare
 Auleū aut Tragicū dicit: quo scena in agēdis Tra-
 gedijs exornať: qđ tollebať quū finita fabula Can-
 tor dicebat Valetē & Plaudite. Hinc nō ab re illud
 Horatianū: Si Plausoris eges Aulea manētis: & vs-
 q̄ Sessuri donec cantorvos plaudite dicat. Sipariū
 vero (vt Festo & Donato placet) est velum minutū:
 qđ Beroaldus i Apuleiū nō minutū: sed mimicū:
 Sed Seneca in de Tranq̄llitate vitę: appellat verba
 cothurno & Sipario fortiora: q̄ grādia ampullata:
 q̄ sunt: & supra sublimitatē Tragicam vehuntur.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Quod quum olfacies deos rogabis. CCI.

CAtullianū illud est in Famelicis: quibus culinæ nidor olfactū excitat: intantū vt desiderēt: Totos vt se faciāt fabulæ natos. Et Iuuenalis: Captū te nidore suę putat ille culinæ. Et Apu. li. j. In cui⁹ hospicio: nec fumī: nec nidoris nebulā vererer
Pudor infans. CCII.

DE verecūdis præ nimia verecūdia obmutescētib⁹. Pudor nāq; & verecūdia hoīes reddit cōtabūdos: & renitētes: nec nō fari phibemur ex pudore. Vnde nō inelegāti epitheto dictus infans ab Horatio: quia nos ifantes efficiat & mutos. Infās (ait ille) nāq; pudor phibebat plura pfari. Et Apulei⁹ li. j. Vtq; i eius locū assideā iuber: meq; etiā nūc verecundia contantem: abrepta lacinia detrahens.

Acteon laniatus a canibus. CCIII.

Hyperbole prouerbialis: i eos: qui canibus alendis nimio plus intendūt. Ab Acteone: quē in Ceruum voluere mutatū: q; timidus foret instar Cerui: venationis studiosissimo: qui in alendis id genus animalibus substantias ad hilū corrasit. Huius notior est fabula.

Totum diem arguari. CCIII.

EX Neuij officina in eos: qui instar cicadæ nimis loquaciter loquuntur.

Naribus ariolari. CCV.

IN eos quorū fames Nasum excitat: q; videlicet Iedulia p̄sentitūt. Sagax siquidē Nasus & acutior olfactus p̄sentit: & quasi ariolaē. Apul. lib. ij. Ab acū pascue hirulentā: vel (vt Beroald⁹ putat) vinulen

tam: vt commodius Epytheton Abaci: & quidem
 Narib⁹ iã mihi ariolabar tucetũ per q̄ sapidissimũ
 A Foculo discedere. CCVI.

HOc est carnis scrupos abigere: & ab amore se
 penit⁹ eximere: quãdo amor ignis. Cyr⁹ apd̄
 Xenophontẽ ait: Amorẽ igni multo potentiorẽ:
 q̄ ignis p̄sentia: & nõ nisi tacta cõburat: Sed amor
 formę eos etiã accedit qui procul spectant: itantũ
 est uanter ebulliant. Ideoq; Apul. li. ij. de Pãthile
 sic inqt. Nam simul quẽq; cõspexit speciosę formę
 iuuenẽ: venustate eius sumit: & illico in eũ & oculũ
 & animũ detorquet: ferit blanditias: inuadit spiri-
 tũ: amoris profundi pedicis ęterni alligat. Sed qđ
 huic rei maximopere facit. Fotis Apuleiana sic.

Discede (inqt illa) miselle q̄ procula me: a Foculo
 discede. Cœna Saliaris. CCVII.

HOc est opipara & magni apparatus: a Salijs
 sacerdotibus Martis: qui Cœnas i diebus fe-
 stis/magni & p̄guis sumpt⁹ faciebant. Apul. li. iij
 Eteni nobis anus illa recẽs ordeũ affatim & sine vl-
 la mēsurã largita est: vt equus quidẽ meus: tanta co-
 pia & qđẽ sol⁹ potit⁹: Saliarẽ cœnasse Cœnas cre-
 deret. Huic simile est. Cœna adijcialis/ Põtificalis
 Dubia/ Epularis a Cypriano/ Sybaritica/ Siracusa-
 na/ Gliscera seu Gliscens: Aduẽtitia/ q̄ Aduẽtanti
 p̄cipi vel amico fieret luxus icõparabilis. Itẽ & a
 Macrob. Pollucibilis. Nam apd̄ Plautũ i Mustel-
 laria. Obsonare pollucibiliter significat lauta ob-
 sonia appare. Et pollucibiliter idẽ pollet qđ splẽ-
 dide: ac magnificẽt. Fulgẽti⁹ quoq; i Mythologijs

ADAGIALES FLOSCVLI.

pollucibilitatem vocat humanitatē: quod sane dictū Beroaldo haud videtur. Macrobius . iij. Saturnalia: de Cœna pontificali ludens: refert Cœnā pontificis luxuriosissimam: vbi ait Lētulum Flamīnē Martialem quo die iauguratus est: triclinia lectis eburneis strata habuisse: per censetq; edulia nō parum multa ganeata: quibus Cœna illa pōtificū facta fuit & instructa. Hinc ab Horatio dictū est Pontificum potiora Cœnis.

Nectar Cythereiacum. CCVIII.

Figura proverbialis admodum lepida: pro venerea suauitate. Cythera enim insulam Veneris a crā: nō est quē fugiat: ex illo Marōis. Est Amath⁹: est celsa Paphos: sunt alta Cithera: & illo Apulei. li. iij. Iā multi mortaliū lōgis itinerib⁹: atq; altissimis maris meatibus: ad seculi specimen gloriosum confluebant: Paphon nemo/ Gnydon nemo: ac ne ipsa quidē Cythera: ad conspectū Deę Veneris nauigabant. Tres Sirenes. CCIX.

Hoc est tres amoris stimuli. Totidē nāq; Sirenes fuisse cōstat: quarū vna voce: altera tibijs: & tertia lyra caneat. Hoc ideo: q̄ amoris illecebre tribus instigantur calcaribus: aut cantu (quem illicē Veneris: aut ex vncis illius vnum esse volūt) aut vsu: aut consuetudine.

Vernis passeribus falacior. CCXII.

IN molles: euiratos effluxosq;. Idenī auitij omnium falacissimū. Sed de hoc in nostris Biblioth.

S Flamīnes Diales CCXI.
Comma Ciceronis in Cōsulem qui vno tantū

die Cōsulatū gessisset. Solent esse (inquit) Flamīnes diales: Modo Consules Diales habemus. Græci enim/Dia Iouem vocant. Inde a Dia vocantur flamīnes diales: qui scilicet Ioui sacrificabant.

Timor strenuus.

CCXII.

Quīntus Curtius decenti Epitheto metū strenuū vocat: quod homīnes ex metu fiant strenuissimi velocissimiq;. Vnde Virgilius. Pedibus timor addidit alas. Et inde ab Apuleio li. vj. ductus color est. Dum secum mitissimi homines altercāt de mea nece: iam & domū perueneramus: Nā timor vngulas mihi alas fecerat. Et idē li. viij. Tunc ego metu prædicti periculī: quā tum poteram turbæ medijs: & inter conferta iumēta latēter absconditus: clunibus meis ab aggressionibus ferinis cōsulebā: iamq; me cursu celeri ceteros equos antecellentem mirabantur omnes: sed illa pernīcitas non erat alacritatis meæ: sed formidinis indiciū. Nam (vt Tucidides inquit) Timor excutit inertiam.

Aquilæ senectus

CCXIII.

DE senibus bibosis & vini avidis dicunt plerique omnes: quoniam Aquilæ in senectute tantū bibunt: quum ob aduncitatē rostri superioris vesci non possint. A Græcis dici hanc Parcēmiam dici vult Beroaldus de ijs: qui in senecta sunt meliores: quā in iuuetā. Propterea quod aquilæ senescentes ob rostri aduncitatē fiunt innocentiores: quas Plinius ait oppetere non ægritudine: sed fame: in tantum superiori rostro accrescēte: vt aduncitas aperiri nō queat.

ADAGIALES FLOSCVLI.

Ibíte eo quouis qui zonam perdidit. **CCXIII**

CAstrense prouerbium est in eos: qui nihil habent numorū: a militari cōsuetudine (ait Porphirion) tractum. Qui quidquid habēt: in Zona secum portant. Cuiusmodi sane hominem per q̄ festiuiter describit Lucillius.

Cui neq; iumētum est: nec seruus/ nec comes ullus/
 Bulgam: & quicquid habet nūmor: secū habet oē.
 Cum bulga cœnat/dormit/lauat/omnis in vna
 Spes hominis bulga: hac deuincta est cætera vita.
 Bulgam appellat crumenā. Mos autem fuit apud antiquos: vt Milites Zonas aureis plenas portarent. Vnde apud Tranquillum legitur: Vitelium Zona aureorum plena se cinxisse. Et. C. Graccus Orator. Quas (inquit) argenti plenas Zonas extuli: eas ex prouincia inanes retuli. Spartianus auctor est Piscenium nigrum. Roma. Imperatorē iussisse: ne milites in Zonis numos aureos portarent in bellum. Et Lampridius ait Alexādrum Romanum dicere solitum: Miles non timet nisi vestitus: & satur: & habēs aliquid in Zonula. quasi innuēs milites esse securiores: si nihil in Zona haberēt. Illud est Horatianū: Ibíte eo quouis. &c. Vbi exponit Porphiriō Milites viaticū in Zona portare solitos. Cōsimiliter & Plutarchus in Demetrio memorat Sosigenema aureos numos habuisse ī cingulo militari pro viatico. Plautus in Penulo. Tu qui Zonā nō habes: quid in hāc venistis urbem: aut qd queritis? Et Apuleius li. viij. Et auro monetali Zonis refertis incincta. Idem & lib. j. Sed & præterea

quid viatori de summa pauperie latrones auferre possunt? An ignoras inepte nudum: nec a decem palestritis te spoliari posse? In hanc sententiam ait Hieronymus: Nudus viator non timet latronis excubias. Plautus in *Asinaria*. Nudo vestimenta detrahere me iubes. Item & Iuuenalis: Cantabit vacuus coram latrōe viator. Et Ioannes Rauisius Textor: præceptor meæ adolescentiæ non poenitendus. Exiguo dormit pastor securus in antro.

Fortibus factis Adoriæ. CCXV.
Venustum & elegans Adagium de ijs: qui domi/foris/in vrbe/extra urbem/forti animo: & subnixo labores ærumnosos tolerauerunt: qui fortibus factis Adoriam: laudemq; consequuntur: qua gloriant cecæ fortunæ voluminibus sese haud quaquam succubuisse. Adoriam Veteres dixerunt laudem siue gloriam. Gloriosum enim eum putabant esse: qui farris copia abundaret: quod Ador nomi natur. Plinius i decimo octauo libro. Gloriam deniq; ipsam a farris honore Adoriam appellabāt. Horatiani porro Interpretes exponentes illud: Qui primus almarisit Adoria: tradunt Adoriā dici laudem bellicam: eo q; adorandi sint: qui laudem & gloriam e bello reportant. Apuleius libro septimo. Talibus ærumnis edomitum nouis fortuna cruciatibus sæua tradidit: scilicet vt (qđ aiūt) domi/forisq;/fortib⁹ factis Adorię plene gloriarer Item & .iij. Ergo igit iam & ipse possum inq; mihi primam ipsam virtutis Adoriam: ad exemplum

ADAGIALES FLOSCVLI.

duodeni Herculei laboris numerare.

In sola Sparta expedit senescere. **CCXVI.**

A Pud Lacedæmonas honestissimum fuit: senes-
ctutis templum: nusq̄ senectus honoratio:
Hinc illud celebratum: quum quispiam vidisset q̄
tū honoris iuniores senioribus exhiberent: scitifi-
sime dixit. In sola Sparta. &c. Spartam veteres vo-
cabant ciuitatem sine muris: tanq̄ vera vr̄bis sepi-
menta essent viri armati: non saxa cōstructa. Qua-
re quondam interrogatus Agesilaus q̄ obrē Spar-
ta esset sine muris: ostendens ciues armatos dixit:
Hi sunt Lacedæmoniorum muri.

Aconiti vicit.

CCXVII.

E Legans Adagio in eum: qui sine labore vice-
rit & sudore. Aconiti enim (vt videtur Beroal-
dus interpretari) significat citra puluerem: quo pu-
giles in Athletico certamine perspersi depugnāt.
Pausanias tradit Athletā Dioreū vicisse Aconiti:
Qđ Pli. interpretať: citra pulueris tactū: qđ vocāt
aconiti vicit. Huic est cōtrarium Coniti vicit: quo-
ties cum labore & sudore: victoria paritur. Coniti
enim significat cū puluisculo: & pulueris palestri-
ci in persione. Huius meminit. lib. ix. Apul. Et in
modum pugilū: qui puluisculo perspersi dimicant

Oculos morficare

CCXVIII

IN Cynedulos molles & masculo cœmininos: q̄
Iquum rem amatam vident: eam vident quasi ocu-
lis mordere: præ nimio gaudio. Sicut & perpruri-
scere ex vnguiculis: qui quando extimulatur in Ve-
nerem: toto corpore / rigentibus etiam vnguibus /

spumāt in libidinem. Vtriusq; auctor (vt est verbo
rū nouatore egregius) L. Apul.

Super ignem affari.

CCXIX.

Idem fere est cū primo. Apul. Quid istic inq̄ est
mea festiuitas: quū sim paratus: vel vno basiolo
interim recreatus super istū ignē porrectus affaris?

Laurus crepitans

CCXX:

A Pud antiquos habebat id inter boni ominis
p̄gnostica. Vnde Tibullus. Laurus vbi bona
signa dedit: gaudete coloni. Cui est hoc cōtrariū.
Laurus silēs. De quo Propertius Elegiographus:
Et tacet extincto Laurus adusta foco. Laurum nāq;
q; Poetæ Apollini vaticino deo sacram: futurorū
habere præsensionem quandam vulgo crediderūt.
Siquidē nil crepitantius vritur. Sicuti a Lucretio
& prius a Theocrito proditum tradit Celius. Igitur
euentus rerum ex crepantis modo Veteres an-
cupantur. Nam si crepuisset abūde: ac sonantiū:
haud dubie portendi fœlicitatem rebantur. Edī-
uerso si tacita deflagrasset: inauspicatissimum arbi-
trabantur

Timor exanguis

CCXXI.

Venusto & conducenti Epytheto dicitur Ti-
mor exanguis: tāq̄ sine sanguine sint qui Ti-
more palleſcunt. Quoniam (vt auctor est Aristo.
in Probleumatis.) Timētes palleſcunt eo q; calor
in metu perfugit ad ima: & sanguis contrahitur ad
cor: ita vt cæteris partibus defiat. Ex hoc metu ple-
risq; alius soluiſ: calore videlicet ex summis ad in-
tima penetrante. Calor enim & calorifica accom-

H

ADAGIALES FLOSCVLI.

modata sunt aluo: vrinæq; mouēde. Hinc illud sci
te dictū a Satyrographo: Soluunt tibi cornua ven
trem. Alexander Aphrodiseus elegāter docet Ti
mētes ideo pallefcere: quia (inquit) sicut nos in do
mum profugimus: vt tuti simus: ita ipsa quoq; na
tura refugit intra corporis penetralia tuēdi sui cau
sa: Fugiens autem cōtrahit secum sanguinem: quo
vritur tanq̄ vehiculo.

Bonum vicinum habet. CCXXII.

Scitum est illud Themistoclis: qui quū fundū
svenderet: Preconem misit proclamare: Bonum
vicinum habet: tanq̄ ex vicini bonitate foret ager
vendibilior: censeturq;. Et profecto mala res est vi
cinus malus. Vnde Dorippa apud Plautum i Mi
lite: Nūc ego verum esse illud experior: aliquid ma
li esse propter vicinum malum. Eam sentētiam ele
ganter expressit Hesiodus in ope: cui titulus Ope
ræ & dies. Et Columella de vicini improbitate cō
queritur. Multi propter iniuriam vicinorum suo
rum profugerunt: sic Pelasgi: sic Siculi: sic A boris
genes: quia malos vicinos ferre non poterant. Ex
perimentis quoq; obseruatū est populos a vicinis
subuersos. Quemadmodū olim Aetolis & Aca
nanibus euenit: qui se mutuis cladibus euerterūt:
inter sese finitimi. Huc videtur allusisse. Virgilius
in Bucolico.

Nec mala vicini pecoris contagia ledent.
Iure igitur M. Portius Cato: talem pestem vitan
dam cēsuit: præmonēs paraturos argum ante om
nia intueri debere vicinum: & quo pacto conter

mini uiuant.

Ius: Vis.

CCXXIII.

DVæ sunt sillabę inter se inimicę atq; diffiden-
tes: quæ eodem Contubernio vna esse non
possunt: Ius videlicet & Vis. Vbi enim dominatur
Vis: cõculcari Ius necesse est. Vbi autem Ius pol-
let: Vm propelli atq; exterminari constat.

Alter Iphiclus.

CCXXIII.

INagiles: & citissimæ pnicitatis homines. Iphi-
clus siquidem (iquit Apollonij Interpres) Phi-
laci & Climenes filius fuit: quę dicit Hesiodus tã-
ta corporis agilitate: ac pedum celeritate: vt curre-
ret super triticeas aristas non obledẽdo: quem etiã
(vt admirationi isurgat locus) per mare incessisse:
prodidit Demaratus. Commeminit quoq; Iphi-
cli Higinus sed dictiõe luxata: decurtata ve. Nam
de Orione sic ferme scribit. Hunc Hesiodus Ne-
ptuni filium dicit: ex Euryale Minois filia natum
Concessum autem ei: vt super fluctus curreret per-
inde ac in terra: quemadmodum Phyclo datum vt
supra aristas curreret: nec eas cõminueret. Tu scri-
be Iphiclo: cui inditum excurrendi potestate no-
men: veluti dicas Iphicolas. Nam ϕ potenter si-
gnat. De ijs ampliter magis in Bibliothecis.

Musetiam mordet.

CCXXV.

PRudẽter Hercle monuit Brasidas neminẽ es-
se: qui aut homini/aut rei aut saltẽ famę nocere
neqat. Quare nemo est laceffendus iurria: nulli
prorsus hominis in se cõcitandũ odiũ est. Quum

H ij

ADAGIALES FLOSCVLI.

namq; muris (quem in Caricis: hoc est ficibus vel condimentis corripuerat) morsum excœpisset: ob idq; illum dimississet: conuersus ad circumstantis (inquit) Nihil adeo paruum est: quod si ad orientibus repugnare velit: non se saluum reddat.

Rara cōcordia formæ atq; pudicitia. CCXXVI

Iuuenalis illd̄ est ex Satyra floridissima collectū
In vtriusq; sexus homines pulchritudine nitentes: peride sit statim visa pulchritudinis forma: mulierem/hominem ve fieri meretricium

Virago.

CCXXVII.

DE mulieribus: quæ magis homines ob virilitatē quā præ se ferunt: q̄ fœminæ apparent. Elisam nāq; Carthagine erecta Didon: quasi Virgine fuisse dictam: ex monumentis constat.

Cæcus aut puerum aut baculū. CCXXVIII

Suppleas habet. Hinc illud scitū Asclepiadis: quum quidē ex eo quereretur quid ei cæcitas attulisset: respōdit: puero vt essem comitator. Id autē de Cæcis dici solitū est: qui nunq̄ (vel rarēter saltē) nisi alterutro comitati procedunt.

Miror te habere maculam quum Fullonem habeas. CCXXIX.

In mulieres concinne dictum: quæ cū multis cōmiscēt. Fullo (vt Latini sermonis Interpretes volūt) is solet dici: qui vestimēta curat & pollit. Hinc festiuissimus Fausti filij Sillę nō sine sale iocus extat: qui quum vxor ei⁹ duos mœchos haberet: Fullonium Eullonem & Pompeium cognomēto Maculam. Miror (inquit) vxorem meā habere maculam:

quum Fullonem habeat. Et Plato Amorem multorum capitum beluā esse dicit: quidē multis amoribus simul succumbit.

In tergo ferre Nemefim. CCXXX.

In gibbosos scitum admodum cauillum: & Scōma celebre Leonis Bizātij: quod in Gibbosum effudit: qui eius oculorū imbecillitatem fuerat cauillatus. Humanam (inquit) affectionem obijcis: quum in tergo feras ipse Nemefim. Nemesis autē (hoc est indignatio) media est inter inuidiā: & peruersum gaudium. Vnde est Nemeseticus: id est indignabundus: qui moleste fert quū indigna alicui prosperitas contingit.

Rex sum non mercator. CXXXI.

Alexandri Olimpiadis aurea vox. Hic enima Dario: qui in Babiloniā profugus per epistolas de redemptione captiuorum illū sollicitauerat: pecunias ingentes ad Eufratem vsq: & regni partem: ac filiaē connubia pollicitus: ad ostentationē: vt consulte agere diceretur: amicos accitos quid circa oblata consulant: loqui iubet. Parmenio regnū promissa pecunias: quum alij hiscere non auderēt: accipiēdas suadet. Cuius imbecillitate explorata inquit Alexander. Rex sum: non mercator.

Nunq̄ nisi plena naui tollo vectorē. CCXXXII

In mulieres: quæ nunq̄ nisi prius a maritis suis grauidatæ: cū alijs temerāt. Iulia siquidem Augusti filia: quū adulteri (quos admittebat) miraretur quo modo filios similes Agrippæ gigneret: quā tam vulgo corporis sui potestatem faceret: respon-

ADAGIALES FLOSCVLI.

dit: Nūq̄ nisi plena nauī se vectorem tollere. Quo
fatis vrbāniter innuebat: se nunq̄ adulteros admit
tere: nisi ex marito facta fuisset grauida.

Nostrum est laudari & nostrum vitupe
rari. CCXXXIII.

Philippi Macedonis p̄ clara sententia: qui ami
cis exhortantibus maledicum & conuiciatorē
plectendū: quem inde expelleret: negauit: ne exul
multos circuens largius effutiret. Sed maledicum
ex iōp̄ia affligi sciens: illi ample donauit. Mutata
sententia exprobrator Philippū per pulpita quū
deificaret: Philippus comitibus: Nostrū est (ait)
laudari: & nostrū vituperari. Talis autem locutio
nos monet q̄ tum lingua possit: sepius in malum: q̄
in bonū solertior. Quis enim hominem vidit vnq̄
plus ad bene: q̄ maledicendum procliuem? Sed vt
Demetrius dicere solebat: Qui eodē loco voces im
peritorū: quo ventre redditos crepitus habet: egrī
tudine nō mediocri ob talem constātiā / linguas
afficit. Quid enim (dicebat ille) mea refert sursum
isti an deorsum sonent. Quanta dementia est time
re: ne infameris ab infamibus: qui quum suis nuga
cibus blaeteramentis candida denigrare putent:
candidiora reddunt: seq̄ ipsos propria lingua ma
culant / in propriam cutem acrius dentem infigen
tes. De lingua autem hoc iuuenile excudimus car
men.

Quid te Lingua feris: famam dum vincere tentas:

Quæ nisi fit vanis florida murmuribus?

Pars hominis minima es (cui vires ossaq̄ defunt)

Carceribus semper subdita multimodis.
 Nuda/latens/tenera/imbellis/tenuissima/blanda/
 Docta venenosis ledere cuspidibus.
 Felle tumes: bona cuncta files: & tabida sentis:
 Omnia mendaces mittis in articulos.
 Alta stupent: mirat homo: ac horrescit Auernus:
 Tam vaga morborum q̄ tibi congeries.
 Ante suo obscurus caruisset Phoebus honore:
 Albaq; coeli uagis Cynthia luminibus.
 Ales composito Pauus Iunonia gressu:
 Multiugis serpens dira voluminibus.
 Turbida vel retro uersę super æquora Nymphæ
 Cœpissent tristi currere naufragio.
 Cessassetq; rubens croceo Rhododactylos ore
 Hostia luciferis pandere cardinibus.
 Elere querelis ono tristis Philomela canore
 Ismaria astutas principis insidias.
 Nubi uolas Aquilas alta rapuisset ab arce
 Ranarum imbellis turba paludigenum.
 Atq; grauis tenues uolitasset taurus in auras:
 Primum liquisset Doris & hospitium.
 Ac domiduca citum Leporem Testudo fugasset:
 Siluicolaq; lupos bestia lanicutis.
 Floricoma & messem priuasset Eleusis arista:
 Et bene culta suis terra leguminibus.
 Pinguia uel uiolis se multicoloribus arua:
 Squammigeris latus Sequana pisciculis.
 Aequoreosq; sagax fluctus formica bibisset:
 Mellifluisq; carens Hybla cacuminibus.
 Dulcior & suauis spinosa labrusca racemo:

ADAGIALES FLOSCVLI.

Antiqua Maza durior Artocopus.
 Mus quoq; murilegi nidum fecisset in aure:
 Aethna pruinoso frigore frigidior.
 Q̄ meditatus ego insanę contagia lingue:
 Morbus Lingua tibi es: pestis & exitium.
 Cudimus hæc igitur tibi spicula lingua/vorago:
 Sæpius hæc capies: vt magis inuideas.
 Ligua/vorago/Canis/q̄ d nigras/corripis/auffers/
 Alba/rosas/oculos/scommate/sorde/manu!
 Scõmate/sorde/manu/q̄ d nigras/corripis auffers/
 Alba/rosas/oculos/Lingua/Vorago/Canis!
 Euome: frange meum: subiecta est inclita linguæ:
 Quod poteris: nomen: gloria Pyramidum.
 Scripta iubent: & verba volunt: tu quæris: & ira
 Præcipit: vt fias murmure turgidior.
 Liuor abest: metus alter adest: tu vinceres: atq;
 A nobis: prope nos: intus: in ore taces.
 Quid feci: quid agis: quid agam: si rideo semper
 In te: contra me: gaudia: quo fugies!
 Ergo si taceas morietur musa Maronis:
 Gloria fit maior parua per inuidiam.
 Andabata cecior ego plane viderer: si nõ modo an-
 satos plerosq; famigeratores præuideã: qui has se-
 dulitates nostras susurramētis nõ prius ificere de-
 sinēt: q̄ se victos oïno/herbã porrigētes profiteãt.
 Sat enim cõstat Vulturios quosdã tenebriones/p-
 uigili naso reb⁹ isidiari meis: Flosculosq; meos am-
 bire hinc inde/fenestra aperta ansam q̄ ritantes: nec
 pura itegraq; sentire: sed tabida mō cõsectari. Qui
 si de aurib⁹ meis bene iudicaret: cõfulescerēt/auriũ

mearū (vt aiebat Zeno) sicut & se liguarū suarū: me
 dominū arbitrati. At qui inq̄nt scoli (quib' sem
 per sunt ferie) huiusmodi Flosculis nihil eē opus:
 eosdēq̄ in Adonidis hortis succreuisse. Scio nūq̄
 tacebūt: quos semp tenet loquēdi isanabile vuln'⁹:
 quibus nihil pr̄terq̄ lingua liberū est: & fracta vo-
 ce (vt inq̄t Iuvena.) loquēdi libertas. Obijciēt quo
 q̄ Mazā iam pridē ab alijs pistā/me pinuisse. Fate
 or quidē nihil vel parū meę cotis esse inibi: sed qui
 Flosculos hos vno filo colligauerit: eosdēq̄ in qua
 drū redegerit afferant vnū hi egregij Nebulones.
 Nā si Erasimū illū primū Centurionē proclamēt:
 is mihi citius q̄ ijs accedet. Si alios itē: neminē (ni
 si forte inter Amusos imurmuret Corydus) inue-
 niēt. Nō deerūt atq̄ quibus foetura hęc nostra mō
 stri cuiusdā videat imaginē pr̄ferre: quādo nunc
 ad Oratores: nunc ad Poetas: nunc ad Medicos di
 uertimus & philosophos. Sed quorū minus sup̄fi-
 ciaria eruditio: intercutanea mō rimať/ac discutiť:
 nobis aggregationē ex diuersis: & omnifariā: ac ve
 luti Panegyricā: peculiarē haud inficiabunt. Sed
 quoniā difficile multū: immo & ipossibile est eidē
 quēlibet arridere: qui oīm votis respōderit: adhuc
 est iuuetus nemo. Nā hi Laconismo gaudent: illis
 Battologia. i. multiloquiū magis placet. Huic vul
 gariū sermo grat' est: Illi nausēā mouet. Hic Poe
 tas aspernat: ille Oratores. Ita vt oīno dissimiles
 sint hominū mētes: perinde ac inter se facie oēs dif
 ferūt. Vt cūq̄ tamē futurū sit: malo ego a prudenti
 bus: & exactissimi iudicij hoībus acrius redargui:

ADAGIALES FLOSCVLI.

Quod ab istis nugiuēdulis (quod apud castas aures nulla mētio honeste fieri potest) plausibiliter laudari. Nā q̄ inuidia caret (vt de se dicebat Themistocles) nihil splēdidū quicq̄ parturiuit. Et Cantharides nō nisi lētiorib⁹ innascunt frumētis: & rosas/nō nisi viridioribus. Quare hi suę non vident esse spon-tis: qui modico picis globo (vt quondam Theseus Mynotauri) ora hominū obturare cōtendūt. Nā Seruū virū certe alioqui eruditū: & recōditę disci-plinę grauiter infectatus est Beroaldus vir quoq̄ multiūga lectiōne mirabilis: & fœcūdus sane scri-ptor. Didymus Alexādrinus in Tulliū latrare nō veritus est. In Hieronymum Balbum procaci Scōmatū aceto plenos libros Faustus Foroliuiēsis edidit. Laurētius Valla Pogiū Florentinū/barbare & incongrue loqui p̄dicabat. Platonē illū diuiniōis sciētię patrē Sattonē Antisthenes vocauit. Quin-tilianū (cui vni tantū pepercit. L. Valla) veluti som-nolentū & incōpositū suā sape hispanitatē taxauit Franciscus Philelphus. Qui ergo fieri potest vt so-lus relinquitur maleuolorū itactus mordacitate: quē Architæ tabella dignū clamāt & bulla? An igno-ras Suffene (tu quicūq̄ es) florē nimia solis vredine flaccescentē: procellosa q̄ v̄torū vie languidū/post multos ibres/magis reuīrescere? Proinde eruditori (si mihi credis) oculovmbram tuā metire: nec sis in p̄prio negocio talpa: & i alieno/ oculatio Argō. Aurea pluuiā vicit Danaem. CCXXXIII.

In eas: quæ auro vel munere pudicitiam vitari permittūt. Vnde autem sit huius origo. Fabulā

subtexemus. Danae Acrisij Abantis filia vnica fuit (ait Lactantius cū Seruio) qui habuit ex respōsis se manu eius: qui ex filia nasceretur: moriturū: qui ad effugiendam præaudite mortis sortem: Danaem in quadā turri (ne foetificaret) seposuit. Contigit autem audita illius formositatis elegantia: illam adamaret Iuppiter: qui quū ad eam accessum facilem ianuis seratis nō videret: versus in auri guttam ex impluuiō in Danaes gremium cōcidit: quę fabula locum Adagio fecit.

Mirtus Veneris.

CCXXXV.

IN eos: qui floribus vel odoramentis delectant. Mirtum autem Veneri ideo dicatā volunt: quia (ait Rabanus) a mari dicta est. Nam in littoribus: & Venus i mari dicitur genita: seu quia odorifera sit arbor: Venusq; odoribus delectetur. Seu quia huiusce arboris odor credatur a nonnullis Venerē suadere: vt Phisici dicūt: eo q̄ ex ea multa mulierū cōmoda fiant. Seu quia ex Baccis eius aliquod cōdimētum fiat: quo excitetur libido: ac etiam roboretur: quod innuere videtur Futurius quidā Poeta Comedus: quum Digonem meretricem iducit dicētem: Mirtinum mihi affers: quo veneri armis occursem fortiuncula.

Nuda Venus.

CCXXXVI.

QUID eorū Dearūq; origines ac effigies multas modas interpretant. Ideo Venerē nudā dici volunt: quia ad qd parata sit: ostendat. Seu quia nudos Athletas: qui eius palestram frequentant: sepe numero faciat: aut q̄ eius: siue luxurię: crimen

ADAGIALES FLOSCVLI.

& si in longū p̄seueret occultū) demū tamē: dū mī-
nus arbitrant ob scœni: procedit in publicū: oī pal-
liatione remota: vel q̄ absq̄ nuditate eius opus per-
agi non possit. Homo Simia CCXXXVII

E Pimetheus (ait Ioannes Boccacius post Leō:
tiū) Iapeti ex Asia filius fuit: qui quū ingenio
valeret hoīs statuā primus ex luto effigiauit. Qua-
re inquit Theodōtius indignatū Iouē: & eū vertit
se in Simiā. Cuius ratio est. Sunt Simiæ animalia:
inter alia: hōca natura infixū habētia: vt quicquid
viderint quemq̄ agentē: & ipsę facere velint: & alia
quando faciant. Sic visum est Epimetheum ad in-
star naturæ voluisse hominē facere: & sic Simiæ imi-
tatus naturam: homo Simia dicitur factus.

Ouis aureo vellere. CCXXXVIII.

C Ynic⁹ Diogenes hominē opulentū: qui foret
Cindoctus: per parcemiā: Oue aureā vocitabat.
Ouium namq̄ ingenium simplex est: stultum pro-
sumq̄ iners. Vnde Plautus in Bacchidibus: Quis
(inquit) has huc oues adegit? In senes deliros.

Vitrū inter lapides. CCXXXIX.

V itrū (ait Auicenna) est inter lapides: veluti
stultus inter homines. In quoscūq̄ enī colo-
res vertit vitrū: sicuti stult⁹ aut parasytus omnibus
assentit: in omniumq̄ descendit sententias.

Rara in tenui facundia panno. CCXL.

E X Iuuenale Senarius p̄uerbialis de p̄anosis:
& (vt alias notauimus) vestimēta in initiatorū in-
dutus: q̄ si Cicerōes sint: ignari tñ & penitus rudes
habentur. Itē & Alibi: Quis bene dicentem Basi

lum ferat. Nā & Plurima sunt quæ non audēt ho-
mines pertusa dicere lēna. Item Duceris Planta ve-
lut icē⁹ ab Hercule Cacus: Et ponere foris: siquid
tentaueris vnq̄ Hiscere

Saliorum carmina.

CCXLI.

DE ijs qui foetum suæ Mineruę vix itelligūt.
Ex Fabio li. j. c. ij. vbi de verbis Antiquatis:
& quibus vtendū sit: disputat. Solebāt enī sacerdo-
tes Martis: qui Salij dicebant: in ancilibus portā
dis saltātes: & trepidātes carmīa (nec sibi cognita
quidē) cantare. Cui simile est hoc: Suis musis cane-
re. Nec ab his differunt. Seratinę & Crocodilinę
ambages. Primi rationē hanc esse dicunt. Quia in
talibus multa agītarenē de cornibus sophismata:
vt est illud. Quicquid nō amisisti habes Cornua
nō amisisti Igit̄ cornua habes. Huc accedit q̄ Dio-
genes Laertius quasdam argumentationes cornu-
tas ait appellari: quib⁹ cū alij: tū Stoici: atq; impri-
mis Crisippus: vtēbant. Quale est hoc. Qui Me-
garis est: Athenis nō est. Est autē homo Megaris:
Nō est igitur homo Athenis. Qui vero Ceratinę
a Ceraste Serpente putant legendum: ij opiniois
suę videant rationē. Cerata enī Græce apud nos
Cornua dicunt. Et Crocodinę a Crocodilo Nili
belua peculiari. Fingitur enim Crocodilus puerū
cuiusdā rustici: iuxta Nilū rapuisse: quē patri mul-
tis precibus & lachrymis reposcenti pollicitus est
Crocodilus: si verū responderit: se redditurū: Ru-
sticus se verū dicturū asseuerat. Tum Crocodilus:
dic miser: dic miser: reddam nū tibi puerum. Sub:

ADAGIALES FLOSCVLI.

fecit ille: reddes. Falso respōdisti (inquit belua) nō enim restituā. Si respōdisset: nō reddes: pulchre dicis: itulisset: neq; ei reddere volo. Horūvtriusq; meminuit Quinti. li. j. c. xvj. Sicut exq̄sitas iterim ābiguitates: nō q̄a Cerating aut Crocodiling possint facere sapiētē. Vt Sarabaita pius. CCXLII.

IN eosq; Curios simulāt & Cathōes: sed Bacchaliaviuūt. Habet nāq; August. ex Hieronymi traditiōe: Sarabaitas sacerdotes in Aegypto sitos: ī foraminibus petrarū habitātes: idutos porcorū & boumpellib⁹: funib⁹ cinctos/ palmarum spinas ad calcanea portantes: ad cingulum ligatas/discalceatos & sāguie cruētatos. Cauernis exeūtes ad festū Scenophegię: ij p̄gūt Hierosolymā: & Sancta Sanctoꝝ intrātes: paupertatē & abstinentiā p̄dicāt a se seruari: tū barbā populo circūspectāte ibidem acriter puellūt. Itaq; numis tali astu cōmētoq; adeptis: in suā remeāt regionē: & in letitia: & ī dapib⁹ epulant. Hos (inqt Aug.) nolite obsecro imitari: q̄a nō beatos illos: sed ī magnis supplicijs dānatos esse merito p̄dicamus. Videntē enī ab Augu. & Hierony. pro ijs accipi: q̄ quūvultū seueritatis vēdicēt: atq; seueritatē egregiā p̄ferāt: in recessu tamē scelerā oīa & flagitia retinēt: qualis meus ille vilis homūcio: vomitor Sybariticus. Sed de p̄so ī siliqua nunq̄ (nisi temere) iudicandum.

¶ Parrhisijs/ex Officina Cheuallica: sub Sole aureo: pridie Nonas Augustas. Anno a partu Virgineo. M. D. XX.

